

OCENA

**STARTU REPREZENTACJI POLSKI
W MISTRZOSTWACH EUROPY SENIORÓW
POZNAŃ, 9-11.10.2020**

WYNIKI
POLSKICH OSAD STARTUJĄCYCH
W
MISTRZOSTWACH EUROPY SENIORÓW
9-11.10.2020 POZNAŃ

1.	LW1x	Welna Katarzyna
Osiągnięty wynik: V miejsce	<i>AZS AWF Kraków</i>	Startowało 11 osad
2.	LW2x	Deresz Weronika
Stelmaszyk Jaclyn
Osiągnięty wynik: VI miejsce	<i>Posnania Poznań</i>
<i>Posnania Poznań</i>	Startowało 16 osad
3.	W4-	Michalkiewicz Olga
Grzella Paulina
Chabel Monika
Wierzbowska Maria
Osiągnięty wynik: VII miejsce	<i>AZS AWF Gorzów Wlkp.</i>
<i>BTW Bydgoszcz</i>
<i>RTW Lotto Bydgoscia</i>
<i>RTW Lotto Bydgoscia</i>	Startowało 12 osad
4.	W4x	Kobus-Zawojcka Agnieszka
Wieliczko Marta
Zillmann Katarzyna
Boruch Katarzyna
Osiągnięty wynik: III miejsce	<i>AZS AWF Warszawa</i>
<i>Wisła Grudziądz</i>
<i>AZS UMK Toruń</i>
<i>AZS AWF Gorzów Wlkp.</i>	Startowało 10 osad
5.	LM1x	Sawicki Łukasz
Osiągnięty wynik: XVI miejsce	<i>AZS AWF Warszawa</i>	Startowało 16 osad
6.	M1x	Węgrzycki-Szymczyk Natan
Osiągnięty wynik: II miejsce	<i>AZS AWF Warszawa</i>	Startowały 23 osady
7.	LM2x	Kowalski Jerzy
Mikołajczewski Artur
Osiągnięty wynik: IV miejsce	<i>Gopło Kruszwica</i>
<i>Gopło Kruszwica</i>	Startowało 15 osad
8.	M2-	Posylajka Łukasz
Modrzyński Bartosz
Osiągnięty wynik: X miejsce	<i>AZS Szczecin</i>
<i>BTW Bydgoszcz</i>	Startowało 14 osad
9.	M2x	Biskup Mateusz
Ziętarski Mirosław
Osiągnięty wynik: IV miejsce	<i>RTW Lotto Bydgoscia</i>
<i>AZS UMK Toruń</i>	Startowało 17 osad

- 10. M4x** Chabel Wiktor *Posnania Poznań*
Pośnik Szymon *AZS AWF Warszawa*
Czaja Dominik *AZS AWF Warszawa*
Wicenciak Adam *KW04 Poznań*
Osiągnięty wynik: V miejsce **Startowało 11 osad**
- 11. M4-** Brzeziński Marcin *WTW Warszawa*
Burda Mikołaj *RTW Lotto Bydgoscia*
Wilangowski Mateusz *Wisła Grudziądz*
Szpakowski Michał *Zawisza Bydgoszcz*
Osiągnięty wynik: III miejsce **Startowało 13 osad**

Polski Związek Towarzystw Wioślarskich

OCENA

**startu reprezentacji Polski
w wioślarstwie
w Mistrzostwach Europy Seniorów**

9 - 11 października 2020 roku

POZNAŃ

I. WSTĘP

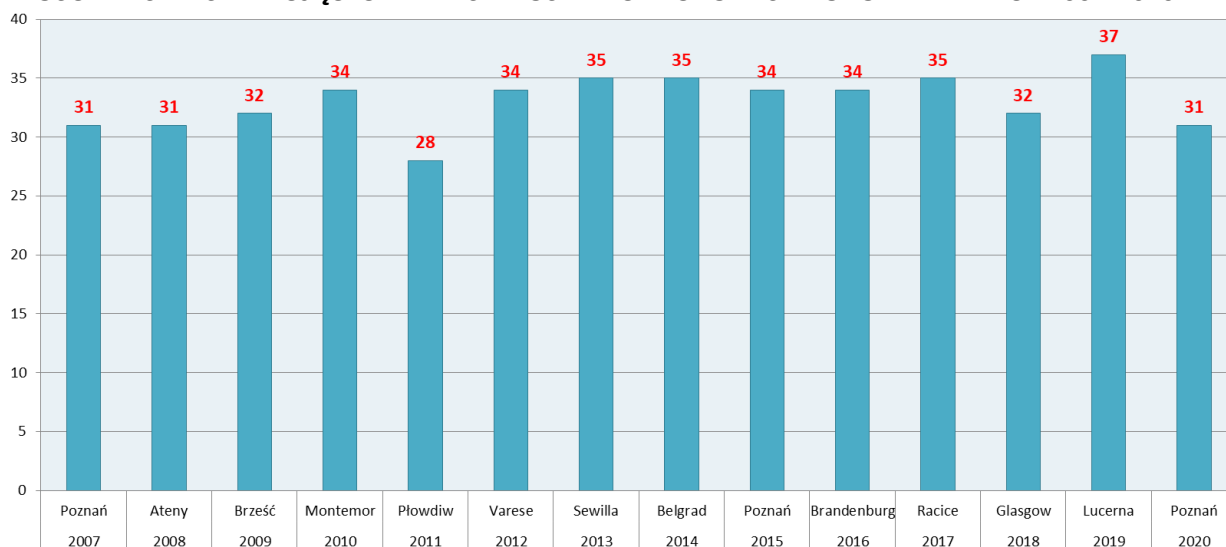
Tegoroczne Mistrzostwa Europy Seniorów rozegrane w dniach 9 – 11 października na torze regatowym Malta w Poznaniu były czwartymi w historii rozegranymi na tym torze, po 1956, 2007 i 2015 roku.

Mistrzostwa Europy w 2007 roku były także pierwszymi po wznowieniu po 34 letniej przerwie.

Na torze Malta w Poznaniu rozegrano dotychczas w historii także Mistrzostwa Świata Seniorów w 2009 roku, Mistrzostwa Świata Juniorów w 1995 roku, Akademickie Mistrzostwa Świata w 1992 i 2016 roku, Młodzieżowe Mistrzostwa Świata w 2004 i 2018 roku, sześciokrotnie Puchar Świata w 2004, 2006, 2008, 2016, 2017 i 2019 roku, Finałowe Kwalifikacyjne Regaty Olimpijskie przed Igrzyskami w Pekinie w 2008 roku oraz juniorski Coupe de la Jeunesse w 2016 roku.

Tegoroczne Mistrzostwa Europy miały być pierwotnie rozegrane w terminie 5 – 7 czerwca i miały być ostatnimi zawodami międzynarodowymi przed Igrzyskami Olimpijskimi w Tokio. Niestety pandemia SARS – COVID 19 całkowicie zaburzyła tegoroczny sezon wioślarski, a Mistrzostwa Europy Seniorów po ankietowym rozpoznaniu pomiędzy europejskimi federacjami została przeniesiona na październik Termin dla wioślarzy całkowicie nietypowy, ale i tak należą się słowa podziękowania dla organizatorów i władz Miasta Poznania, bo była to jedyna impreza międzynarodowa dla seniorów w 2020 roku.

ILOŚĆ PAŃSTW STARTUJĄCYCH W MISTRZOSTWACH EUROPY SENIORÓW W LATACH 2007-2020

Powyższy diagram przedstawia obrazowo ilość europejskich federacji uczestniczących w Mistrzostwach Europy w czternastolecie po wznowieniu ich rozgrywania i tak się złożyło, że jest okres zaczynający się i kończący w Poznaniu pięknym na torze regatowym Malta. Podobnie zresztą i ilość państw jest taka sama. Oczywiście po rekordowych pod tym względem ubiegłorocznych mistrzostwach można było się spodziewać w tym roku, w roku olimpijskim kolejnego rekordu, ale niestety w dobie pandemii SARS-COVID 19 po przełożeniu Igrzysk Olimpijskich w Tokio na przyszły rok i po zmianie terminu rozgrywania Mistrzostw Europy w Poznaniu, kilka federacji zrezygnowało ze startu, w tym szczególnie zawsze jednej z największych i najsilniejszych reprezentacji Wielkiej Brytanii.

Do 2012 roku Mistrzostwa Europy Seniorów rozgrywane były we wrześniu dwa tygodnie po Mistrzostwach Świata Seniorów, z wyjątkiem 2010 roku, kiedy to Mistrzostwa Świata na Karapiro w Nowej Zelandii rozegrano na przełomie października i listopada. Od 2013 roku zmieniono termin na przełom maja i czerwca co miało niebagatelny wpływ na podniesienie poziomu sportowego tej imprezy, gdyż zaczęły w niej startować wszystkie najlepsze osady europejskie.

W Mistrzostwach Europy Seniorów - czterokrotnie brało udział po 34 federacje

- trzykrotnie po 31 i 35 federacji
- dwukrotnie 32 federacje
- po jednym razie 28 i 37 federacji.

Przez lata zmieniał się program Mistrzostw Europy Seniorów, a co za tym idzie również ilość konkurencji. Obecnie w programie rozgrywane jest czternaście konkurencji olimpijskich (siedem kobiecych i siedem tych samych męskich) i cztery konkurencje wagi lekkiej nieobjęte programem Igrzysk olimpijskich (dwie żeńskie i także dwie takie same męskie).

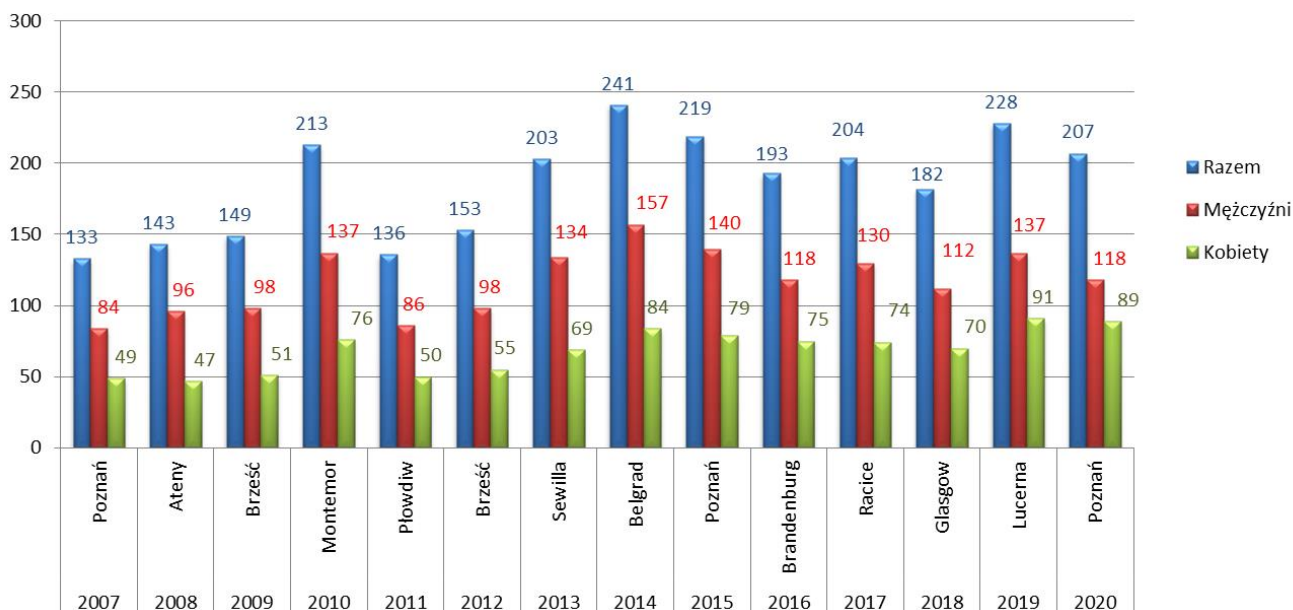
KONKURENCJE OLIMPIJSKIE

- W1x - jedynka kobiet
- W2x - dwójka podwójna kobiet
- W2- - dwójka bez sterniczki kobiet
- W4- - czwórka bez sterniczki kobiet
- W4x - czwórka podwójna kobiet
- W8+ - ósemka kobiet
- LW2x - dwójka podwójna wagi lekkiej kobiet
- M1x - jedynka mężczyzn
- M2x - dwójka podwójna mężczyzn
- M2- - dwójka bez sternika mężczyzn
- M4- - czwórka bez sternika mężczyzn
- M4x - czwórka podwójna mężczyzn
- M8+ - ósemka mężczyzn
- LM2x - dwójka podwójna wagi lekkiej mężczyzn

KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE

- LW1x - jedynka wagi lekkiej kobiet
- LW4x - czwórka podwójna wagi lekkiej kobiet
- LM1x - jedynka wagi lekkiej mężczyzn
- LM4x - czwórka podwójna wagi lekkiej mężczyzn

IŁOŚĆ ZGŁASZANYCH OSAD DO MISTRZOSTW EUROPY SENIORÓW W LATACH 2007-2020

W tym roku w Poznaniu na starcie stanęło 207 osad i jest to piąta z kolei ilość, pomimo że było mniej uczestniczących federacji. Jest to wynikiem braku startów od początku roku spowodowanych pandemią i w jej wyniku tzw. „głodem startowym”, a przy okazji oszczędnościami w poszczególnych federacjach. Najwięcej osad wystartowało w 2014 roku w Belgradzie. W Poznaniu zgłoszono pomimo wszystko bardzo dużo osad kobiecych, bo tylko o dwie mniej niż w ubiegłorocznym rekordowym pod tym względem sezonie. Udział osad kobiecych był najwyższy z dotychczas rozegranych Mistrzostw Europy Seniorów i wyniósł 43 %.

ILOŚĆ STARTUJĄCYCH OSAD W POSZCZEGÓLNYCH KONKURENCJACH

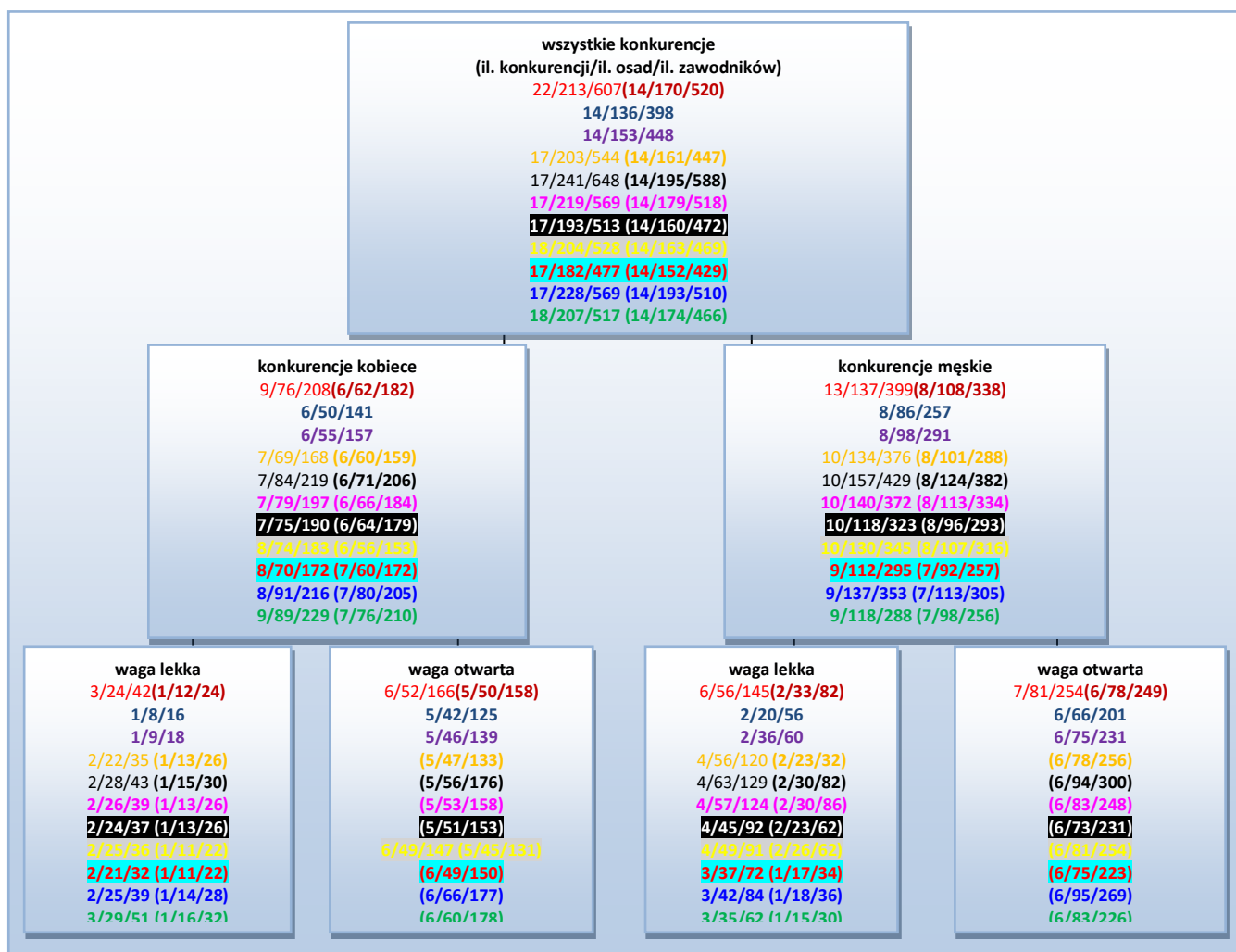
Lp.	Konkurencja	Ilość startujących osad
1	Jedynka mężczyzn	23
2	Dwójka podwójna mężczyzn	17
3-4	Jedynka wagi lekkiej mężczyzn Dwójka podwójna wagi lekkiej kobiet	16
5	Dwójka podwójna wagi lekkiej mężczyzn	15
6-7	Jedynka kobiet Dwójka bez sternika mężczyzn	14
8	Czwórka bez sternika mężczyzn	13
9	Czwórka bez sterniczki kobiet	12
10-11	Jedynka wagi lekkiej kobiet Czwórka podwójna mężczyzn	11
12-14	Dwójka bez sterniczki kobiet Dwójka podwójna kobiet Czwórka podwójna kobiet	10
15	Ósemka mężczyzn	5
16-17	Czwórka podwójna wagi lekkiej mężczyzn Ósemka kobiet	4
18	Czwórka podwójna wagi lekkiej kobiet	2

Kolorem czerwonym w tabeli zaznaczono konkurencje tzw. „nieolimpijskie”.

- Sześć najliczniej obsadzonych konkurencji to małe typy osad krótkowiosłowych, w tym trzy pierwsze to konkurencje męskie.
- Najwięcej niemal tradycyjnie wystartowało męskich skifistów. Jest to konkurencja indywidualna i wiele federacji, szczególnie tych mniejszych przywozi właśnie jedynkę, aby zaznaczyć swoje uczestnictwo w rywalizacji międzynarodowej. Podyktowane jest to potencjałem zawodniczym i finansowym.
- Z drugiej strony na czterech ostatnich miejscach w tym zestawieniu znalazły się dwie najmniej popularne konkurencje czwórek podwójnych wagi lekkiej kobiet i mężczyzn oraz dwie najbardziej kosztowne w przygotowaniach, czyli ósemki. W przypadku ósemek mało którą federację stać jest potencjalnie na przygotowywanie ósemki na wysokim poziomie, gdyż trzeba mieć 10-12 zawodniczek czy zawodników na wyrównanym poziomie sportowym.

Podział zawodników i osad ze względu na płeć i kategorię wagową startujących w tegorocznych Mistrzostwach Europy w Poznaniu przedstawiono na poniższym diagramie, zestawiając go przy tym dla porównania z podobnymi danymi ostatnich jedenastu lat, co pozwala na zaobserwowanie tendencji zmian w poszczególnych grupach, pamiętając przy tym o zmianie ilości konkurencji i wyrównaniu ich wśród kobiet i mężczyzn.

- Analizując Mistrzostwa Europy w poszczególnych latach należy zwrócić uwagę na ilość rozgrywanych konkurencji.
- Od początku rozgrywania Mistrzostw Europy Seniorów po 34 – letniej przerwie zawsze było 14 konkurencji olimpijskich (8 męskich i 6 kobiecych), jednak od trzech lat nastąpiła zmiana i obecnie jest po siedem i to tych samych kobiecych i męskich.
- Różnie natomiast bywało z konkurencjami „nieolimpijskimi” i to one różnicowały ilości rywalizujących osad i zawodników. Najwięcej konkurencji (maksymalną ilość) rozegrano w portugalskim Montemor z uwagi na wniosek większości europejskich federacji. Ponieważ Mistrzostwa Świata w tym roku odbywały się w dalekiej Nowej Zelandii i nie każdą federację było stać na wysłanie tam szerokiej reprezentacji. Dlatego Mistrzostwa Europy dla wielu były imprezą główną tego sezonu.

- KOLOR CZERWONY** – Mistrzostwa Europy 2010 roku w Montemor-o-Velho (Portugalia) – w nawiasie konkurencje olimp.
- KOLOR NIEBIESKI** – Mistrzostwa Europy 2011 roku w Plovdiv (Bułgaria)
- KOLOR FIOLETOWY** – Mistrzostwa Europy 2012 roku w Varese (Włochy)
- KOLOR POMARAŃCZOWY** – Mistrzostwa Europy 2013 roku w Sewilli (Hiszpania) – w nawiasie konkurencje olimpijskie
- KOLOR CZARNY** – Mistrzostwa Europy 2014 roku w Belgradzie (Serbia) – w nawiasie konkurencje olimpijskie
- KOLOR RÓŻOWY** – Mistrzostwa Europy 2015 roku w Poznaniu – w nawiasie konkurencje olimpijskie
- KOLOR BIAŁY** – Mistrzostwa Europy 2016 roku w Brandenburgii (Niemcy) – w nawiasie konkurencje olimpijskie
- KOLOR ŻÓŁTY** – Mistrzostwa Europy 2017 roku w Racicach (Czechy) – w nawiasie konkurencje olimpijskie
- KOLOR CZERWONY** – Mistrzostwa Europy 2018 roku w Glasgow (Szkocja) – w nawiasie konkurencje olimpijskie
- KOLOR GRANATOWY** – Mistrzostwa Europy 2019 roku w Lucernie (Szwajcaria) – w nawiasie konkurencje olimpijskie
- KOLOR ZIELONY** – Mistrzostwa Europy 2020 roku w Poznaniu – w nawiasie konkurencje olimpijskie

- Żadna federacja nie zgłosiła w tym roku swoich osad we wszystkich konkurencjach.
- Tylko w jednej konkurencji nie mieli osady w swoich reprezentacjach Niemcy (nie zgłosili dwójki bez sterniczki) i Włosi (nie zgłosili kobiecej ósemki).
- Trzecią z kolei reprezentacją była Holandia, która nie zgłosiła tylko trzech osad w konkurencjach nieolimpijskich (obu czwórek podwójnych wagi lekkiej i skifisty wagi lekkiej).

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI STARTUJĄCYCH OSAD - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość
1-2	Niemcy, Włochy	17
3	Holandia	15
4	Rosja	14
5	Rumunia	12
6	Polska	11
7	Francja	10
8-9	Hiszpania, Węgry	8
10-15	Białoruś, Czechy, Dania, Irlandia, Szwajcaria, Ukraina	7
16-17	Austria, Grecja	6
18-20	Estonia, Litwa, Serbia	5
21-22	Chorwacja, Finlandia	4
23-26	Belgia, Norwegia, Słowenia, Szwecja	3
27	Bułgaria	2
28-31	Izrael, Łotwa, Mołdawia, Słowacja	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1-3	Holandia, Niemcy, Włochy	8
4	Rosja	7
5	Rumunia	6
6-7	Francja, Irlandia	5
8-12	Czechy, Dania, Polska , Szwajcaria, Ukraina	4
13-16	Białoruś, Grecja, Hiszpania, Węgry	3
17-26	Austria, Bułgaria, Estonia, Finlandia, Litwa, Łotwa, Norwegia, Serbia, Słowenia, Szwecja	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1-2	Niemcy, Włochy	9
3-5	Holandia, Polska , Rosja	7
6	Rumunia	6
7-10	Austria, Francja, Hiszpania, Węgry	5
11-15	Białoruś, Chorwacja, Estonia, Litwa, Serbia	4
16-22	Belgia, Czechy, Dania, Finlandia, Grecja, Szwajcaria, Ukraina	3
23-26	Irlandia, Norwegia, Słowenia, Szwecja	2
27-30	Bułgaria, Izrael, Mołdawia, Słowacja	1

- Siedem z 31 rywalizujących federacji czyli 22,6 % zgłosiło swoje załogi do więcej niż połowy rozgrywanych konkurencji.
- Cztery małe federacje zgłosiły tylko po jednej osadzie.
- W konkurencjach kobiecych trzy reprezentacje – Holendrzy, Niemcy i Włosi nie obsadziły tylko po jednej konkurencji.
- W konkurencjach męskich dwie reprezentacje miały maksymalną ilość osad.
- Jedynie swoją osadę w konkurencjach kobiet miała Łotwa, natomiast jedynie w konkurencjach męskich Belgia, Chorwacja, Izrael, Mołdawia i Słowacja.
- Polska reprezentacja mając swoje osady w ponad połowie rozgrywanych konkurencji znalazła się w tym zestawieniu na szóstej pozycji. W konkurencjach kobiecych wspólnie z innymi federacjami z czterema osadami na ósmym miejscu, a w konkurencjach męskich z siedmioma załogami w drugiej grupie państw na trzecim miejscu.

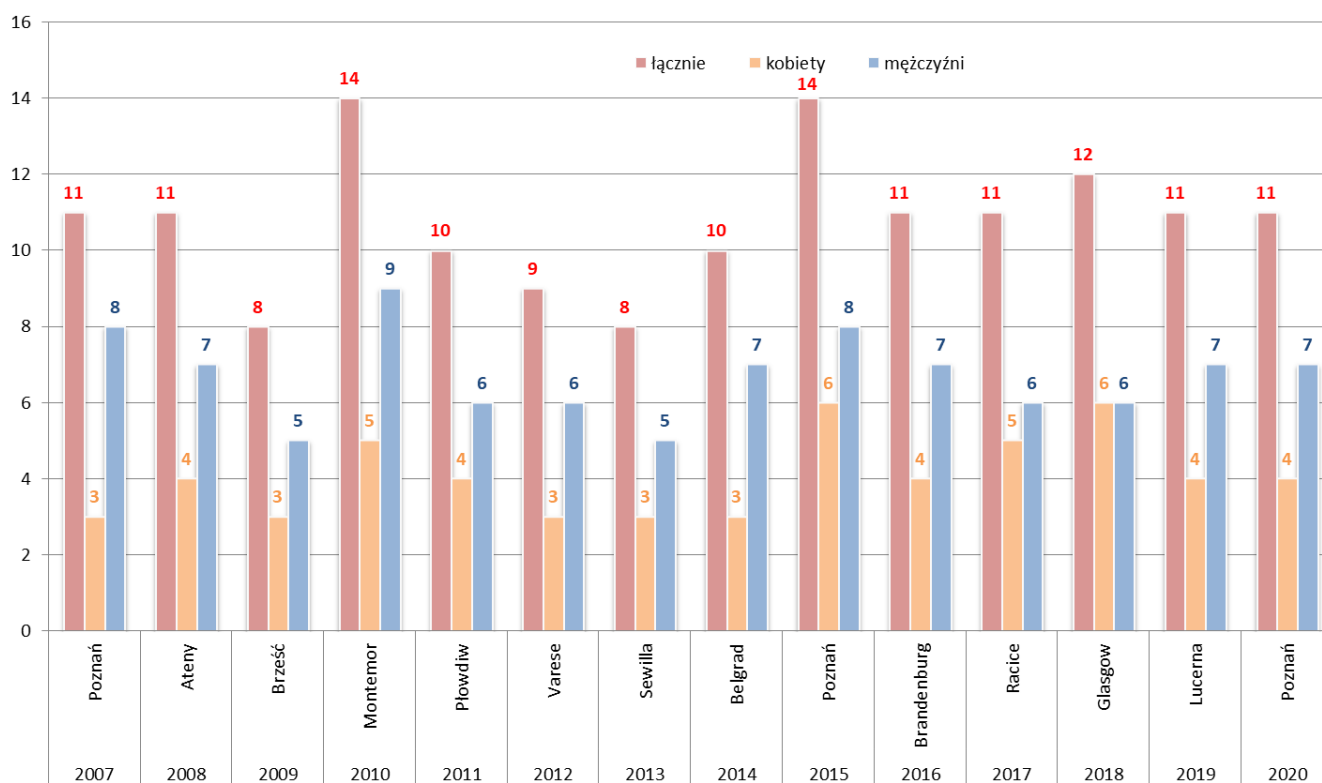
Poniżej w tabeli i na diagramie zamieszczono ilości polskich osad startujących w poszczególnych Mistrzostwach Europy, także w rozbiciu na konkurencje kobiece i męskie.

ILOŚĆ POLSKICH OSAD STARTUJĄCYCH W MISTRZOSTWACH EUROPY SENIORÓW W LATACH 2007-2020

Rok	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Ogółem	11	11	8	14	10	9	8	10	14	11	11	12	11	11
Kobiety	3	4	3	5	4	3	3	3	6	4	5	6	4	4
Mężczyźni	8	7	5	9	6	6	5	7	8	7	6	6	7	7

- Polska w tegorocznych Mistrzostwach Europy miała podobnie jak w pięciu innych latach 11 osad.
- Nasza federacja dwukrotnie zgłaszała do Mistrzostw Europy Seniorów po 14 osad. We wspomnianym 2010 roku, ale wtedy dla wielu osad była to impreza główna kończąca im sezon startów, gdyż trenerzy nie zdecydowali się na start w tak późnych Mistrzostwach Świata w Nowej Zelandii z uwagi na zakłócenia w przygotowaniach do kolejnego sezonu kwalifikacji olimpijskich, oraz w 2015 roku kiedy to Mistrzostwa Europy ponownie rozgrywane były po ośmiu latach w Poznaniu na swoim torze regatowym Malta i przed własną publicznością.
- Jak widać standardem dla naszej reprezentacji jest 10 – 11 osad zgłaszanych do Mistrzostw Europy Seniorów. Jedenaście osad wystawiliśmy aż sześciokrotnie; po dwa razy osiem, dziesięć i czternaście oraz raz dziewięć.

ILOŚĆ ZGŁASZANYCH OSAD PRZEZ POLSKĘ DO MISTRZOSTW EUROPY SENIORÓW W LATACH 2007-2020

- Tylko raz w 2018 roku w Glasgow w polskiej reprezentacji było tyle samo osad kobiecych co i męskich, choć w planowaniu tego roku miało być podobnie, ale nie z powodu różnych kontuzji nie wystartowały kobiece dwójki: podwójna i bez sterniczki oraz jedynka wagi otwartej. W pozostałych przypadkach zawsze w przewadze były osady męskie. Pozostaje więc pewien niedosyt z powodu braku większej ilości osad żeńskich na

europiejskim poziomie, pomimo ujednoczenia i wyrównania od trzech lat ilości rozgrywanych konkurencji kobiecych i męskich.

- W konkurencjach kobiecych zgłaszaliśmy pięciokrotnie po trzy i cztery osady oraz dwukrotnie po pięć i sześć osad.
- W konkurencjach męskich pięć razy zgłaszaliśmy po siedem osad, cztery razy po sześć, dwa razy po osiem i pięć oraz jeden raz dziewięć osad.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI STARTUJĄCYCH OSAD - KONKURENCJE OLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość
1	Holandia	14
2-3	Niemcy, Włochy	13
4-5	Rosja, Rumunia	12
6-7	Francja, Polska	9
8-11	Białoruś, Dania, Hiszpania, Ukraina	7
12	Szwajcaria	6
13-19	Austria, Czechy, Estonia, Grecja, Irlandia, Litwa, Węgry	5
20-21	Finlandia, Serbia	4
22	Chorwacja	3
23-25	Belgia, Bułgaria, Szwecja	2
26-31	Izrael, Łotwa, Mołdawia, Norwegia, Słowacja, Słowenia	1

- Wszystkie federacje biorące udział w rywalizacji tegorocznych Mistrzostw Europy miały tym razem swoje załogi w czternastu konkurencjach olimpijskich.
- Komplet osad jako jedyni mieli Holendrzy, a Niemcy i Włosi po jednej mniej. Sześć reprezentacji miało w nich tylko po jednej osadzie.
- Polska reprezentacja z dziewięcioma osadami w konkurencjach olimpijskich znalazła się na szóstej z kolei pozycji wspólnie z Francją, w czwartej grupie państw.

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1	Holandia	7
2-5	Niemcy, Rosja, Rumunia, Włochy	6
6	Francja	5
7-9	Dania, Irlandia, Ukraina	4
10-15	Czechy, Białoruś, Grecja, Hiszpania, Polska, Szwajcaria	3
16	Węgry	2
17-24	Austria, Bułgaria, Estonia, Finlandia, Litwa, Łotwa, Serbia, Szwecja	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1-3	Holandia, Niemcy, Włochy	7
4-6	Polska, Rosja, Rumunia	6
7-12	Austria, Białoruś, Estonia, Francja, Hiszpania, Litwa	4
13-19	Chorwacja, Dania, Finlandia, Serbia, Szwajcaria, Ukraina, Węgry	3
20-22	Belgia, Czechy, Grecja	2
23-30	Bułgaria, Irlandia, Izrael, Mołdawia, Norwegia, Słowacja, Słowenia, Szwecja	1

- W olimpijskich konkurencjach kobiecych tylko Holandia miała komplet siedmiu osad, natomiast w męskich Holendrzy, Niemcy i Włosi.
- W kobiecych konkurencjach olimpijskich ze wszystkich uczestniczących federacji swoich osad nie mieli Belgowie, Chorwaci, Norwegowie, Mołdawianie, Izrael, Słowacja i Słowenia, a w męskich Łotwa.
- Polska reprezentacja z trzema osadami kobiecymi w konkurencjach olimpijskich zajmuje z grupą państw miejsce w połowie rankingu, natomiast z sześcioma (czyli niemal kompletem, nie było tylko ósemki) osadami męskimi razem Rosją i Rumunią znajduje się w drugiej grupie federacji.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI STARTUJĄCYCH OSAD - KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość
1-2	Niemcy, Włochy	4
3	Węgry	3
4-9	Czechy, Irlandia, Norwegia, Polska , Rosja, Słowenia	2
10-19	Austria, Belgia, Chorwacja, Francja, Grecja, Hiszpania, Holandia, Serbia, Szwajcaria, Szwecja	1

- W czterech rozgrywanych w Mistrzostwach Europy konkurencjach nieolimpijskich Niemcy i Włochy mieli wszystkie osady.
- 61,3 % uczestniczących federacji miało swoje osady w konkurencjach nieolimpijskich, z czego ponad połowa (52,6 %) zgłosiło tylko jedną załogę.
- Nasza reprezentacja, podobnie jak w innych latach miała jedyne wagi lekkiej kobiet i mężczyzn.

KOBIETY

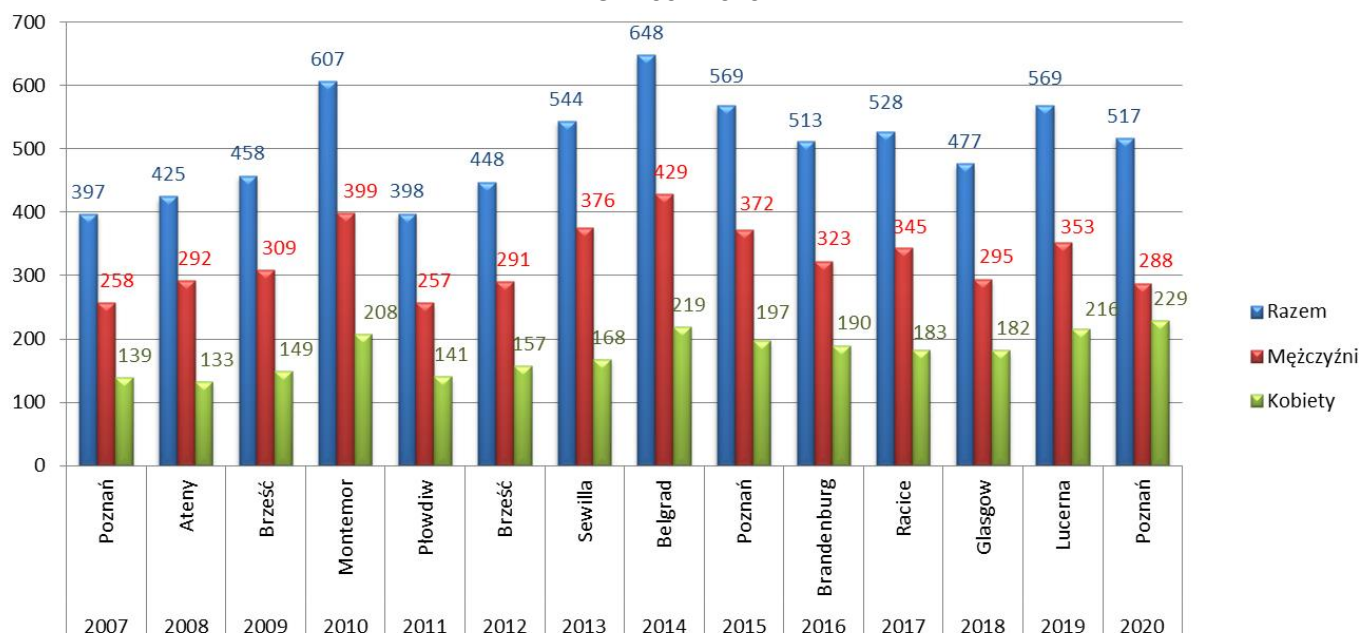
Lp.	Kraj	Ilość
1-2	Niemcy, Włochy	2
3-11	Czechy, Holandia, Irlandia, Norwegia, Polska , Rosja, Słowenia, Szwajcaria, Węgry	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1-3	Niemcy, Węgry, Włochy	2
4-17	Austria, Belgia, Chorwacja, Czechy, Francja, Grecja, Hiszpania, Irlandia, Norwegia, Polska , Rosja, Serbia, Słowenia, Szwecja	1

- W rozbiu na nieolimpijskie konkurencje kobiet i mężczyzn jednaście federacji miało swoje osady w konkurencjach żeńskich, z czego tylko Niemcy i Włochy dwie, a siedemnaście w konkurencjach męskich, z czego tylko Niemcy, Włochy i Węgrzy dwie.

ILOŚĆ ZGŁASZANYCH ZAWODNICZEK I ZAWODNIKÓW DO MISTRZOSTW EUROPY SENIORÓW W LATACH 2007-2020

- W tegorocznych Mistrzostwach Europy rywalizowało 517 osób i pomimo utrudnień związanych z pandemią oraz zmianą pierwotnego terminu była to siódma wielkość wśród czternastu dotychczas od wznowienia ich rozgrywania. 229 zawodniczek, co

stanowi 44,3 % ogółu startujących jest rekordową ilością. A 288 zawodników – 55,7 % ogółu jest dopiero dwunastą wielkością z czternastu mistrzostw, czyli jedną z najmniejszych z dotychczasowych.

- Tendencja spadkowa uczestnictwa mężczyzn jest spowodowana między innymi polityką wyrównywania szans poprzez zmniejszenie konkurencji męskich, a wprowadzanie dodatkowych konkurencji kobiecych.

Maksymalna obecnie reprezentacja na Mistrzostwa Europy liczy 56 zawodniczek i zawodników (po 28) i dwie sterniczki lub sterników, ponieważ przepisy nie określają płci zawodników na tej pozycji, a jedynie dolny limit masy ciała.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI STARTUJĄCYCH ZAWODNIKÓW - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość
1	Niemcy	56
2-3	Holandia, Włochy	49
4	Rumunia	45
5	Rosja	40
6	Polska	27
7	Francja	23
8	Ukraina	21
9	Litwa	17
10-12	Austria, Hiszpania, Szwajcaria	16
13-15	Białoruś, Czechy, Węgry	15
16	Dania	14
17-18	Estonia, Irlandia	13
19	Grecja	9
20	Chorwacja	8
21	Serbia	7
22	Finlandia	6
23	Belgia	5
24-25	Mołdawia, Słowenia	4
26-28	Bułgaria, Norwegia, Szwecja	3
29-30	Łotwa, Słowacja	2
31	Izrael	1

- Największą liczebnie reprezentacją byli w tym roku Niemcy, którym do kompletu zabrakło jedynie dwóch zawodniczek w dwójce bez sterniczki, natomiast najmniejszą był Izrael z jednym tylko skifistą.
- Pięć największych liczebnie reprezentacji miało w tegorocznych Mistrzostwach Europy niemal połowę (46,2 %) wszystkich zawodniczek i zawodników.
- Zawsze najwyżej w tych rankingach znajdują się reprezentacje, które posiadają w swoich szeregach najwięcej dużych łodzi, a szczególnie ósemki.
- W tegorocznych Mistrzostwach Europy tylko trzy reprezentacje miały obie ósemki; Niemcy, Holandia oraz Rumunia i one też są wśród czterech największych liczebnie reprezentacji.
- Polska reprezentacja tym razem nie mając żadnej ósemki należała do największych reprezentacji i uplasowała się tuż za pierwszą piątką na szóstym miejscu.

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1	Niemcy	27
2	Holandia	25
3	Rosja	24
4	Rumunia	23
5	Włochy	20
6	Francja	13
7-8	Polska, Ukraina	11
9	Irlandia	10
10-11	Czechy, Dania	9
12-13	Hiszpania, Szwajcaria	8
14	Białoruś	6
15-16	Grecja, Węgry	5
17	Estonia	4
18-19	Bułgaria, Łotwa	2
20-26	Austria, Finlandia, Litwa, Norwegia, Serbia, Słowenia, Szwecja	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1-2	Niemcy, Włochy	29
3	Holandia	24
4	Rumunia	22
5-7	Litwa, Polska, Rosja	16
8	Austria	15
9-11	Francja, Ukraina, Węgry	10
12-13	Białoruś, Estonia	9
14-16	Chorwacja, Hiszpania, Szwajcaria	8
17-18	Czechy, Serbia	6
19-21	Belgia, Dania, Finlandia	5
22-23	Grecja, Mołdawia	4
24-25	Irlandia, Słowenia	3
26-28	Norwegia, Słowacja, Szwecja	2
29-30	Bułgaria, Izrael	1

- W konkurencjach kobiecych pięć pierwszych w rankingu reprezentacji miało w swoich zespołach 52 % wszystkich startujących kobiet, a w konkurencjach męskich pierwszych pięć reprezentacji miało 41,7 % wszystkich startujących zawodników.
- W konkurencjach kobiecych na czele zestawienia pod względem ilości zawodniczek jest reprezentacja Niemek mając o dwie zawodniczki więcej od Holenderek i trzy od Rosjanek.
- W konkurencjach męskich maksymalne reprezentacje mieli Niemcy i Włosi, a pięciu zawodników mniej mieli Holendrzy.
- Polska reprezentacja kobieca znalazła się na siódmym miejscu, a męska na piątym.

**KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI STARTUJĄCYCH ZAWODNIKÓW
KONKURENCJE OLIMPIJSKIE OGÓŁEM**

Lp.	Kraj	Ilość
1	Holandia	48
2	Niemcy	46
3	Rumunia	45
4	Włochy	39
5	Rosja	38
6	Polska	25
7	Francja	22
8	Ukraina	21
9	Litwa	17
10-12	Białoruś, Hiszpania, Szwajcaria	15
13	Dania	14
14-15	Czechy, Estonia	13
16	Austria	12
17	Irlandia	11
18	Węgry	9
19	Grecja	8
20	Chorwacja	7
21-22	Finlandia, Serbia	6
23-24	Belgia, Mołdawia	4
25	Bułgaria	3
26-29	Łotwa, Słowacja, Słowenia, Szwecja	2
30-31	Izrael, Norwegia	1

- W konkurencjach olimpijskich maksymalna liczebnie reprezentacja liczy 48 osób, w tym po 23 zawodniczki i zawodników oraz dwie sterniczki lub dwóch sterników, ponieważ jak

wspomniano obecne przepisy nie określają poci zawodników na tej pozycji, a jedynie dolny limit masy ciała.

- W tegorocznych Mistrzostwach Europy Seniorów w Poznaniu tylko Holandia miała swoją reprezentację kompletną. Dla przypomnienia w ubiegłorocznych mistrzostwach kompletną reprezentację mieli jedynie Brytyjczycy.
- W konkurencjach olimpijskich pięć pierwszych w rankingu federacji miało w swoich reprezentacjach niemal 46,4% wszystkich startujących zawodniczek i zawodników.
- Polska w tych mistrzostwach była szóstą co do wielkości reprezentacją w konkurencjach olimpijskich.
- Dwie reprezentacje: Norwegia i Izrael zgłosili do rywalizacji tylko swoich skifistów.

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1	Holandia	24
2-3	Rosja, Rumunia	23
4	Niemcy	22
5	Włochy	15
6	Francja	13
7	Ukraina	11
8	Polska	10
9-10	Dania, Irlandia	9
11-12	Czechy, Hiszpania	8
13	Szwajcaria	7
14	Białoruś	6
15	Grecja	5
16-17	Estonia, Węgry	4
18-19	Bułgaria, Łotwa	2
20-24	Austria, Finlandia, Litwa, Serbia, Szwecja	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1-3	Holandia, Niemcy, Włochy	24
4	Rumunia	22
5	Litwa	16
6-7	Polska, Rosja	15
8	Austria	11
9	Ukraina	10
10-12	Białoruś, Estonia, Francja	9
13	Szwajcaria	8
14-15	Chorwacja, Hiszpania	7
16-20	Czechy, Dania, Finlandia, Serbia, Węgry	5
21-22	Belgia, Mołdawia	4
23	Grecja	3
24-26	Irlandia, Słowacja, Słowenia	2
27-30	Bułgaria, Izrael, Norwegia, Szwecja	1

- W olimpijskich konkurencjach kobiecych komplet zawodniczek miały oczywiście Holenderki. Rosjanki i Rumunki nie miały w swoich reprezentacjach skifistek, a czwarte w tym zestawieniu Niemki dwójki bez sterniczki.
- W olimpijskich konkurencjach męskich maksymalną ilość zawodników mieli Holendrzy, Niemcy i Włosi, a Rumunom zabrakło jedynie dwójki podwójnej wagi lekkiej, której nigdy jeszcze w historii nie mieli. Jest to wynikiem świadomej polityki, gdyż do szkolenia centralnego dobierają tylko młodzież bardzo „wyrośnięta”.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI STARTUJĄCYCH ZAWODNIKÓW KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE OGÓLEM

Lp.	Kraj	Ilość
1-2	Niemcy, Włochy	10
3	Węgry	6
4	Austria	4
5-10	Czechy, Irlandia, Polska , Norwegia, Rosja, Słowenia	2
11-19	Belgia, Chorwacja, Francja, Grecja, Hiszpania, Holandia, Serbia, Szwajcaria, Szwecja	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1-2	Niemcy, Włochy	5
3-11	Czechy, Holandia, Irlandia, Norwegia, Polska , Rosja, Słowenia, Szwajcaria, Węgry	1

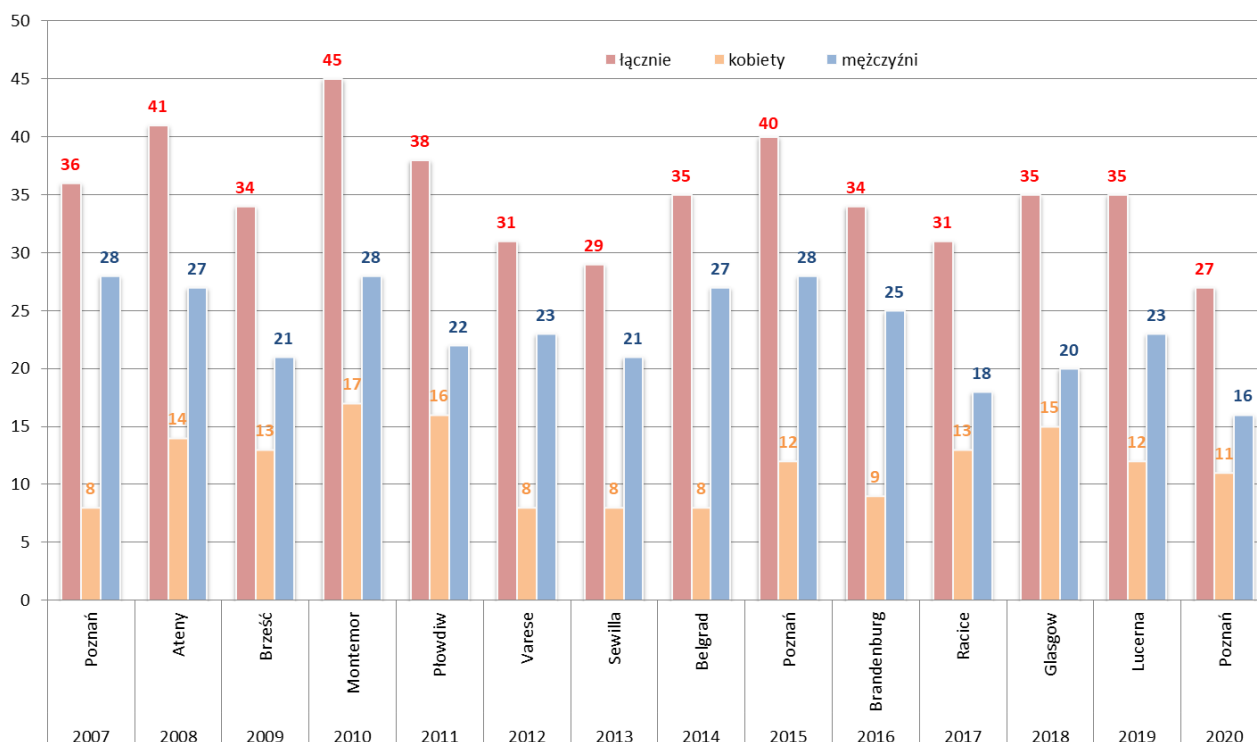
MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1-3	Niemcy, Węgry, Włochy	5
4	Austria	4
5-17	Belgia, Chorwacja, Czechy, Francja, Grecja, Hiszpania, Irlandia, Norwegia, Polska , Rosja, Serbia, Słowenia, Szwecja	1

- Tylko Włosi i Niemcy mieli w konkurencjach „nieolimpijskich” komplet zawodniczek i zawodników, a dodatkowo w konkurencjach męskich jeszcze Węgrzy.
- W konkurencjach „nieolimpijskich” na 19 federacji mających w nich swoje osady, aż dziesięć, miało tylko po jednej zawodniczce lub zawodniku. Byli to skifiści, którzy z reguły tak jak w przypadku Polski są zawodniczkami lub zawodnikami rezerwowymi do pierwszoplanowej konkurencji olimpijskiej, jaką jest dwójka podwójna wagi lekkiej.

Na poniższym diagramie przedstawiono ilość zawodniczek i zawodników zgłoszonych przez naszą federację we wszystkich dotychczas rozegranych po 34-letniej przerwie od 2007 roku Mistrzostwach Europy Seniorów.

ILOŚĆ ZGŁASZANYCH ZAWODNICZEK I ZAWODNIKÓW PRZEZ POLSKĘ DO MISTRZOSTW EUROPY SENIORÓW W LATACH 2007-2020

- W tegorocznych Mistrzostwach Europy mieliśmy najmniejszą, w czternastoletniej historii liczebnie reprezentację, bo po raz pierwszy nie mieliśmy żadnej ósemki.
- Największą liczebnie reprezentację mieliśmy w 2010 roku w portugalskim Montemor, w którym zgłosiliśmy obie ósemki i wystartowała tam nasza reprezentacja w najmocniejszym składzie, traktując te mistrzostwa jako imprezę główną sezonu z uwagi na fakt, że Mistrzostwa Świata rozgrywane były w nietypowym dla Europejczyków okresie późnojesiennym w Nowej Zelandii.
- W Poznaniu mieliśmy też najmniejszą historycznie reprezentację męską.

Wartością nadrzędną jest wartość sportowa zgłaszanych osad do imprezy głównej, a jej wykładnikiem jest zakwalifikowanie jej do ostatecznej medalowej rozgrywki w sześci-osadowym finale A. Oczywiście niejednokrotnie bywa tak, że przy słabiej obsadzonych konkurencjach samo zgłoszenie jest już przypisaniem osady do finału A. Dotyczyć to może jednak tylko ósemek lub wieloosobowych konkurencji nieolimpijskich.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI OSAD ZAKWALIFIKOWANYCH DO FINAŁU A – OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość
1	Włochy	14
2-3	Holandia, Niemcy	11
4-5	Polska, Rumunia	8
6-8	Dania, Irlandia, Szwajcaria	5
9	Grecja	4
10-14	Austria, Francja, Litwa, Norwegia, Rosja	3
15-18	Belgia, Hiszpania, Ukraina, Węgry	2
19-23	Białoruś, Bułgaria, Chorwacja, Czechy, Estonia	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1	Włochy	7
2	Holandia	6
3-4	Niemcy, Rumunia	5
5-9	Dania, Irlandia, Polska , Rosja, Szwajcaria	3
10-11	Francja, Grecja	2
12-17	Austria, Białoruś, Czechy, Hiszpania, Norwegia, Ukraina	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1	Włochy	7
2	Niemcy	6
3-4	Holandia, Polska	5
5-6	Litwa, Rumunia	3
7-14	Austria, Belgia, Dania, Grecja, Irlandia, Norwegia, Szwajcaria, Węgry	2
15-20	Bułgaria, Chorwacja, Estonia, Francja, Hiszpania, Ukraina	1

- 23 federacje z spośród 31 uczestniczących (74,2 %) miało swoich przedstawicieli w ostatecznej walce o medale w finałach A. Wśród nich pięć federacji miała w finale A tylko po jednej osadzie.
- Najwięcej w finałach A mieli, podobnie jak w dwóch ostatnich latach Włosi. Kolejnymi byli Niemcy i Holendrzy mając o trzy osady mniej. Polska w tym roku wspólnie z Rumunami znalazła się w trzeciej grupie z ośmioma osadami w finale A.
- Włosi mieli największą ilość osad w finałach A zarówno w konkurencjach żeńskich jak i męskich.
- W polskiej reprezentacji w konkurencjach kobiecych nasze reprezentantki straciły w drodze do finałów jedną osadę – czwórkę bez sterniczki, a w męskich dwie – dwójkę bez sternika i skifistę wagi lekkiej.

Nie zawsze ilość oznacza jakość, a wartość całej reprezentacji pokazuje skuteczność finałowa i medalowa. Tzn. procentowy udział osad danej reprezentacji w finałach A i w strefie medalowej w stosunku do całości zgłoszonych do mistrzostw przez nią załóg. Przy czym na zestawienie i uszeregowanie w kolejności poszczególnych federacji należy analizować selektywnie, gdyż inną wartość ma 100% skuteczności dużej reprezentacji, a inną przy jednej czy dwóch zgłoszonych osadach.

SKUTECZNOŚĆ FINAŁOWA – OGÓLEM

Lp.	Kraj	% skuteczność	ilość osad w finale/ ilość startujących osad
1	Norwegia	100	3/3
2	Włochy	82,35	14/17
3	Holandia	73,3	11/15
4	Polska	72,7	8/11
5-7	Dania	71,4	5/7
	Irlandia		5/7
	Szwajcaria		5/7
8-10	Belgia	66,7	2/3
	Grecja		4/6
	Rumunia		8/12
11	Niemcy	64,7	11/17
12	Litwa	60	3/5
13-14	Bułgaria	50	1/2
	Austria		3/6
15	Francja	30	3/10
16	Ukraina	28,6	2/7
17-19	Chorwacja	25	1/4
	Hiszpania		2/8
	Węgry		2/8
20	Rosja	21,4	3/14
21	Estonia	20	1/5
22-23	Białoruś	14,3	1/7
	Czechy		1/7

KOBIETY

Lp.	Kraj	% skuteczność	ilość osad w finale/ ilość startujących osad
1-2	Austria	100	1/1
	Norwegia		1/1
3	Włochy	87,5	7/8
4	Rumunia	83,3	5/6
5-8	Dania	75	3/4
	Holandia		6/8
	Polska		3/4
	Szwajcaria		3/4
9	Grecja	66,7	2/3
10	Niemcy	62,5	5/8
11	Irlandia	60	3/5
12	Rosja	42,9	3/7
13	Francja	40	2/5
14-15	Białoruś	33,3	1/3
	Hiszpania		1/3
16-17	Czechy	25	1/4
	Ukraina		1/4

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	% skuteczność	ilość osad w finale/ ilość startujących osad
1-3	Bułgaria	100	1/1
	Irlandia		2/2
	Norwegia		2/2
4	Włochy	77,8	7/9
5	Litwa	75	3/4
6-7	Holandia	71,4	5/7
	Polska		5/7
8-12	Belgia	66,7	2/3
	Dania		2/3
	Grecja		2/3
	Niemcy		6/9
	Szwajcaria		2/3
13	Rumunia	50	3/6
14-15	Austria	40	2/5
	Węgry		2/5
16	Ukraina	33,3	1/3
17-18	Chorwacja	25	1/4
	Estonia		1/4
19-20	Francja	20	1/5
	Hiszpania		1/5

- W tym roku 100% skuteczność finałową miała jedynie Norwegia, która zgłosiła dwóch skifistów; wagi lekkiej i otwartej oraz skifistkę wagi lekkiej, z których skifiści zdobyli złoty i brązowy medal, a skifistka wagi lekkiej była czwarta. Trzeba przyznać ich kierownictwu wspaniałego wyczucia i skuteczności.

- Wśród dużych reprezentacji najwyższe skuteczność mieli tym razem Włosi, Holendrzy i Polacy. Natomiast skuteczność 50 % i wyższą miało czternaście z 21 federacji, których załogi startowały w finałach.
- Najniższe skuteczności finałowe tym razem mieli Czesi, Białoruś, Estonia i Rosja. W przypadku Rosji od kilku lat zgłaszają do mistrzostw wszystkich kategorii wiekowych spore reprezentacje, ale poziom sportowy wielu ich osad nie jest najwyższy.
- 100% skuteczność finałową w konkurencjach kobiecych osiągnęły dwie małe jednoosadowe reprezentacje – Austria i Norwegia.
- Podobnie jak w konkurencjach męskich 100 % skuteczność finałową osiągnęły trzy także małe jedno lub dwuosadowe reprezentacje – Bułgaria, Irlandia i Norwegia.
- W konkurencjach kobiecych jedenaście z siedemnastu (64,7 %) reprezentacji, które miały osady w finałach osiągnęły skuteczność finałową powyżej 50 %, a w konkurencjach męskich dwanaście z dwudziestu (60 %).
- Polki tym razem osiągnęły skuteczność finałową 75%, co ustawia na piątym miejscu w grupie czterech reprezentacji w konkurencjach kobiecych. Przed naszą reprezentacją kobiecą poza wspomnianymi Austrią i Norwegią znalazły się Włochy i Rumunia.
- W męskich konkurencjach Polska tym razem uplasowała się wspólnie z Holendrami na miejscu szóstym, ale w czwartej grupie wartości.
- Najniższe skuteczności wśród tych co mieli swoje osady w finale miały Czeski i Ukrainki w konkurencjach kobiecych oraz Hiszpanie i Francuzi w męskich.

**KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI OSAD ZAKWALIFIKOWANYCH DO FINAŁU A
KONKURENCJE OLIMPIJSKIE OGÓŁEM**

Lp.	Kraj	Ilość
1-2	Holandia, Włochy	10
3	Niemcy	9
4	Rumunia	8
5	Polska	7
6	Dania	5
7-8	Irlandia, Szwajcaria	4
9-11	Francja, Grecja, Litwa	3
12-15	Austria, Hiszpania, Rosja, Ukraina	2
16-22	Belgia, Białoruś, Bułgaria, Chorwacja, Czechy, Estonia, Norwegia	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1-3	Holandia, Rumunia, Włochy	5
4	Niemcy	4
5-6	Dania, Irlandia	3
7-11	Francja, Grecja, Polska , Rosja, Szwajcaria	2
12-16	Austria, Białoruś, Czechy, Hiszpania, Ukraina	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1-4	Holandia, Niemcy, Polska , Włochy	5
5-6	Litwa, Rumunia	3
7-8	Dania, Szwajcaria	2
9-19	Austria, Belgia, Bułgaria, Chorwacja, Estonia, Francja, Grecja, Hiszpania, Irlandia, Norwegia, Ukraina	1

- W czternastu konkurencjach olimpijskich najwięcej osad w finale A mieli Holendrzy i Włosi po dziesięć, przed Niemcami – 9. Nasza reprezentacja z siedmioma osadami w konkurencjach olimpijskich zajmuje piątą pozycję. Za to w konkurencjach męskich, wspólnie z takimi potęgami jak Holendrzy, Niemcy i Włosi znalazła się na pierwszym miejscu. W konkurencjach kobiet natomiast w czwartej grupie państw.
- W ubiegłym roku najwięcej osad w finałach A mieli także Holendrzy oraz Rumuni i Brytyjczycy – wszyscy po dziewięć, a ilość federacji posiadająca osady finałowe była

identyczna. W konkurencjach kobiecych liderkami podobnego zestawienia w Lucernie były Rumunki z sześcioma osadami finałowymi, a w męskich Niemcy i Włosi tak jak w tym roku z pięcioma osadami finałowymi.

- 22 reprezentacje z 31 rywalizujących (71 %) miało swoje osady w finałach A konkurencji olimpijskich, z czego 1/3 tylko po jednej osadzie.
- Pięć pierwszych reprezentacji mających najwięcej osad w finałach A miało 53% wszystkich finałowych załóg.

SKUTECZNOŚĆ FINAŁOWA – KONKURENCJE OLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	% skuteczność	ilość osad w finale/ ilość startujących osad
1	Norwegia	100	1/1
2	Irlandia	80	4/5
3	Polska	77,8	7/9
4	Włochy	76,9	10/13
5-6	Dania	71,4	5/7
	Holandia		10/14
7	Niemcy	69,2	9/13
8-9	Rumunia	66,7	8/12
	Szwajcaria		4/6
10-11	Grecja	60	3/5
	Litwa		3/5
12-13	Belgia	50	1/2
	Bułgaria		1/2
14	Austria	40	2/5
15-16	Chorwacja	33,3	1/3
	Francja		3/9
17-18	Hiszpania	28,6	2/7
	Ukraina		2/7
19-20	Czechy	20	1/5
	Estonia		1/5
21	Rosja	16,7	2/12
22	Białoruś	14,3	1/7

- Polska reprezentacja w tegorocznych Mistrzostwach Europy uzyskała jedną z najwyższych skuteczności finałowych, po jednoosadowej reprezentacji Norwegii i Irlandii, wyprzedzając tym samym duże reprezentacje Włochów, Holendrów, Niemów czy Rumunów.
- Połowa reprezentacji mających swoje osady w finałach A konkurencji olimpijskich uzyskała skuteczność finałową ponad 50 %.
- Najniższą skuteczność finałową w konkurencjach olimpijskich miała Białoruś z oraz Rosja.
- W konkurencjach olimpijskich kobiet 100% skuteczność finałową miała jedynie Austria, która do mistrzostw zgłosiła jedynie czołową skifistkę Świata – Magdalenę Lobnig. Drugą i trzecią pod tym względem reprezentacją były Rumunki i Włoszki z niemal kompletem osad. 10 reprezentacji z 16 mających swoje przedstawicielki w finałach A (62,5%), w tym również Polska, uzyskało skuteczność finałową powyżej 50%, a najmniej skuteczną reprezentacją wśród kobiet okazały się Ukrainki.
- Wśród mężczyzn 100% skuteczności finałowe miały trzy jednoosadowe reprezentacje Bułgarii, Irlandii i Norwegii, natomiast za nimi kolejną reprezentacją była Polska. 10 reprezentacji z 19 mających swoich przedstawicieli w finałach A (52,6%) uzyskało skuteczność finałową powyżej 50%, a najmniej skuteczną reprezentacją wśród mężczyzn okazały się federacje Austrii, Estonii, Francji i Hiszpanii.

KOBIETY

Lp.	Kraj	% skuteczność	ilość osad w finale/ ilość startujących osad
1	Austria	100	1/1
2-3	Rumunia	83,3	5/6
	Włochy		5/6
4-5	Dania	75	3/4
	Irlandia		3/4
6	Holandia	71,4	5/7
7-10	Grecja	66,7	2/3
	Niemcy		4/6
	Polska		2/3
	Szwajcaria		2/3
11	Francja	40	2/5
12-15	Białoruś	33,3	1/3
	Czechy		1/3
	Hiszpania		1/3
	Rosja		2/6
16	Ukraina	25	1/4

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	% skuteczność	ilość osad w finale/ ilość startujących osad
1-3	Bułgaria	100	1/1
	Irlandia		1/1
	Norwegia		1/1
4	Polska	83,3	5/6
5	Litwa	75	3/4
6-8	Holandia	71,4	5/7
	Niemcy		5/7
	Włochy		5/7
9-10	Dania	66,7	2/3
	Szwajcaria		2/3
11-13	Belgia	50	1/2
	Grecja		1/2
	Rumunia		3/6
14-15	Chorwacja	33,3	1/3
	Ukraina		1/3
16-19	Austria	25	1/4
	Estonia		1/4
	Francja		1/4
	Hiszpania		1/4

- W czterech konkurencjach nieolimpijskich komplet osad w finałach A mieli jedynie Włosi. Należy jednak pamiętać, że tylko w dwóch jedynkach wagi lekkiej odbyły się wyścigi eliminacyjne.
- 13 z 19 reprezentacji mających swoje osady w konkurencjach „nieolimpijskich” (68,4%) miało przedstawicieli w finałach A.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI OSAD ZAKWALIFIKOWANYCH DO FINAŁU A KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość
1	Włochy	4
2-5	Niemcy, Norwegia, Węgry	2
6-13	Austria, Belgia, Grecja, Holandia, Irlandia, Polska , Rosja, Szwajcaria	1

SKUTECZNOŚĆ FINAŁOWA – KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	% skuteczność	ilość osad w finale/ ilość startujących osad
1-7	Austria	100	1/1
	Belgia		1/1
	Grecja		1/1
	Holandia		1/1
	Norwegia		2/2
	Szwajcaria		1/1
	Włochy		4/4
8	Węgry	66,7	2/3
9-12	Irlandia	50	1/2
	Niemcy		2/4
	Polska		1/2
	Rosja		1/2

Wszystkie reprezentacje mające osady w finałach A konkurencji olimpijskich osiągnęły skuteczność co najmniej 50%, a ponad połowa 100%.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI ZDOBYTYCH MEDALI - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość
1-2	Holandia, Włochy	10
3-4	Niemcy, Rumunia	6
5	Irlandia	4
6	Polska	3
7-10	Austria, Grecja, Norwegia, Szwajcaria	2
11-16	Belgia, Chorwacja, Dania, Francja, Hiszpania, Litwa	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1	Holandia	6
2-3	Rumunia, Włochy	4
4	Niemcy	3
5-6	Grecja, Irlandia	2
7-11	Austria, Francja, Hiszpania, Polska , Szwajcaria	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1	Włochy	6
2	Holandia	4
3	Niemcy	3
4-7	Irlandia, Polska , Norwegia, Rumunia	2
8-13	Austria, Belgia, Chorwacja, Dania, Litwa, Szwajcaria	1

- Łącznie 16 federacji zdobyło medale w tegorocznych Mistrzostwach Europy, co stanowi 51,7% wszystkich rywalizujących.
- Po dziesięć medali zdobyli Holendrzy i Włosi, a nasza reprezentacja z trzema medalami zajmuje szóste w kolejności miejsce. W ubiegłym roku na czele byli Holendrzy, Niemcy i Włosi, którzy mieli po siedem medali.
- W konkurencjach kobiecych medale zdobyło 42,3% mających w nich swoje osady federacji, a najwięcej medali zdobyły Holenderki przed Włoszkami i Rumunią. W ubiegłym roku najwięcej, cztery medale miały Rumunki.
- Natomiast w konkurencjach męskich podobnie medale zdobyło 43,4% i na odwrót z tą samą ilością na czele są Włosi przed Holandią. W ubiegłym roku najwięcej, po cztery medale mieli Holendrzy, Niemcy i Włosi.
- Polska reprezentacja kobiet z jednym medalem znalazła się na dole tabeli, a mężczyźni z dwoma medalami na czwartym miejscu wspólnie między innymi z Rumunią i tuż za Niemcami.

SKUTECZNOŚĆ MEDALOWA – OGÓŁEM

Lp.	Kraj	% skuteczność	Ilość medali/ ilość startujących osad
1-2	Holandia	66,7	10/15
	Norwegia		2/3
3	Włochy	58,8	10/17
4	Irlandia	57,1	4/7
5	Rumunia	50	6/12
6	Niemcy	35,3	6/17
7-9	Austria	33,3	2/6
	Belgia		1/3
	Grecja		2/6
10	Szwajcaria	28,6	2/7
11	Polska	27,3	3/11
12	Chorwacja	25	1/4
13	Litwa	20	1/5
14	Dania	14,3	1/7
15	Hiszpania	12,5	1/8
16	Francja	10	1/10

- Najwyższe, podobne skuteczności medalowe osiągnęła duża reprezentacja Holandii i stosunkowo niewielka reprezentacja Norwegii (66,7%).

- W ubiegłorocznych Mistrzostwach Europy najwyższą skuteczność medalową mieli Rumuni na poziomie 54,5%.
- W tym roku cztery reprezentacje osiągnęły skuteczność medalową powyżej 50%.
- Najniższą skuteczność medalową wśród reprezentacji, które w ogóle je zdobyły mieli Francuzi, którzy zgłaszając dziesięć osad zdobyli tylko jeden medal.
- Polska reprezentacja miała tym razem skuteczność 27,3%, a w ubiegłym roku 36,4%.

KOBIETY

Lp.	Kraj	% skuteczność	Ilość medali/ ilość startujących osad
1	Austria	100	1/1
2	Holandia	75	6/8
3-4	Grecja	66,7	2/3
	Rumunia		4/6
5	Włochy	50	4/8
6	Irlandia	40	2/5
7	Niemcy	37,5	3/8
8	Hiszpania	33,3	1/3
9-10	Polska	25	1/4
	Szwajcaria		1/4
11	Francja	20	1/5

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	% skuteczność	Ilość medali/ ilość startujących osad
1-2	Irlandia	100	2/2
	Norwegia		2/2
3	Włochy	66,7	6/9
4	Holandia	57,1	4/7
5-9	Belgia	33,3	1/3
	Dania		1/3
	Niemcy		3/9
	Rumunia		2/6
	Szwajcaria		1/3
10	Polska	28,6	2/7
11-12	Chorwacja	25	1/4
	Litwa		1/4
13	Austria	20	1/5

- W konkurencjach kobiecych jedyną federacją, która osiągnęła maksymalną 100% skuteczność medalową, podobnie jak finałową była z jedną zgłoszoną osadą – Austria. Na drugim miejscu w tym rankingu uplasowała się Holandia, a cztery reprezentacje miały skuteczność medalową powyżej 50%. Najniższą 20% skuteczność medalową w konkurencjach kobiecych miały Francuzki, natomiast Polki niewiele wyższą bo tylko 25%, podobnie zresztą jak w roku ubiegłym.
- W konkurencjach męskich 100% skuteczności medalowe miały dwie mniejsze reprezentacje, zgłaszające do tegorocznych mistrzostw po dwie osady – Irlandia i Norwegia, ale już na trzecim i czwartym miejscu uplasowali się potentaci – Włosi i Holendrzy. I tylko te cztery reprezentacje osiągnęły skuteczność medalową powyżej 50%. Z drugiej strony najniższą 20% skuteczność mieli Austriacy. Polska miała tym razem skuteczność medalową 28,6% , kiedy w ubiegłym roku wynosiła ona 42,9%.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI ZDOBYTYCH MEDALI KONKURENCJE OLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość
1	Holandia	9
2-3	Rumunia, Włochy	6
4	Niemcy	4
5-6	Irlandia, Polska	3
7	Grecja	2
8-16	Austria, Belgia, Chorwacja, Dania, Francja, Hiszpania, Litwa, Norwegia, Szwajcaria	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1	Holandia	5
2	Rumunia	4
3-6	Grecja, Irlandia, Niemcy, Włochy	2
7-10	Austria, Francja, Hiszpania, Polska	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1-2	Holandia, Włochy	4
3-5	Niemcy, Polska , Rumunia	2
6-12	Dania, Belgia, Chorwacja, Irlandia, Litwa, Norwegia, Szwajcaria	1

- W konkurencjach olimpijskich, podobnie jak w ubiegłorocznych Mistrzostwach Europy Seniorów medale zdobyło 16 federacji co stanowi 51,7% wszystkich mających w nich swoje osady.
- Na czele wszystkich trzech zestawień znaleźli się Holendrzy. Ogółem zdobyli dziewięć medali. W ubiegłym roku na czele byli Niemcy i Rumuni, którzy mieli po sześć medali.
- W konkurencjach kobiecych Holenderki zdobyły w Poznaniu 5 medali, a następne były Rumunki z czterema medalami. Rumunki mając w ubiegłym roku także cztery medale okazały się wtedy najlepsze.
- W konkurencjach męskich będący na czele rankingu Holendrzy wspólnie z Włochami zdobyli po 4 medale, podobnie jak najlepsi w ubiegłym roku Niemcy.
- Polska reprezentacja tym razem z trzema medalami wspólnie z Irlandią znalazła się na piątej pozycji, ulegając jedynie czterem największym reprezentacjom Holandii, Rumunii, Włoch i Niemiec.
- Polscy wioślarze kolejny już raz zdobywają ilość medali na podobnym poziomie co Niemcy – potęgą światowego wioślarstwa na poziomie młodzieżowym i juniorów. A jednak w seniorach nasza reprezentacja staje się dla nich wielokrotnie równorzędnym partnerem.

**SKUTECZNOŚĆ MEDALOWA
KONKURENCJE OLIMPIJSKIE OGÓŁEM**

Lp.	Kraj	% skuteczność	Ilość medali/ ilość startujących osad
1	Norwegia	100	1/1
2	Holandia	64,3	9/14
3	Irlandia	60	3/5
4-5	Belgia	50	1/2
	Rumunia		6/12
6	Włochy	46,15	6/13
7	Grecja	40	2/5
8-9	Chorwacja	33,3	1/3
	Polska		3/9
10	Niemcy	30,8	4/13
11-12	Austria	20	1/5
	Litwa		1/5
13	Szwajcaria	16,7	1/6
14-15	Dania	14,3	1/7
	Hiszpania		1/7
16	Francja	11,1	1/9

KOBIETY

Lp.	Kraj	% skuteczność	Ilość medali/ ilość startujących osad
1	Austria	100	1/1
2	Holandia	71,4	5/7
3-4	Grecja	66,7	2/3
	Rumunia		4/6
5	Irlandia	50	2/4
6-9	Hiszpania	33,3	1/3
	Niemcy		2/6
	Polska		1/3
	Włochy		2/6
10	Francja	20	1/5

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	% skuteczność	Ilość medali/ ilość startujących osad
1-2	Irlandia	100	1/1
	Norwegia		1/1
3-4	Holandia	57,1	4/7
	Włochy		4/7
5	Belgia	50	1/2
6-10	Chorwacja	33,3	1/3
	Dania		1/3
	Polska		2/6
	Rumunia		2/6
	Szwajcaria		1/3
11	Niemcy	28,6	2/7
12	Litwa	25	1/4

- W konkurencjach olimpijskich tylko trzy reprezentacje miały skuteczność powyżej 50%, w tym jedna – Norwegia 100%, mając tylko skifistę. Wśród nich najlepiej wypadła Holandia z 64,3% skutecznością medalową, której z czternastu startujących osad aż dziewięć zdobyło medale.
- Podobnie i w konkurencjach olimpijskich najniższą skuteczność medalową mieli Francuzi, oczywiście spośród federacji, które w ogóle medale zdobyły. W konkurencjach kobiecych – Francuzki, a męskich – Litwini.
- Polska reprezentacja zarówno razem jak i w rozbiciu konkurencji ze względu na płeć miała w każdym przypadku skuteczność medalową na poziomie 33,3%, zajmując miejsca ogólnie ósme i szóste zarówno w konkurencjach kobiecych jak i męskich.

KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE

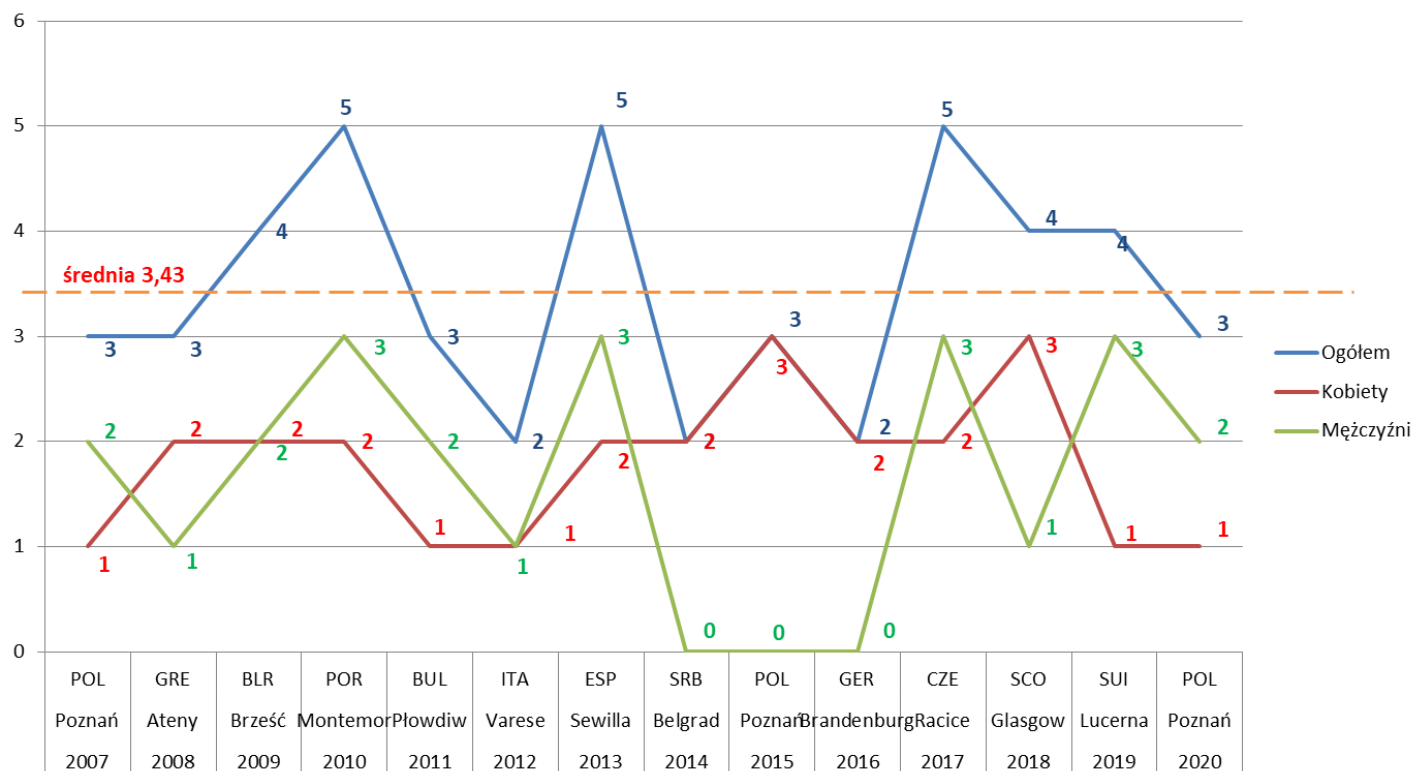
Lp.	Kraj	Ilość
1	Włochy	4
2	Niemcy	2
3-7	Austria, Holandia, Irlandia, Norwegia, Szwajcaria	1

SKUTECZNOŚĆ MEDALOWA KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	% skuteczność	Ilość medali/ ilość startujących osad
1-4	Austria	100	1/1
	Holandia		1/1
	Szwajcaria		1/1
	Włochy		4/4
5-7	Irlandia	50	1/2
	Niemcy		2/4
	Norwegia		1/2

- W czterech konkurencjach nieolimpijskich medale zdobyło siedem reprezentacji wśród 19 mających w nich swoje osady (37%).
- Medal w każdej z czterech konkurencji zdobyli Włosi. W dwóch konkurencjach Niemcy, a pozostałe pięć federacji zdobyło po jednym medalu.
- W ubiegłorocznych Mistrzostwach Europy było bardzo podobnie, z tym, że Włosi zdobyli trzy medale, gdyż nie rozegrano jednej konkurencji z powodu braku zgłoszeń. Natomiast medale zdobyło sześć federacji.
- Co ciekawe, że wszystkie nacje zdobywające medale w konkurencjach olimpijskich podzieliły się na dwie niemal równe grupy pod względem skuteczności medalowej. Ze 100% skutecznością i z 50%. W pierwszej grupie oprócz Włochów znalazły się trzy reprezentacje z jedną zgłoszoną załogą do konkurencji nieolimpijskich.
- Polska federacja wioślarska od wznowienia rozgrywania Mistrzostwa Europy Seniorów po 34-letniej przerwie każdego roku zdobywała medale.
- W ostatnich czternastu latach nasi reprezentanci zdobyli 48 medali.
- Trzykrotnie zdobywali po pięć medali, trzykrotnie po cztery medale, pięciokrotnie po trzy medale i trzykrotnie po dwa medale.
- Zawsze, każdego roku medale miała kobieca część reprezentacji, natomiast w konkurencjach męskich mieliśmy też trzy „chude” lata bez medalu (2014-2016).

**IŁOŚĆ MEDALI ZDOBYWANYCH PRZEZ REPREZENTACJĘ POLSKI W MISTRZOSTWACH EUROPY
W LATACH 2007-2020**

Na czternaście rozegranych Mistrzostw Europy średnia wynosi obecnie 3,43, czyli można stwierdzić, że tegoroczny start był niestety nieco poniżej średniej, a spowodowane to było jak już wspomniano wcześniej szeregiem kontuzji w ostatniej fazie przygotowań i dokonanych z tym związanych zmian w poszczególnych osadach. Po części kontuzje spowodowane były zmęczeniem psychicznym ciągłym treningiem bez startów.

Klasyfikacji medalowej ton nadają przede wszystkim federacje, które mają złote medale, natomiast drugorzędną sprawą pozostaje ich ilość.

KLASYFIKACJA MEDALOWA - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Złote – Srebrne – Brązowe
1	Holandia	7 – 1 – 2
2	Rumunia	4 – 1 – 1
3	Włochy	3 – 5 – 2
4	Niemcy	1 – 5 – 0
5	Irlandia	1 – 0 – 3
6	Norwegia	1 – 0 – 1
7	Dania	1 – 0 – 0
8	Szwajcaria	0 – 2 – 0
9	Polska	0 – 1 – 2
10	Austria	0 – 1 – 1
11-12	Chorwacja	0 – 1 – 0
	Hiszpania	
13	Grecja	0 – 0 – 2
14-16	Belgia	0 – 0 – 1
	Francja	
	Litwa	

KOBIETY

Lp.	Kraj	Złote – Srebrne – Brązowe
1	Holandia	4 – 1 – 1
2	Rumunia	3 – 0 – 1
3	Włochy	1 – 2 – 1
4	Irlandia	1 – 0 – 1
5	Niemcy	0 – 3 – 0
6-8	Austria	0 – 1 – 0
	Hiszpania	
	Szwajcaria	
9	Grecja	0 – 0 – 2
10-11	Francja	0 – 0 – 1
	Polska	

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Złote – Srebrne – Brązowe
1	Holandia	3 – 0 – 1
2	Włochy	2 – 3 – 1
3	Niemcy	1 – 2 – 0
4	Rumunia	1 – 1 – 0
5	Norwegia	1 – 0 – 1
6	Dania	1 – 0 – 0
7	Polska	0 – 1 – 1
8-9	Chorwacja	0 – 1 – 0
	Szwajcaria	
10	Irlandia	0 – 0 – 2
11-13	Austria	0 – 0 – 1
	Belgia	
	Litwa	

Na czele klasyfikacji medalowej tym razem znalazła się reprezentacja Holandii, która była w tych mistrzostwach w znakomitej dyspozycji. Holendrzy wygrali klasyfikację medalową także w konkurencjach kobiecych i męskich. W ubiegłorocznych Mistrzostwach Europy klasyfikację medalową wygrali Niemcy z pięcioma złotymi medalami i po jednym srebrnym i brązowym, przed Holendrami z dwoma złotymi, trzema srebrnymi i dwoma brązowymi medalami.

- Osiemnaście złotych medali zdobyły osady siedmiu federacji, ale tylko Holendrzy, Rumuni i Włosi zdobyli ich więcej niż jeden. Srebrne medale zdobyły osady ośmiu federacji, a brązowe jedenastu. Należy dodać, że ubiegłoroczne mistrzostwa były bardziej wyrównane i nie było tak dominującej jednej reprezentacji w strefie medalowej, gdyż siedemnaście złotych medali rozdzieliło pomiędzy siebie 11 reprezentacji.
- W konkurencjach kobiecych tylko Holenderki i Rumunki zdobyły więcej niż jeden złoty medal, a tylko osady czterech federacji po złote sięgały. Srebrne medale zdobyły załogi sześciu reprezentacji, a brązowe – siedmiu.
- W konkurencjach męskich złote medale zdobyły osady sześciu reprezentacji, ale tylko Holendrzy i Włosi więcej niż jeden. Srebrne medale zdobyli przedstawiciele sześciu reprezentacji, a brązowe ośmiu.
- W ubiegłorocznych Mistrzostwach Europy na czele klasyfikacji medalowej w konkurencji kobiet były Niemki przed Rumunia i Holandią, a w konkurencjach męskich Niemcy przed Holandią i Włochami.
- Polska reprezentacja bez złotego medalu w tym roku zajęła w klasyfikacji medalowej dziewiąte miejsce. Należy przypomnieć, że w ubiegłym roku z jednym złotym medalem, dwoma srebrnymi i jednym brązowym byliśmy na piątym miejscu wspólnie z Wielką Brytanią. W konkurencjach kobiecych z jednym brązowym medalem, podobnie jak w roku ubiegłym, niestety na końcu tabeli wśród jedenastu państw wspólnie z Francją, natomiast w konkurencjach męskich z jednym srebrnym i jednym brązowym siódme wśród trzynastu federacji, a w ubiegłym roku czwarte.

Na czele klasyfikacji medalowej w konkurencjach olimpijskich także znaleźli się Holendrzy z sześcioma złotymi medalami, natomiast w ubiegłym roku byli Niemcy z pięcioma złotymi medalami. Wśród czterech pierwszych reprezentacji w klasyfikacji medalowej w stosunku do roku ubiegłego nastąpiła jedna zmiana. Wielką Brytanię zastąpili Włosi, którzy w 2019 roku znajdowali się na dalekim dziesiątym miejscu.

KLASYFIKACJA MEDALOWA - KONKURENCJE OLIMPIJSKIE

Lp.	Kraj	Złote – Srebrne – Brązowe
1	Holandia	6 – 1 – 2
2	Rumunia	4 – 1 – 1
3	Włochy	1 – 4 – 1
4	Niemcy	1 – 3 – 0
5	Irlandia	1 – 0 – 2
6	Dania	1 – 0 – 0
7	Polska	0 – 1 – 2
8-11	Austria	0 – 1 – 0
	Chorwacja	
	Hiszpania	
	Szwajcaria	
12	Grecja	0 – 0 – 2
13-16	Belgia	0 – 0 – 1
	Francja	
	Litwa	
	Norwegia	

KOBIECY

Lp.	Kraj	Złote – Srebrne – Brązowe
1	Holandia	3 – 1 – 1
2	Rumunia	3 – 0 – 1
3	Irlandia	1 – 0 – 1
4-5	Niemcy	0 – 2 – 0
	Włochy	
6-7	Austria	0 – 1 – 0
	Hiszpania	
8	Grecja	0 – 0 – 2
9-10	Francja	0 – 0 – 1
	Polska	

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Złote – Srebrne – Brązowe
1	Holandia	3 – 0 – 1
2	Włochy	1 – 2 – 1
3-4	Rumunia	1 – 1 – 0
	Niemcy	
5	Dania	1 – 0 – 0
6	Polska	0 – 1 – 1
7-8	Chorwacja	0 – 1 – 0
	Szwajcaria	
9-12	Belgia	0 – 0 – 1
	Irlandia	
	Litwa	
	Norwegia	

- Polska reprezentacja w konkurencjach olimpijskich z identyczną jak w roku ubiegłym ilością trzech medali, ale bez medalu złotego spadła o dwie pozycje.
- W Lucernie w 2019 roku w klasyfikacjach medalowych zarówno kobiet jak i mężczyzn na czele byli Niemcy, podobnie jak w tym roku Holendrzy.
- Należy zwrócić uwagę na kolejny dobry start osad z Irlandii, w tym roku szczególnie w konkurencjach kobiecych.
- Obie polskie reprezentacje zajęły w tym roku podobne pozycje w swoich konkurencjach. Kobiety z identycznym dorobkiem medalowym w ubiegłym roku jedenaste, a w tym dziesiąte. Mężczyźni w ubiegłym roku na czwartym miejscu, a w tym z jednym i to złotym medalem mniej na szóstym miejscu.

KLASYFIKACJA MEDALOWA - KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE

Lp.	Kraj	Złote – Srebrne – Brązowe
1	Włochy	2 – 1 – 1
2-3	Holandia	1 – 0 – 0
	Norwegia	
4	Niemcy	0 – 2 – 0
5	Szwajcaria	0 – 1 – 0
6-7	Austria	0 – 0 – 1
	Irlandia	

KOBIECY		
Lp.	Kraj	Złote – Srebrne – Brązowe
1	Włochy	1 – 0 – 1
2	Holandia	1 – 0 – 0
3-4	Niemcy	0 – 1 – 0
	Szwajcaria	

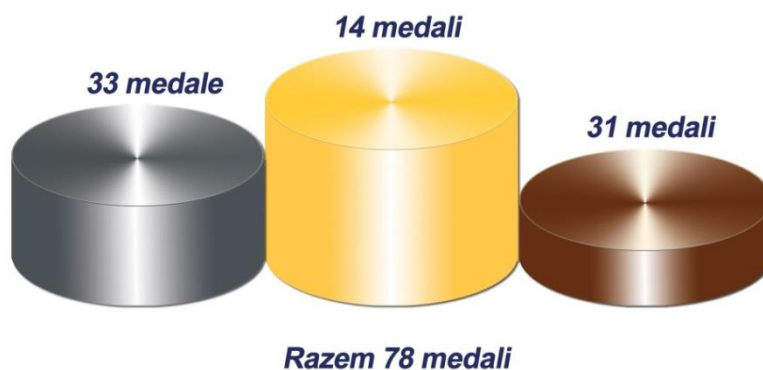
MĘŻCZYŹNI		
Lp.	Kraj	Złote – Srebrne – Brązowe
1	Włochy	1 – 1 – 0
2	Norwegia	1 – 0 – 0
3	Niemcy	0 – 0 – 1
4-5	Austria	0 – 0 – 1
	Irlandia	

Na czele klasyfikacji medalowej konkurencji „nieolimpijskich” kolejny raz z rzędu znaleźli się Włosi. Jest to na tyle zrozumiałe, że rozgrywane były tylko trzy konkurencje wagi lekkiej. Włosi mają szeroką rzeszę wiosłujących w klubach zawodników nie zawsze o parametrach typowo wiosłarskich, a przy tym trzeba pamiętać, że jest to nacja „południowców” wcześniej dojrzewającej młodzieży zawsze zgłaszają w konkurencjach wagi lekkiej komplet załóg, zdobywając w tej kategorii szereg medali. Szczególnie jest to widoczne w Młodzieżowych Mistrzostwach Świata kiedy to na początek wyścigów finałowych, kiedy rozgrywane są głównie konkurencje „nieolimpijskie”.

Polscy wiosłarze w całej historii zdobyli 78 medali w Mistrzostwach Europy Seniorów, z czego większość bo 48 medali zdobyli po wznowieniu ich rozgrywania, po 34 – letniej przerwie od 2007 roku.

Obecny rozkład wszystkich medali na poszczególne kolory przedstawia zamieszczone poniżej podium.

MISTRZOSTWA EUROPY SENIORÓW

Wykładnikiem potencjału sportowego poszczególnych reprezentacji jest punktacja drużynowa, gdyż może się zdarzyć, że zabraknie trochę tzw. sportowego szczęścia do zdobycia jednego z medali, ale pomimo wszystko reprezentacja nadal utrzymuje swój wysoki poziom sportowy. Przy analizie poszczególnych punktacji drużynowych można zaobserwować tendencje szkoleniowe i organizacyjne w poszczególnych reprezentacjach. Punktacja obejmuje miejsca 1 - 8, a kolejnym miejscem przyporządkowana jest następująca ilość punktów: 9-7-6-5-4-3-2-1.

W każdej konkurencji jest do zdobycia łącznie 37 punktów, co daje łącznie 666 punktów przy rozgrywaniu w Poznaniu 17 konkurencji. W wiosłarstwie każda federacja do mistrzostw może zgłosić w poszczególnych konkurencjach po jednej osadzie. Tak, więc w tegorocznych Mistrzostwach Europy Seniorów przy pełnej reprezentacji maksymalnie mogłaby zdobyć 162 punkty. W Poznaniu z uwagi na mniejszą niż osiem ilość zgłoszeń w czterech konkurencjach rozdzielono ostatecznie 619 punktów (302 w kobietach i 317 w mężczyznach).

PUNKTACJA DRUŻYNOWA - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość pkt.
1	Holandia	91
2	Włochy	89
3	Niemcy	66
4	Rumunia	57
5	Polska	42
6	Irlandia	34
7	Szwajcaria	29
8	Dania	28
9	Grecja	21
10	Norwegia	20
11	Francja	19
12	Austria	18
13	Rosja	14
14	Litwa	13
15	Ukraina	12
16	Hiszpania	11
17-18	Belgia, Węgry	10
19	Białoruś	8
20	Chorwacja	7
21	Czechy	6
22	Estonia	5
23	Serbia	4
24	Bułgaria	3
25	Słowenia	2

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość pkt.
1	Holandia	51
2	Włochy	39
3	Rumunia	37
4	Niemcy	29
5	Irlandia	22
6	Szwajcaria	16
7-8	Dania, Polska	15
9	Francja	13
10-11	Grecja, Rosja	12
12	Białoruś	8
13-15	Austria, Hiszpania, Ukraina	7
16-17	Czechy, Norwegia	5
18-19	Serbia, Węgry	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość pkt.
1	Włochy	50
2	Holandia	40
3	Niemcy	37
4	Polska	27
5	Rumunia	20
6	Norwegia	15
7-9	Dania, Litwa, Szwajcaria	13
10	Irlandia	12
11	Austria	11
12	Belgia	10
13-14	Grecja, Węgry	9
15	Chorwacja	7
16	Francja	6
17-18	Estonia, Ukraina	5
19	Hiszpania	4
20-21	Bułgaria, Serbia	3
22-23	Rosja, Słowenia	2
24	Czechy	1

- Drużynowo tegoroczne Mistrzostwa Europy Seniorów wygrali Holendrzy, zdobywając 91 punktów przed Włochami, Niemcami, Rumunią i Polską. W ubiegłorocznych Mistrzostwach Europy na czele także byli Holendrzy, ale z 72 punktami przed Niemcami, Włochami, Wielką Brytanią, Rumunią i Polską. Jak widać z pierwszej piątki wypadła reprezentacja Brytyjczyków, a swoją pozycję w kolejności zachowali Polacy. Holendrzy zdobyli 56,2% maksymalnej ilości punktów dla jednej reprezentacji.
- Punkty w tegorocznych mistrzostwach zdobyło 25 reprezentacji czyli 80,7% wszystkich biorących udział w rywalizacji.

- Pięć pierwszych w punktacji reprezentacji zdobyło łącznie 55,8% punktów.
- W konkurencjach kobiecych pierwszych pięć reprezentacji zdobyło łącznie 59% punktów, a w męskich 54,9%.
- W konkurencjach kobiecych najlepsze okazały się Holenderki wyprzedzając Włoszki, a w męskich zamieniła się kolejność. Wygrali Włosi przed Holendrami.
- Należy także zauważyć, że w obu punktacjach: kobiet i mężczyzn pierwsze trzy reprezentacje zdobyły niemal identyczną ilość punktów.
- Polscy wioślarze od lat utrzymują się w czołówce federacji biorących udział w Mistrzostwach Europy Seniorów. Tym razem nasza reprezentacja znalazła się na piątym miejscu z 42 punktami, kiedy w ubiegłym roku byliśmy na szóstym i zdobyliśmy 40 punktów.

W konkurencjach olimpijskich do rozdzielenia jest 518 punktów, po 259 wśród kobiet i mężczyzn, a jedna reprezentacja może maksymalnie zdobyć 126 punktów, także po 63 w konkurencjach żeńskich i męskich. W wyniku braku w tym roku ośmiu żeńskich i męskich ósemek, w Poznaniu do zdobycia było 502 punkty w konkurencjach olimpijskich (249 w konkurencjach kobiecych i 253 w męskich).

PUNKTACJA DRUŻYNOWA - KONKURENCJE OLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość pkt.
1	Holandia	82
2	Włochy	58
3	Rumunia	57
4	Niemcy	51
5	Polska	38
6	Dania	28
7	Irlandia	26
8	Szwajcaria	22
9	Francja	19
10	Grecja	16
11	Litwa	13
12-13	Austria, Ukraina	12
14-15	Hiszpania, Rosja	11
16	Białoruś	8
17-18	Belgia, Chorwacja	7
19	Norwegia	6
20-21	Czechy, Estonia	5
22	Serbia	4
23	Bułgaria	3
24	Węgry	1

- W konkurencjach olimpijskich w tym roku zdecydowanie (24 punkty przewagi) wygrali drużynowo Holendrzy przed Włochami i Rumunami. Dla porównania w ubiegłym roku wygrali Niemcy jednym punktem przed Holandią i czterema przed Rumunią, zdobywając przy tym ogólnie 22 punkty mniej niż w tym roku Holendrzy.
- Punktowało łącznie 24 federacje co stanowi łącznie 77,5% wszystkich biorących udział w tegorocznych Mistrzostwach Europy w konkurencjach Olimpijskich.
- Pierwsze cztery reprezentacje miały łącznie niemal połowę punktów (49,4%).
- Holendrzy zdobyli 65,1% możliwych do zdobycia punktów dla jednej reprezentacji.
- Polska reprezentacja miała w tym roku 5 punktów więcej niż w ubiegłym, co dało jej awans o jedno miejsce. Trzeba jednak mieć świadomość, że brak w Poznaniu bardzo mocnej reprezentacji Wielkiej Brytanii w poważnym stopniu zaburzył układ w czołówce.

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1	Holandia	42
2	Rumunia	37
3	Włochy	24
4	Niemcy	21
5	Irlandia	20
6	Dania	15
7	Francja	13
8	Grecja	12
9	Polska	11
10-11	Rosja, Szwajcaria	9
12	Białoruś	8
13-15	Austria, Hiszpania, Ukraina	7
16	Czechy	5
17-18	Serbia, Węgry	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1	Holandia	40
2	Włochy	34
3	Niemcy	30
4	Polska	27
5	Rumunia	20
6-8	Dania, Litwa, Szwajcaria	13
9-10	Belgia, Chorwacja	7
11-13	Francja, Irlandia, Norwegia	6
14-16	Austria, Estonia, Ukraina	5
17-18	Grecja, Hiszpania	4
19-20	Bułgaria, Serbia	3
21	Rosja	2

- Zarówno w konkurencjach kobiet jak i mężczyzn drużynowe zwycięstwo odniosła reprezentacja Holandii. Wśród kobiet przed Rumunkami i Włoszkami, wśród mężczyzn przed Włochami i Niemcami, uzyskując przy tym zbliżoną ilość punktów.
- Polki zdobyły identyczną ilość punktów jak w roku ubiegłym i spadły o jedną pozycję, a w konkurencjach męskich zawodnicy uzyskali pięć punktów więcej niż w roku ubiegłym i awansowali o jedno miejsce.

W konkurencjach „nieolimpijskich” do rozdzielania jest 148 punktów, po 74 wśród kobiet i mężczyzn, a jedna reprezentacja może maksymalnie zdobyć 36 punktów, po 18 w konkurencjach żeńskich i męskich. W wyniku braku w tym roku ośmiu żeńskich i męskich czwórek podwójnych wagi lekkiej, w Poznaniu do zdobycia było 117 punkty w tych konkurencjach (53 w konkurencjach kobiecych i 64 w męskich).

PUNKTACJA DRUŻYNOWA - KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość pkt.
1	Włochy	31
2	Niemcy	15
3	Norwegia	14
4-5	Holandia, Węgry	9
6	Irlandia	8
7	Szwajcaria	7
8	Austria	6
9	Grecja	5
10	Polska	4
11-12	Belgia, Rosja	3
13	Słowenia	2
14	Czechy	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1	Włochy	15
2	Holandia	9
3	Niemcy	8
4	Szwajcaria	7
5	Norwegia	5
6	Polska	4
7	Rosja	3
8	Irlandia	2

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1	Włochy	16
2-3	Norwegia, Węgry	9
4	Niemcy	7
5-6	Austria, Irlandia	6
7	Grecja	5
8	Belgia	3
9	Słowenia	2
10	Czechy	1

- W konkurencjach „nieolimpijskich” tradycyjnie punktację drużynową wygrali Włosi.
- Dla polskiej reprezentacji punkty w tym roku zdobyła skifistka wagi lekkiej, a w ubiegłym roku dla odmiany skifista. W tym roku cztery punkty dały polskiej reprezentacji dziesiąte miejsce, w ubiegłym roku siedem punktów za srebrny medal dało nam piąte miejsce, a dwa lata temu pięć punktów za czwarte miejsce dawało 10 miejsce.

Poniżej zestawiono miejsca naszej reprezentacji ogółem oraz kobiet i mężczyzn w Mistrzostwach Europy Seniorów od 2007 roku, czyli od wznowienia ich rozgrywania po 34 letniej przerwie. Jak widać lepsze miejsca drużynowo zajmowaliśmy już kilkakrotnie. W pierwszych w 2007 roku, ale tam należy pamiętać była stosunkowo mała frekwencja, a niektóre czołowe europejskie federacje w ogóle nie wystartowały, w Portugalii w 2010 roku, kiedy to ze względu na miejsce i termin rozgrywania Mistrzostw Świata w Nowej Zelandii większość najlepszych osad naszej reprezentacji potraktowała te Mistrzostwa Europy, jako imprezę główną kończącą sezon oraz w ubiegłym roku poolimpijskim, w którym zdobyliśmy pięć medali.

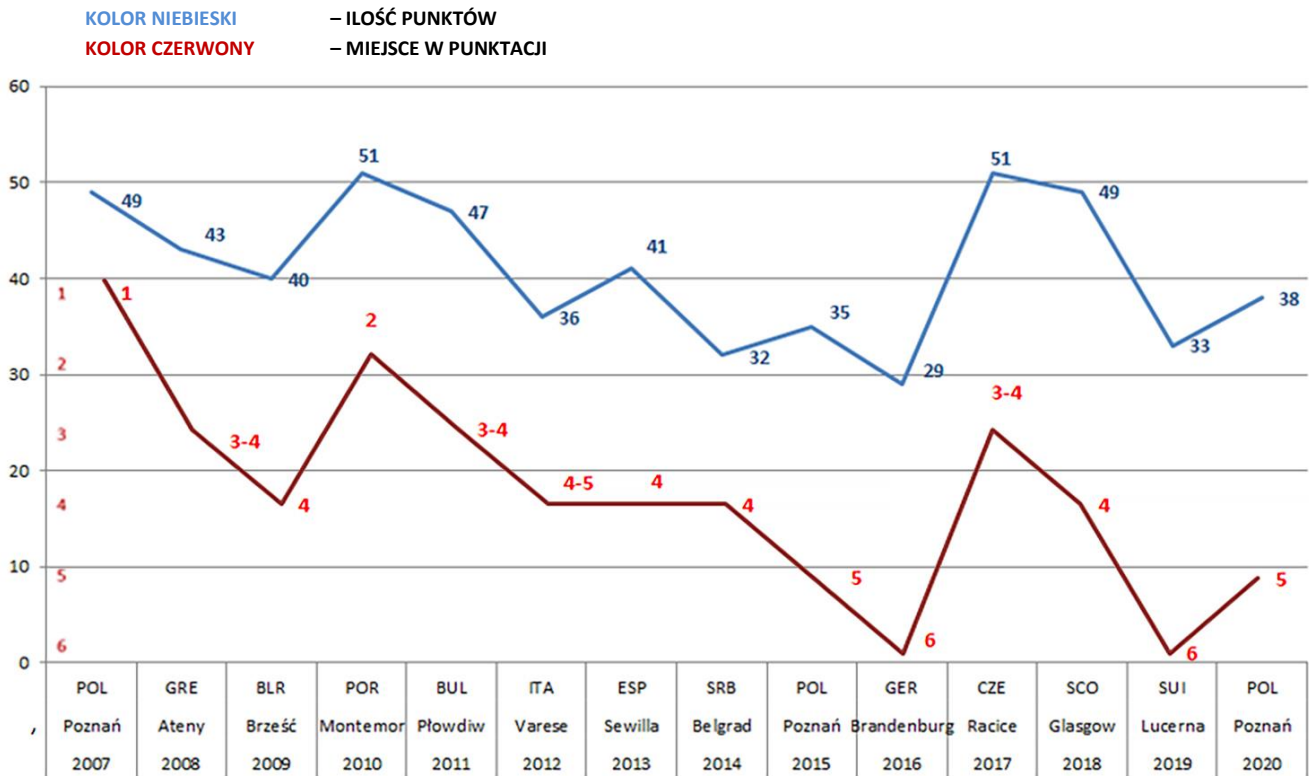
**MIEJSCA REPREZENTACJI POLSKI W PUNKTACJI KONKURENCJI OLIMPIJSKICH
W MISTRZOSTWACH EUROPY SENIORÓW W LATACH 2007-2020**

	OGÓŁEM	KOBIETY	MĘŻCZYŹNI
2007 Poznań	1	4	1
2008 Ateny	3-4	3	6
2009 Brześć	4	6	4
2010 Montemor	2	2-3	2
2011 Płowdiw	3-4	7	2
2012 Varese	4-5	6-7	4
2013 Sewilla	4	4	5
2014 Belgrad	4	4-5	8-9
2015 Poznań	5	4	11
2016 Brandenburg	6	5	10
2017 Racice	5	5	3
2018 Glasgow	4	3	5
2019 Lucerna	6	8	5
2020 Poznań	5	9	4

Analizując powyższą tabelę należy zwrócić uwagę, że nasza reprezentacja w Mistrzostwach Europy prezentuje zawsze wysoki poziom sportowy i w punktacji drużynowej poza trzema wyjątkami zajmuje pozycję w pierwszej szóstce w rankingu uczestniczących państw. Jest to wynik dobrego, a przede wszystkim skutecznego szkolenia centralnego w większości przez bardzo doświadczonych trenerów.

Natomiast poniżej na jednym diagramie umieszczono dwa wykresy obrazujące miejsca oraz ilości punktów zdobywanych w Mistrzostwach Europy Seniorów w poszczególnych latach w okresie ich rozgrywania po wznowieniu od 2007 roku.

MIEJSCA I ILOŚĆ PUNKTÓW ZDOBYTYCH PRZEZ POLSKĘ W LATACH 2007-2020 W MISTRZOSTWACH EUROPY SENIORÓW W KONKURENCJACH OLIMPIJSKICH

II. WARUNKI ORGANIZACJI WYJAZDU ORAZ POBYTU I STARTU W MISTRZOSTWACH EUROPY SENIORÓW W POZNANIU

Tor regatowy na jeziorze Malta w Poznaniu jest jednym z najlepszych stałych torów wioślarskich w Europie. Z jednej strony położony jest niemal w centrum miasta, w którym ze względu na odbywające się od wielu lat wszelkiego rodzaju targi i wystawy, jest duża sieć rozmaitej klasy hoteli, a z drugiej dojazd z całego kontynentu jest prosty i dogodny poprzez połączenia drogowe (bezpośrednio do Berlina autostrada A-2), lotnicze (dobrze skomunikowane lotnisko Ławica), ale także bezpośrednio z Berlinem połączenie kolejowe.

Tor regatowy Malta jest po remoncie i ma obecnie wszystkie niezbędne urządzenia z nową wielofunkcyjną tablicą informacyjną.

Tor w Poznaniu z punktu widzenia trenerów i zawodników ma też swoje wady, a są nimi: mało miejsca i ciągle stwarzająca zagrożenie strefa do rozpylania dla zawodników po wyścigach (cool down), brak miejsca na ostatnich 300m dla katamaranów telewizyjnych oraz ścieżka dla trenerów jeżdżących na rowerach wzdłuż wyścigów, będąca krętą i pozostającą w trakcie regat otwartą dla wszystkich mieszkańców Poznania, biegających, pieszych, z wózkami z dziećmi, na rolnach czy rowerach, co stwarza ogromne zagrożenie dla obu stron. Pogoda wietrzna na torze też potrafi stworzyć go nie do końca sprawiedliwym dla poszczególnych pasm wody, szczególnie gdy wiatr jest przeciwny i wieje po przekątnych, szczególnie od wysokich trybun albo stwarza trudne warunki na finiszu, gdy wieje od startu do mety.

Przy sprzyjających warunkach na torze Malta można osiągać rekordowe wyniki. Tu wspaniała polska czwórka podwójna „terminatorów” w 2006 roku uzyskała wynik rekordowy w Pucharze Świata. Wśród obecnie istniejących najlepszych światowych rezultatów są cztery wśród seniorów i trzy wśród młodzieżowców. Rekordowe rezultaty w seniorach uzyskane w M1x, W2- i M8+ w Pucharze Świata w 2017 roku i w LW2x w Pucharze Świata w 2016 roku. W grupie młodzieżowej rezultaty rekordowe uzyskano podczas Mistrzostw Świata w 2018 roku w BLW2x, BW2x i BM8+. Do dzisiaj aktualny jest także najlepszy rezultat Mistrzostw Świata Seniorów w męskiej jedynce uzyskany podczas mistrzostw w 2009 roku. W statystykach aktualne są także rekordowe rezultaty Mistrzostw Europy Seniorów uzyskane na torze Malta w Poznaniu. W M1x,W2-, LM2-, LM2x,LM4- ustanowione w 2015 roku i w W4- i LW4x w tym roku.

Polska reprezentacja wioślarzy na tegoroczne Mistrzostwa Europy po zgrupowaniu w oddalonym o 120 km Ośrodku Przygotowań Olimpijskich COS w Wałczu przyjechała do Poznania w poniedziałek na cztery dni przed rozpoczęciem mistrzostw pomiędzy śniadaniem w Wałczu i obiadem w Poznaniu. Reprezentacja zamieszkała w hotelu Park nad samą Maltą i w hotelu miała pełne wyżywienie. W hotelu reprezentacja miała do dyspozycji salę ze stołami do masażu i urządzeniami do fizjoterapii oraz ergometrami i cykloergometrami firmy CONCEPT. Cały sprzęt został przywieziony z Wałcza.

W tym roku na torze dla ekipy rozstawiony był przez organizatora, podobnie jak dla innych ekip odpłatny namiot, gdyż taki był wymóg służb sanitarnych. Własne wyposażenie - krzesła, stoły, karimaty, tablice informacyjne, stoły do masażu przywieziono z Wałcza. Z magazynu w COS-OPO Wałcz przywieziono także rowery dla trenerów do obserwacji treningów i wyścigów z brzegu.

Na torze zgodnie z wymogami służb sanitarnych cały czas wszyscy mieli obowiązek zasłaniania ust i nosa maseczką, a w wielu miejscach rozstawione były płyny do dezynfekcji rąk. Wyłączone zostały także prysznice, a trybuna podzielono na dwie strefy. Trybuna dolna dostępna była dla osób posiadających akredytację, a dla kibiców trybuna górna. Wejście do strefy zawodniczej było możliwe tylko po zeskanowaniu akredytacji i przekroczeniu kołowrotka zliczającego ilość osób przebywających w tej strefie. Identyczną procedurę trzeba było przejść przy opuszczaniu strefy zawodów.

Na torze w dużym namiocie organizator zapewnił ergometry CONCEPT II i RP-3 w dużej ilości do rozgrzewki i rozwiastowania dla zawodników.

Bezpośrednio po regatach zawodnicy indywidualnie rozjechali się do swoich miejsc zamieszkania.

III. OCENA POZIOMU SPORTOWEGO MISTRZOSTW EUROPY SENIORÓW W POZNANIU

W trakcie tegorocznych Mistrzostw Europy w Poznaniu nie było warunków do osiągnięcia rezultatów na najwyższym, rekordowym poziomie. Wiał wiatr o zmieniających się prędkościach i zmieniającym się kierunku nawet w trakcie trwania jednej sesji startów tego samego dnia. W tych mistrzostwach nie poprawiono w żadnej konkurencji najlepszego światowego rezultatu, a najlepsze rezultaty poszczególnych konkurencji osiągnięto głównie pierwszego dnia oraz drugiego na różnych etapach eliminacji. Pogoda wietrzna na torze wioślarskim Malta w Poznaniu potrafi stworzyć nie do końca sprawiedliwe warunki dla poszczególnych pasm wody, głównie gdy wiatr jest przeciwny i wieje po przekątnych, szczególnie od wysokich trybun albo stwarza trudne warunki na finiszu, gdy wieje od startu do mety. W trakcie trzech dni rozgrywania tegorocznych Mistrzostw Europy w Poznaniu ani razu nie zastosowano „alokacji” torów, a jedynie przesuwno wszystkie tory w prawo lub w lewo w zależności od kierunku bocznego wiatru.

Poniżej w tabeli dokonano zestawienia najlepszych (rekordowych) światowych i europejskich rezultatów osiągniętych historycznie dotychczas w poszczególnych konkurencjach. Z tym, że najlepsze czasy światowe notowane są jedynie w trakcie Igrzysk Olimpijskich, Mistrzostw Świata i Europy oraz Pucharów Świata. Natomiast oficjalnie rekordy Świata w wioślarstwie nie są notowane.

- Wśród czternastu konkurencji olimpijskich w sześciu z nich zostało osiągniętych podczas Mistrzostw Świata 2014 roku na torze Bosbahn w Amsterdamie; w czterech w Pucharach Świata 2017 i 2016 roku na torze Malta w Poznaniu; w dwóch także w Pucharach Świata 2012 i 2013 roku na torze Rotsee w Lucernie oraz w jednej podczas Igrzysk Olimpijskich 2012 roku na torze olimpijskim w Londynie i jednej w Mistrzostwach Świata 2002 roku w Seville.
- W czterech rozgrywanych obecnie w Mistrzostwach Europy konkurencjach „nieolimpijskich” aż w trzech najlepsze światowe rezultaty osiągnięto podczas wspomnianych Mistrzostw Świata 2014 roku w Amsterdamie i jeden w Pucharze Świata 2015 roku we włoskim Varese.
- Ciągłe najstarszym rekordowym rezultatem w konkurencjach olimpijskich jest osiemnastoletni już rezultat późniejszej Mistrzyni Olimpijskiej z Pekinu w skifie - Bułgarki Rumyany Neykovej osiągnięty w Mistrzostwach Świata 2002 roku w hiszpańskiej Seville.

Do wyników rekordowych dostawiono najlepsze rezultaty osiągnięte w tegorocznych Mistrzostwach Europy, na jakim etapie i kto je osiągnął oraz rezultaty złotych medalistów poszczególnych konkurencji, a także najlepsze wyniki polskich osad startujących w Poznaniu i ich rezultaty osiągnięte w swoich finałach.

- W 14 konkurencjach olimpijskich aż w dziesięciu konkurencjach najlepsze rezultaty mistrzostw osiągnięto w przedbiegach pierwszego dnia mistrzostw w piątek, w dwóch konkurencjach w wyścigu o numery torów także w piątek oraz w dwóch w półfinałach drugiego dnia mistrzostw w sobotę. Tym razem żadnego najlepszego rezultatu konkurencji nie osiągnięto w finałach pomimo, że to w finałach do walki o medale stają najbardziej wyrównane osady o zbliżonej w tym momencie dyspozycji, a walka o medale jest końcową.
- Łącznie w połowie konkurencji najlepsze rezultaty osiągały inne osady niż Mistrzowie Europy w tej konkurencji. Siedem takich przypadków zanotowano w konkurencjach olimpijskich i dwa w konkurencjach nieolimpijskich.
- W przypadku jedenastu polskich załóg startujących w tegorocznych Mistrzostwach Europy pięć z nich swoje najlepsze rezultaty uzyskały w przedbiegach, dwie w repasażach i cztery w półfinałach.

KONKURENCJE OLIMPIJSKIE

Konkurencja	Najlepszy wynik światowy	Rok i miejsce uzyskania	Osada która uzyskała	Rekordowy rezultat w historii ME	Najlepszy wynik w ME i etap rozgrywania	Osada która uzyskała	Najlepszy czas polskiej osady i etap mistrzostw	Zwycięzca konkurencji	Czas zwycięzcy	Czas polskiej osady w finale
W1x	7:07.71	2002 Sevilla	BUL Neykova	7:23,18 2019 – Lucerna	7:33.46 Przedbieg	AUT Lobnig	-	IRL	7:36.04	-
M1x	6:30.74	2017 Poznań	NZL Manson	6:41,65 2015 - Poznań	6:45.92 Półfinał	DEN Nielsen	6:49.20 Półfinał	DEN	6:50.22	6:51.23 Finał A
W2-	6:49.08	2017 Poznań	NZL Prendergast/Gowler	6:58,28 2015 - Poznań	7:05.61 Przedbieg	ROU Ailincai/Buhus	-	Rou	7:17.19	-
M2-	6:08.50	2012 Londyn	NZL Murray/Bond	6:21,75 2014 - Belgrad	6:22.45 Przedbieg	ITA Lodo/Vicino	6:37.25 Przedbieg	ROU Cozmiuc/Tudosa	6:26.52	6:46.45 Finał B
W2x	6:37.31	2014 Amsterdam	AUS Kehoe/Aldersey	6:46,50 2014 - Belgrad	6:53.09 Przedbieg	ROU Bodnar/Radis	-	ROU	6:57.86	-
M2x	5:59.72	2014 Amsterdam	CRO Sinkovic/Sinkovic	6:07,75 2017 - Racice	6:12.86 Przedbieg	ROU Prundeanu/Enache	6:15.74 Półfinał	NED	6:18.69	6:22.24 Finał A
W4-	6:14.36	2014 Amsterdam	NZL Pratt/Bevan/Prendergast/Gowler	6:24,62 2020 - Poznań	6:24.62 Przedbieg	NED	6:37.08 reparaż	NED	6:35.49	6:54.12 Finał B
M4-	5:37.86	2012 Lucerna	GBR Gregor/Reed/James/Triggs Hodge	5:46,86 2014 - Belgrad	5:53.75 Półfinał	POL	5:53.75 Półfinał	NED	6:01.70	6:05.08 Finał A
LW2x	6:47.69	2016 Poznań	NED Paulis/Head	6:52,06 2019 - Lucerna	6:53.28 Przedbieg	FRA Tarantola/Bove	6:54.96 Przedbieg	NED Keijser/Paulis	6:58.07	7:12.64 Finał A
LM2x	6:05.36	2014 Amsterdam	RSA Smith/Thompson	6:11,38 2015 - Poznań	6:15.76 Przedbieg	GER Rommelmann/Osborne	6:21.13 Półfinał	ITA Oppo/Ruta	6:22.80	6:27.25 Finał A
W4x	6:06.84	2014 Amsterdam	GER Schmidla/Thiele/Baer/Lier	6:14,08 2019 – Lucerna	6:19.09 Przedbieg	GER	6:22.17 Przedbieg	NED	6:25.66	6:27.87 Finał A
M4x	5:32.26	2014 Amsterdam	UKR Mikhay/Morozov/Dovgtko/Nadtoko	5:35,75 2019 - Lucerna	5:36.74 Przedbieg	NED	5:45.48 Przedbieg	NED	5:39.44	5:52.61 Finał A
W8 +	5:54.16	2013 Lucerna	USA	5:59,83 2012 - Varese	6:06.45 Preliminary	ROU	-	ROU	6:14,75	-
M8 +	5:18.68	2017 Poznań	Niemcy	5:22,95 2019 - Lucerna	5:24.84 Preliminary	GER	-	GER	5:31.15	-

KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE

Konkurencja	Najlepszy wynik światowy	Rok i miejsce uzyskania	Osada która uzyskała	Rekordowy rezultat w historii ME	Najlepszy wynik w ME i etap rozgrywania	Osada która uzyskała	Najlepszy czas polskiej osady i etap mistrzostw	Zwycięzca konkurencji	Czas zwycięzcy	Czas polskiej osady w finale
LW1x	7:24.46	2015 Varese	NZL McBride	7:32,45 2019 - Lucerna	7:43.85 Przedbieg	NOR Lund	7:47.91 Przedbieg	NED Veldhuis	7:48.95	7:55.82 Finał A
LM1x	6:43.37	2014 Amsterdam	ITA Miani	6:51,72 2014 - Belgrad	6:55.29 Półfinał	ITA Torre	7:10.82 Repasaż	NOR Brun	6:58.75	7:20.18 Finał C
LW4x	6:15.95	2014 Amsterdam	NED Kraaijkamp/Woerner/Head/Paulis	6:32,91 2020 - Poznań	6:32.91 Preliminary	ITA	-	ITA	6:37.90	-
LM4x	5:42.75	2014 Amsterdam	GRE Konsolas/Giannaros/Magdanis/Konsolas	5:55,21 2019 - Lucerna	5:58.35 Preliminary	ITA	-	ITA	6:01.01	-

- W dwóch konkurencjach w Poznaniu uzyskano najlepsze wyniki wśród uzyskanych w dotychczasowych Mistrzostwach Europy Seniorów. Rezultaty te osiągnęły Holenderki w kobiecej czwórce bez sterniczki i Włoszki w żeńskiej czwórce podwójnej wagi lekkiej.
- W siedmiu konkurencjach najlepsze rezultaty Mistrzostw Europy osiągnięto w ubiegłorocznych Mistrzostwach Europy w Lucernie, w czterech w 2014 roku w Belgradzie, w trzech w 2015 roku w Poznaniu, w jednej w 2017 roku w Racicach oraz w jednej w 2012 roku w Varese.
- Należy podkreślić, że posiadaczkami najlepszego rezultatu Mistrzostw Europy w dwójce podwójnej kobiet są nadal polskie Mistrzyni Olimpijskie w tej konkurencji – Natalia Madaj z Magdalena Fularczyk-Kozłowską.

W tabelach poniżej zestawiono i uszeregowano wszystkie konkurencje olimpijskie i osobno nieolimpijskie wg różnicy czasu pomiędzy najlepszym rezultatem uzyskanym w danej konkurencji w trakcie Mistrzostw Europy w Poznaniu, a najlepszym (rekordowym) uzyskanym w historii czasem na świecie tej konkurencji.

Kolejność konkurencji pod względem wielkości różnicy czasu najlepszego czasu Mistrzostw Europy w Poznaniu do najlepszego rezultatu światowego konkurencji (sek.)					
KONKURENCJE OLIMPIJSKIE			KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE		
1	M4x	4,48	1	LM1x	11,92
2	LW2x	5,59	2	LM4x	15,60
3	M8+	6,16	3	LW4x	16,96
4	W4-	10,26	4	LW1x	19,39
5	LM2x	10,40			
6	W4x	12,25			
7	W8+	12,29			
8	M2x	13,14			
9	M2-	13,95			
10	M1x	15,18			
11	W2x	15,78			
12	M4-	15,89			
13	W2-	16,53			
14	W1x	25,75			

- Średnio różnica pomiędzy najlepszymi wynikami światowymi, a najlepszymi w tegorocznych Mistrzostwach Europy wynosiła po kilkanaście sekund.
- Jak widać najbliższy wynik rekordowego uzyskali Holendrzy w męskiej czwórki podwójnej oraz Francuzki w dwójce podwójnej wagi lekkiej i Niemcy w męskiej ósemce. W tych trzech konkurencjach różnice nie przekroczyły 10 sekund.
- Natomiast najbardziej odległy rezultat uzyskała austriacka skifistka Magdalena Lobnig, której rezultat uzyskany w przedbiegu różni się od rekordowego bułgarskiej Mistrzyni Olimpijskiej z 2008 roku Rumyany Neykovej, która swój najlepszy rezultat uzyskała w 2002 roku. Bułgarka była wybitną zawodniczką, medale olimpijskie w jedyńce zdobyła w trzech kolejnych igrzyskach od 2000 do 2008 roku.
- W czterech konkurencjach nieolimpijskich rezultat najbliższy rekordowego uzyskał młody włoski skifista Niels Torre w jedyńce wagi lekkiej, natomiast najbardziej odległy nikomu nieznaną Norweżką Maia Lund w jedyńce wagi lekkiej kobiet.

Kolejność polskich osad startujących w Mistrzostwach Europy pod względem wielkości różnicy najlepszego czasu uzyskanego w Poznaniu do najlepszego czasu światowego konkurencji (sek.)		
1	LW2x	7,29
2	M4x	13,22
3	W4x	15,33
4	LM2x	15,77
5	M4-	15,89
6	M2x	16,02
7	M1x	18,46
8	W4-	22,72
9	LW1x	23,45
10	LM1x	27,55
11	M2-	28,75

Kolejność polskich osad startujących w Mistrzostwach Europy pod względem wielkości różnicy ich najlepszego czasu do najlepszego czasu konkurencji uzyskanego w Poznaniu (sek.)		
1	M4-	0
2	LW2x	1,68
3	M2x	2,88
4	W4x	3,08
5	M1x	3,28
6	LW1x	4,07
7	LM2x	5,37
8	M4x	8,74
9	W4-	12,46
10	M2-	14,80
11	LM1x	15,33

W powyższych dwóch tabelach zestawiono i uszeregowano polskie osady startujące w tegorocznych Mistrzostwach Europy wg różnicy czasu pomiędzy ich najlepszym uzyskanym w trakcie rywalizacji w Poznaniu, a najlepszym rezultatem światowym w ich konkurencji i najlepszym rezultatem uzyskanym w tej konkurencji w Poznaniu.

- Niespodziewanie porównanie do najlepszego światowego rezultatu najkorzystniej wypadło dla dwójki podwójnej wagi lekkiej kobiet, która jako jedyna z naszych osad osiągnęła różnicę poniżej 10 sekund. Sześć polskich osad od męskiej czwórki podwójnej do skifisty) zanotowało różnicę pomiędzy 13 a 18,5 sekundy.
- Największe różnice miały dwie najstarsze w tych mistrzostwach polskie osady męska dwójka bez sternika i skifista wagi lekkiej.
- Na czele zestawienia wg różnicy do najlepszego rezultatu konkurencji znaleźli się Mistrzowie Świata w czwórce bez sternika, gdyż to oni uzyskali najlepszy rezultat swojej konkurencji, a dalej kobieca dwójka podwójna wagi lekkiej.
- Największe różnice do najlepszego rezultatu w swojej konkurencji zanotował skifista wagi lekkiej, męska dwójka bez sternika oraz słabo pływająca w Poznaniu, wprawdzie z rezerwową szlakową - czwórka bez sterniczki.

Dla przedstawienia analizy walki o tytuły Mistrzów Świata o podział medali, ale również walkę w całym finale załączono poniżej tabelę pokazującą różnice czasu na mecie pomiędzy złotymi i srebrnymi medalistami, złotym i brązowym medalistą oraz pomiędzy pierwszą i ostatnią osadą w finale. Dla pełniejszego obrazu walki w finale dokonano zestawienia różnicy rezultatów pomiędzy pierwszą i piątą osadą w finale, gdyż doświadczenie uczy, że nie zawsze ostatnia – szósta osada finału nienaciskana przez nikogo z tyłu, widząc już stratę i brak szans na jakikolwiek medal czy poprawę swojego miejsca, walczy z pełną determinacją do ostatniego metra. Robią się wtedy nienaturalnie duże różnice i zamazuje całkowicie obraz pełnej rywalizacji.

KONKURENCJE OLIMPIJSKIE

Różnica czasu I-II miejsce			Różnica czasu I-III miejsce			Różnica czasu I-V miejsce			Różnica czasu I-VI miejsce		
1	LM2X	0,13	1	LM2x	0,97	1	LW2x	3,72	1	M4-	8,26
2	M1x	1,01	2	M1x	1,41	2	LM2x	5,50	2	W4x	8,31
3	W4x	1,09	3	W4x	2,21	3	M1x	5,68	3	M1x	9,51
4	W2-	1,63	4	LW2x	2,53	4	M2x	6,05	4	W4-	10,74
5	LW2x	1,73	5	M2x	2,59	5	W1x	6,12	5	LM2x	10,77
6	M8+	1,78	6	W8+	2,63	6	M4-	6,13	6	W2x	12,69
7	M2x	2,10	7	W2-	3,05	7	W4x	8,17	7	M2-	14,35
8	W8+	2,20	8	M8+	3,06	8	M2-	8,91	8	LW2x	14,57
9	M4-	2,35	9	M4-	3,38	9	W2x	10,55	9	M2x	14,92
10	W1x	2,42	10	W1x	3,93	10	W4-	10,64	10	M4x	16,41
11	M2-	2,94	11	M2-	4,03	11	W2-	11,09	11	W1x	21,28
12	M4x	4,44	12	W4-	5,72	12	M8+	12,82	12	W2-	23,27
13	W4-	5,35	13	W2x	7,19	13	M4x	13,17	M8+	startowało	5 osad
14	W2x	5,61	14	M4x	8,07	W8+	startowały	4 osady			

- Najbardziej zacięta walka zarówno o złoty medal jak i o podział medali rozegrał się w męskiej dwójce podwójnej wagi lekkiej.
- Najbardziej wyrównana walka finałowa odbyła się dla odmiany w dwójce podwójnej wagi lekkiej kobiet, gdzie pierwszych pięć osad (niestety bez udziału polskiej dwójki) wpłynęło na metę w granicach 3,72 sek.
- Natomiast cały finał w czwórce bez sternika i w czwórce podwójnej kobiet zamknął się w 8,26 i 8,31 sek.
- Najpewniejsze zwycięstwo odniosły młode V-ce Mistrzyni Świata z Rumunii w dwójce podwójnej i reprezentantki rewelacyjnie prezentującej się w Poznaniu Holandii w czwórce bez sterniczki, notabene także V-ce Mistrzyni Świata. W obu konkurencjach złoty medal w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata Seniorów w Linz zdobyły osady z Nowej Zelandii i Australii.
- Trzecią od końca pod względem różnicy czasu pomiędzy złotymi, a srebrnymi medalistami konkurencją była męska czwórka podwójna. Różnica 4,44 sek. pomiędzy Holendrami i Włochami była niemal identyczna jak pomiędzy tymi osadami w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata gdzie wynosiła 4,36 sek. Holendrzy zdobyli w Linz również złoty medal, a Włosi brązowy. Pomiedzy tymi osadami w ubiegłym roku uplasowała się polska czwórka, która niestety w Poznaniu z powodu wymuszonej zmiany szlakowego zajęła dalsze miejsce.
- Litwini – jako brązowi medalisci w czwórce podwójnej stracili najwięcej do zwycięzców wśród wszystkich konkurencji olimpijskich. Także piąta załoga w męskiej czwórce podwójnej (Polska) straciła na mecie najwięcej do złotych medalistów wśród wszystkich konkurencji olimpijskich.
- Natomiast najbardziej rozciągniętym w czasie finałem były żeńskie dwójki bez sterniczki, gdzie pomiędzy całkiem nowym w stosunku do ubiegłorocznych Mistrzostw Świata składem osobowym złotych medalistek - Rumunek, a szóstymi, także w całkowicie nowym zestawieniu Włoszkami różnica wyniosła aż 23,27 sek. W ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata Włoszki były ostatnie w finale A, a Rumunki wygrały finał B.

KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE

Różnica czasu I-II miejsce			Różnica czasu I-III miejsce			Różnica czasu I-V miejsce			Różnica czasu I-VI miejsce		
1	LM1x	0,36	1	LM1x	3,40	1	LW1x	6,81	1	LW1x	14,12
2	LW1x	1,08	2	LW1x	3,43	2	LM1x	7,74	2	LM1x	18,49
3	LM4x	3,48	3	LM4x	9,11		LM4x	Startowały 4 osady			
4	LW4x	6,61		LW4x	Startowały 2 osady						

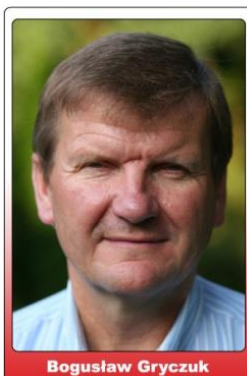
W czterech konkurencjach nieolimpijskich praktycznie tylko w jedynkach wagi lekkiej kobiet i mężczyzn rozegrana została pełna rywalizacja finałowa, gdyż w czwórkach podwójnych wagi lekkiej zgłoszono tylko dwie osady w kobietach i cztery w mężczyznach.

Należy zauważyć, że w obu finałach jedynek różnice pomiędzy finalistami były stosunkowo dość podobne. Wyjątkiem może być minimalna różnica w walce o złoty medal w jedynce wagi lekkiej mężczyzn.

IV. OCENA STARTU POLSKICH OSAD

KIEROWNICTWO EKIPY

Bogusław Gryczuk

Dyrektor Sportowy

Ireneusz Czerniec

Lekarz

Martyna Nowak

Psycholog

Wojciech Pietraszkiewicz

Fizjoterapeuta

Łukasz Ryder

Fizjoterapeuta

Rafał Kuczera

Fizjoterapeuta

Trener LW2x i LW1x

Trener LM2x

Trener główny wioseł długich
mężczyzn

Trener M1x

Trener główny kobiet
wagi otwartej

Trener główny wioseł
krótkich mężczyzn

Trener asystent
w grupie kobiet
wagi otwartej

Trener asystent
w grupie wioseł
krótkich mężczyzn

Trener asystent
w grupie wioseł
długich mężczyzn

Trener LM1x

I. JEDYNKA MĘŻCZYZN M1x

Nazwisko i imię **Rok ur.** **Klub**
Węgrzycki-Szymczyk Natan 1995 AZS AWF Warszawa

Trener klubowy i prowadzący w reprezentacji:

Jarosław Szymczyk

Zadanie wynikowe: **4 – 6 miejsce**
Ostateczny wynik: **srebrny medal**

- Mistrzem Olimpijskim z Rio de Janeiro w tej konkurencji jest Nowozelandczyk Mahe Drysdale przed Chorwatem Damirem Martinem i Czechem Ondrejem Synkiem.
- Mistrzem Świata w ubiegłym roku w tej konkurencji został Niemiec Oliver Zeidler przed Duńczykiem Sverri Nielsenem i Norwegiem Kjetil Borchem.
- Mistrzem Europy w ubiegłym roku w Lucernie w tej konkurencji był także Niemiec Oliver Zeidler przed Holendrem Stefem Broeninkiem i Białorusinem Pilipem Pavukou.

LICZBA JEDYNEK MĘŻCZYZN STARTUJĄCYCH W MISTRZOSTWACH EUROPY SENIORÓW W LATACH 2015-2020

Rok mistrzostw	Miejsce Mistrzostw	Liczba startujących skifistów	Miejsce polskiej osady
2015	Poznań	20	Nie startował
2016	Brandenburg	16	Nie startował
2017	Racice	23	Nie startował
2018	Glasgow	18	4
2019	Lucerna	25	13
2020	Poznań	23	2

Do Mistrzostw Europy Seniorów w Poznaniu zgłoszono 23 męskich jedynek.

- Z 44 osad, które zgłoszone były do ubiegłorocznych Mistrzostw Świata Seniorów w Linz 17 reprezentowało federacje pozaeuropejskie.
- Z dziewięciu federacji, które zapewniły sobie w tej konkurencji kwalifikacje olimpijskie na ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata w Poznaniu Nowej Zelandii (7 miejsce w Linz), a Litwini (4 miejsce w Linz), Holendrzy (5 miejsce w Linz) i Czesi (6 miejsce w Linz) zgłosili innych zawodników.
- Wśród pozostałych federacji europejskich, których skifiści zajęli miejsca poniżej dziewiątego tych samych zawodników do tegorocznych Mistrzostw Europy zgłosiło 9 federacji. Pięć federacji zgłosiło innych zawodników i pięć w ogóle nie przysłało swoich skifistów.

- W stosunku do ubiegłorocznych Mistrzostw Europy z 25 federacji, które miały w nich swoich zawodników w tej konkurencji; 12 federacji zgłosiło w tym roku tego samego skifistę, 6 federacji innego i 7 federacji nie zgłosiło w ogóle.
- Z półfinałowej dwunastki ubiegłorocznych Mistrzostw Świata Seniorów w tegorocznych Mistrzostwach Europy w Poznaniu wystartował: pierwszy, drugi, trzeci, ósmy, dziewiąty, dziesiąty (Natan Węgrzycki-Szymczyk) i jedenasty skifista. Pozostali skifiści to albo zawodnicy z dalszych miejsc w Mistrzostwach Świata, albo dublerzy swoich utytułowanych kolegów z danej federacji jak Litwin, Holender czy Czech.

W polskiej reprezentacji wystartował Natan Węgrzycki-Szymczyk, który od pięciu lat jest etatowym zawodnikiem w tej konkurencji w seniorskich imprezach mistrzowskich, choć Mistrzostwa Europy w Poznaniu były dla niego trzecimi na jedyńce. Polski skifista ma na swoim koncie medale mistrzostw juniorskich i młodzieżowych, jednak nigdy dotąd nie zdobył medalu w mistrzostwach seniorskich i nie był dotąd w finałowej szóstce Mistrzostw Świata Seniorów. Natomiast w Mistrzostwach Europy Seniorów zanotował dobry start (4 miejsce) dwa lata temu w mistrzostwach w Glasgow.

W tegorocznych Mistrzostwach Europy w Poznaniu Polak wystartował czterokrotnie; w przedbiegu, repasażu, półfinale i finale A, zajmując odpowiednio: drugie, pierwsze i dwa razy drugie miejsce.

W przedbiegu nasz zawodnik trafił do jednego przedbiegu z Norwegiem Kjetil Borchem – ubiegłorocznym brązowym medalistą oraz Mistrzem Świata i Europy 2018 roku i zawodnikami z finałów D i E ubiegłorocznych Mistrzostw Świata. Od startu do mety pewnie prowadził Norweg, jak również od startu do mety również pewnie płynął Polak. Trzecie miejsce zajął Fin Robert Ven – trzydziesty skifista ubiegłorocznych Mistrzostw Świata. Niestety bezpośrednio do półfinałów awansował tylko zwycięzca przedbiegu i nasz reprezentant musiał szukać szans awansu w repasażach, a rezultat uzyskany przez Polaka na mecie tego przedbiegu był szóstym wśród wszystkich wyścigów eliminacyjnych.

W repasażu, w którym nasz zawodnik za najgroźniejszego przeciwnika miał 27 skifistę ubiegłorocznych Mistrzostw Świata – Hiszpana Jordi Jofre Senciales prowadził dość pewnie od startu do mety. Płynący na całym dystansie na drugiej pozycji Hiszpan tracił do Polaka na poszczególnych punktach kontrolnych pomiaru czasu co 500 metrów 1.06 – 4,78 – 7,94 i ,57 sek. Nasz reprezentant uzyskał na trzecim punkcie kontrolnym zdecydowaną nad Hiszpanem przewagę i mógł na finiszu pozwolić sobie na pewne rozluźnienie. Na mecie uzyskał piąty rezultat wszystkich czterech repasaży.

W półfinale nasz reprezentant ponownie w tych regatach trafił na Norwega trzynastego skifistę ubiegłorocznych Mistrzostw Świata – Bułgara Vasileva, dwudziestego czwartego w ubiegłym roku w Linzu Rumuna i dwóch nieznanymi skifistów z Rosji i Serbii. Był to teoretycznie łatwiejszy półfinał w stosunku do drugiego. Ponownie od startu do mety prowadził Norweg, natomiast w pierwszej części dystansu bardzo mocno popłynął Bułgar, tracąc do Norwega 0,88 sek. po 500 metrach i 0,87 na półmetku. Nasz zawodnik spokojnie wystartował i do półmetka zajmował trzecią pozycję. Na pierwszym pomiarze czasu po 500 metrach tracił do prowadzącego Norwega 2,30 sek, ale już na półmetku 1,10 sek. i następnie 0,89 sek. na 500 metrów przed metą i 1,71 sek. na mecie. W drugiej połowie dystansu tempa rywalizacji nie wytrzymał Bułgar i widząc dużą przewagę nad czwartym Rumunem „odpuścił” finiszową końcówkę. Polak zajął drugie miejsce w tym półfinale, awansując pewnie do finału A, a na mecie uzyskał czwarty rezultat obu wyścigów półfinałowych.

Wyścig finałowy rozpoczął się od bardzo mocnego ataku ubiegłoroczego Mistrza Świata i Europy Niemca Olivera Zeidlera, który przewodził stawce ponad $\frac{3}{4}$ dystansu, a na pierwszym odcinku 500 metrów równorzędną rywalizację z Niemcem podjął jedynie Norweg. Na półmetku kiedy Niemiec nieco odskoczył do walki o drugie miejsce z Norwegiem włączył się niespodziewanie Grecki skifista. Do tego momentu Polak i Duńczyk tracili do Niemca odpowiednio 3,53 i 3,65 sek. Od półmetka zaczęli nieco słabnąć Niemiec nie wytrzymując narzuconego przez siebie tempa wiosłowania, a coraz mocniej jechali Duńczyk, Norweg i nasz reprezentant, który miał świetną ostatnią pięćsetkę, a przede wszystkim rewelacyjny finisz, który pozwolił mu się przesunąć na ostatniej pięćsetce z piątego na drugie miejsce. Na mecie różnice pomiędzy czterema pierwszymi skifistami były minimalne. Wygrał Duńczyk Sverri Nielsen przed Natanem Węgrzyckim-Szymczykiem o 1,01 sek, a ten z kolei 0,40 sek. z Norwegiem Kjetil Borchem. Natomiast napędzający od startu cały finałowy wyścig Mistrz Świata Niemiec Oliver Zeidler przegrał z Norwegiem dosłownie na ostatnim „chwycie” o 0,02 sek.

Srebrny medal zdobyty przez naszego reprezentanta po bardzo dobrym wyścigu finałowym jest jego pierwszym medalem w kategorii seniorów.

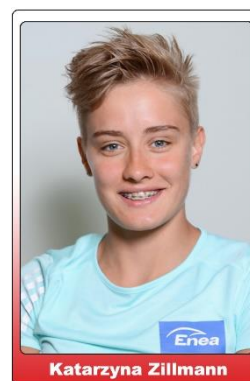
- **Mistrzem Europy w Poznaniu w tej konkurencji został Duńczyk Sverri Nielsen przed Natanem Węgrzyckim-Szymczykiem i Norwegiem Kjetil Borchem.**

II. CZWÓRKA PODWÓJNA Kobiet

W4x

Nazwisko i imię	Rok ur.	Klub
Kobus-Zawojcka Agnieszka	1990	AZS AWF Warszawa
Boruch Katarzyna	1998	AZS AWF Gorzów Wlkp.
Wieliczko Marta	1994	Wista Grudziądz
Zillmann Katarzyna	1995	AZS UMK Toruń

Trenerzy klubowi:

Adam Skwarski	– AZS AWF Warszawa
Piotr Basta	– AZS AWF Gorzów Wlkp.
Jakub Urban	– Wista Grudziądz
Mariusz Szumański	– AZS UMK Toruń

Trenerzy prowadzący w reprezentacji:

Jakub Urban – trener główny
Michał Kozłowski – trener asystent

Zadanie wynikowe: 1 – 4 miejsce
Ostateczny wynik: brązowy medal

- Mistrzyniami Olimpijskimi z Rio de Janeiro w tej konkurencji są Niemki przed Holenderkami i Polkami.
- Mistrzyniami Świata z ubiegłego roku w tej konkurencji są Chinki przed Polkami i Holenderkami.
- Mistrzyniami Europy w ubiegłym roku w Lucernie w tej konkurencji były Niemki przed Holenderkami i Ukrainkami.

LICZBA CZWÓREK PODWÓJNYCH KOBIEC STARTUJĄCYCH W MISTRZOSTWACH EUROPY SENIORÓW W LATACH 2015-2020

Rok mistrzostw	Miejsce Mistrzostw	Liczba startujących czwórek	Miejsce polskiej osady
2015	Poznań	7	3
2016	Brandenburg	8	2
2017	Racice	9	4
2018	Glasgow	11	1
2019	Lucerna	8	4
2020	Poznań	10	3

Do Mistrzostw Europy Seniorów w Poznaniu zgłoszono dziesięć czwórek podwójnych kobiet.

Przy tej ilości zgłoszeń system eliminacji Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA przewiduje najpierw rozegranie dwóch przedbiegów, a następnie jednego uzupełniającego repasażu. Przy czym z każdego z tych wyścigów dwie pierwsze czwórki zdobywały prawo startu w finale A w walce o medale. Pozostałe osady walczyły w finale B o podział miejsc 7 – 10.

- W tegorocznych Mistrzostwach Europy w Poznaniu wystartowało siedem czwórek z ubiegłorocznych Mistrzostw Świata Seniorek w Linzu. Zabrakło czwórek państw pozaeuropejskich oraz Brytyjek, których federacja w ogóle nie uczestniczyła w tegorocznych Mistrzostwach Europy.
- Z ośmiu osad, które zdobyły już kwalifikacje olimpijskie w Poznaniu zabrakło: Chinek (1 miejsce w Linz). Nowej Zelandii (5 miejsce), Wielkiej Brytanii (6 miejsce) i USA (7 miejsce).
- Drugie w Linz Polki wystartowały z jedną zmianą osobową w swoim składzie; trzecie Holenderki, także z jedną zmianą; czwarte Niemki z jedną zmianą; ósme Włoszki z dwoma zmianami; dziewięte Rosjanki z trzema zmianami; jedenaste Rumunki z dwoma zmianami oraz dwunaste Francuzki z jedną zmianą.
- Dodatkowo swoje czwórki podwójne zgłosiła Estonia, Szwajcaria i Ukraina, które nie startowały w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata w Linz, a zarazem kwalifikacjach olimpijskich. W osadzie Ukrainy wiosłowały dwie zawodniczki, które startowały w niej także w Igrzyskach Olimpijskich w Rio de Janeiro, zajmując tam czwarte miejsce, bezpośrednio za Polską. Jednak od tamtego czasu ukraińscy trenerzy prowadzili niezrozumiałą politykę startową tych zawodniczek. Wystawiając je jednego roku w wioślach długich, następnego w wioślach długich. Efekt jest taki, że na razie w niczym nie mają kwalifikacji olimpijskiej.
- W polskiej czwórce, w stosunku do poprzednich lat nastąpiła wymuszona jedna zmiana z powodu upadku w treningu na rowerze zawodniczki Marii Sajdak wiosłującej na newralgicznej drugiej pozycji, wspierającej siłowo szlakową. Zastąpiła ją utalentowana zawodniczka grupy młodzieżowej – Katarzyna Boruch.

Polki wystartowały w Poznaniu dwukrotnie; w przedbiegu i finale A, zajmując odpowiednio pierwsze i trzecie miejsce.

W wyścigu eliminacyjnym polska czwórka trafiła w wyniku losowania na osadę Ukrainek, z którą od początku do końca walczyły o wygraną. Pozostałe załogi w tym biegu – Rosji, Włoch i

Estonii nie liczyły się w walce o bezpośredni awans do finału. Ukrainki po pierwszych 500 metrach przegrywały z naszą osadą o 0,08 sek. W połowie dystansu wysunęły się nieznacznie na prowadzenie o 0,27 sek. Natomiast trzecia i czwarta pięćsetka należała do Polek, które na 500 metrów przed metą prowadziły z Ukrainkami 0,37 sek. i ostatecznie wygrały o 0,89 sek. Nasza czwórka miała w całej stawce najlepsze czasy trzech pięćsetek, a rezultat uzyskany na mecie był drugim z obu przedbiegów. Wyścig Polek to ich pierwszy międzynarodowy start w zmienionym składzie i po zmianach w ustawieniu zawodniczek w łodzi.

Finał konkurencji rozpoczął się inaczej niż przyzwyczaiła wszystkich do tej pory kobieca, polska czwórka w poprzednich latach. Pierwszą pięćsetkę minęły na czwartym miejscu, ustępując 1,77 sek. prowadzącym Ukrainkom przed Holenderkami i Niemkami. W połowie dystansu nic nie zmieniło się pod względem zajmowanej pozycji. Ulegały 1,53 sek. prowadzącym już w tym momencie Holenderkom. Pocieszającym były różnice czasowe, które dzieliły pierwsze cztery czwórki. Na 500 metrów przed metą Polki były jeszcze czwarte ze stratą 2,12 sek. do ciągle prowadzącej osady Holandii. Już od półmetka widać było, że czwórka z Ukrainy „przeszarżowała” na pierwsze pięćsetce, a na ostatnim odcinku wyraźnie tempa tego wyścigu nie wytrzymały, przez polska czwórka przesunęła się do strefy medalowej. Nasza osada znana dotychczas ze skutecznego finiszu tym razem go nie wykonała, bo przecież ostatnią pięćsetkę miała słabszą o 0,63 sek. od Niemek i o 0,09 sek. od Holenderek. Ostatecznie zdobyła w nowym ustawieniu brązowy medal i tylko można żałować, że nie wystartowała w swoim podstawowym składzie. Przegrały 2,21 sek. z Holenderkami i 1,12 sek. z Niemkami. W ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata Seniorok Polki wygrały z Holenderkami 0,03 sek. i 8,52 sek. z Niemkami. W Poznaniu zabrakło z oczywistych względów Mistrzyń Świata w tej konkurencji – Chinek.

- **Mistrzyniami Europy w Poznaniu w tej konkurencji zostały Holenderki przed Niemkami i Polkami.**

Nazwisko i imię	Rok ur.	Klub
Brzeziński Marcin	1984	WTW Warszawa
Burda Mikołaj	1982	Lotto Bydgoscia
Szpakowski Michał	1989	Zawisza Bydgoszcz
Wilangowski Mateusz	1991	Wisła Grudziądz

Marcin Brzeziński

Mikołaj Burda

Michał Szpakowski

Mateusz Wilangowski

Trenerzy klubowi:

Marian Drażdżewski	– Lotto Bydgoscia
Przemysław Konecki	– Zawisza Bydgoszcz
Krzysztof Zieliński	– Wisła Grudziądz

Trener prowadzący w reprezentacji:

Wojciech Jankowski

Zadanie wynikowe:	1 – 3 miejsce
Ostateczny wynik:	brązowy medal

- Mistrzami Olimpijskimi w Rio de Janeiro w tej konkurencji zostali Brytyjczycy przed Australijczykami i Włochami.
- Mistrzami Świata w ubiegłym roku w tej konkurencji zostali Polacy przed Rumunami i Brytyjczykami.
- Mistrzami Europy w ubiegłym roku w Lucernie w tej konkurencji byli Brytyjczycy przed Polakami i Niemcami.

**LICZBA CZWÓREK BEZ STERNIKA MĘŻCZYŹN STARTUJĄCYCH
W MISTRZOSTWACH EUROPY SENIORÓW W LATACH 2015-2020**

Rok mistrzostw	Miejsce Mistrzostw	Liczba startujących czwórek	Miejsce polskiej osady
2015	Poznań	12	12
2016	Brandenburg	11	Nie starowała
2017	Racice	14	Nie starowała
2018	Glasgow	12	Nie starowała
2019	Lucerna	14	2
2020	Poznań	13	3

Do Mistrzostw Europy Seniorów w Poznaniu zgłoszono 13 męskich czwórek bez sternika.

Zgodnie z regulaminem Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA przy tej ilości zgłoszonych osad najpierw rozegrano trzy przedbiegi, z których po trzy pierwsze czwórki

zdobywały bezpośredni awans do fazy półfinałowej. Pozostałe załogi wystartowały w jednym repasażu, z którego także trzy pierwsze czwórki uzupełniły dwunasto-osadową stawkę półfinalistów, ostatnia odpadała z dalszej rywalizacji. Po trzy pierwsze czwórki z dwóch półfinałów utworzyły finał A walczących o medale, natomiast pozostałe osady w finale B walczyły o podział miejsc 7-12.

W Poznaniu wystartowały medalowe czwórki z ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata Seniorów w Linzu: Polska (złoty medal), Rumuni (srebrny medal) i Włosi (czwarte miejsce) i wszystkie te czwórki zostały zgłoszone do tegorocznych Mistrzostw Europy w identycznych zestawieniach. Z pierwszej czwórki zabrakło tylko Brytyjczyków. Był to więc pewnego rodzaju rewanż za Mistrzostwa Świata. Cztery inne czwórki federacji europejskich, które w Linzu znalazły się w finale B, zajmując miejsca od 7 do 10, dokonały roszad w swoich składach szukając w ten sposób postępu. Kolejno Holendrzy (7 miejsce w Linz, a w Poznaniu ze zmianą jednego zawodnika), Szwajcarzy (8 miejsce, ze zmianą jednego zawodnika), Francuzi (9 miejsce, ze zmianą dwóch zawodników) i Niemcy (10 miejsce, ze zmianą dwóch zawodników). Inne czwórki to Austriacy – 13 miejsce w Linz, Białorusini – 15, Rosjanie – 17, Ukraińcy – 18 i Czesi – 19 także dokonały różnych zmian osobowych w swoich składach.

Polska czwórka to bardzo doświadczeni zawodnicy. W ubiegłorocznych startach z wyjątkiem ostatniego, pechowego Pucharu Świata w Rotterdamie zawsze stawali na podium. Polska czwórka w tegorocznych Mistrzostwach Europy w Poznaniu wystartowała trzy razy; w przedbiegu, półfinale i finale A, zajmując odpowiednio dwa razy pierwsze miejsca i raz trzecie.

W przedbiegu, z którego do półfinału kwalifikowały się trzy czwórki Polacy kontrolując całą stawkę prowadzili od startu do mety. Za półmetkiem zaatakowali wprawdzie Francuzi i Ukraińcy, ale polska czwórka go odparła i wyścig zakończył się przewagą naszej osady długością łodzi (2,30 sek) nad Francuzami – dziewiątą czwórką ubiegłorocznych Mistrzostw Świata. Ten przedbieg był dość spokojny o czym świadczy rezultat uzyskany przez zwycięskich Polaków, który był dopiero czwartym czasem wszystkich trzech eliminacji. Lepsze rezultaty uzyskały wszystkie trzy czwórki awansujące do półfinału z pierwszego przedbiegu, w którym do bardzo ostrej walki doszło pomiędzy Niemcami, Włochami i Austriakami. W tym przedbiegu bez bezpośredniego awansu do półfinału pozostali Holendrzy – późniejsi zwycięzcy tej konkurencji i

swoich szans musieli szukać w repasażu. Repasaż oczywiście wygrali, a z dalszej rywalizacji odpadli Czesi.

W półfinale z Polakami to właśnie Holendrzy od startu ostro zaatakowali, jednak za półmetkiem nasza czwórka objęła prowadzenie i nie oddała go do końca. Rezultat osiągnięty przez polską czwórkę na mecie był nie tylko najlepszy w obu półfinałach, ale także najlepszy uzyskany w tej konkurencji na tych mistrzostwach. Niespodzianką tego wyścigu było ostatnie miejsce i niezakwalifikowanie się do finału ubiegłorocznych V-ce Mistrzów Świata – Rumunów.

Wydawało się, że do finału osada podeszła bardzo skoncentrowana i z nastawieniem zdobycia tytułu Mistrza Europy. Niestety, od pierwszego chwytu w finale wszystko nie układało się tak, jak powinno. Zawodnicy nie „wstrzelili się” w chwyt startowy. Od startu nieco zostali, a następnie musieli gonić osadę Holandii i Włoch. Jazda stała się krótka, mało płynna i nieekonomiczna. Na półmetku osada wyszła nawet na drugie miejsce, ale ostro atakowali ich Włosi. Natomiast na czele stawki od startu do mety płynęli nie do pokonania tego dnia Holendrzy, którzy mieli najlepsze z całej stawki trzy pięćsetki, a jedną tylko setną sekundę gorszą od Włochów. Po półfinale spodziewano się zdobycia przez polską osadę złotego medalu, a w najgorszym przypadku srebrnego, które były w zasięgu zawodników. Z osadą Holandii wygrali przecież w półfinale, a od Włochów byli w półfinale lepsi w porównaniu czasów. Wszystko wskazywało, że to Polacy są faworytami. Nasza czwórka była dobrze przygotowana do startu, ale tego nie wykorzystała w 100%. Zdobyła brązowy medal, który oczywiście cieszy, ale pozostawia pewien niedosyt. Jeszcze raz sport pokazał, że jest piękny przez to, że jest nieprzewidywalny i zaskakujący.

W porównaniu z finałem Mistrzostw Świata z Linz w finale tegorocznych Mistrzostw Europy wystartowały tylko dwie osady. Włosi, którzy zajęli drugie i polska czwórka na trzecim miejscu, a czwarta, piąta i szósta osada Mistrzostw Europy w Poznaniu (Austria, Francja i Niemcy) nie ma jeszcze kwalifikacji olimpijskich. Porażką natomiast zakończył się występ V-ce Mistrzów Świata z Linz – czwórki Rumunii, która zajęła 10 miejsce.

- **Mistrzami Europy Seniorów w Poznaniu w tej konkurencji zostali Holendrzy przed Włochami i Polakami.**

IV. DWÓJKA PODWÓJNA WAGI LEKKIEJ MĘŻCZYZN LM2x

Nazwisko i imię	Rok ur.	Klub
Mikołajczewski Artur	1990	Gopło Kruszwica
Kowalski Jerzy	1988	Gopło Kruszwica

Trenerzy klubowi:

Kazimierz Naskręcki – Gopło Kruszwica

Trener prowadzący w reprezentacji:

Piotr Buliński

Zadanie wynikowe: 3 – 6 miejsce

Ostateczny wynik: 4 miejsce

- Mistrzami Olimpijskimi z Rio de Janeiro w tej konkurencji są Francuzi przed Irlandczykami i Norwegami.
- Mistrzami Świata z ubiegłego roku w tej konkurencji są Irlandczycy przed Włochami i Niemcami.
- Mistrzami Europy w ubiegłym roku w Lucernie w tej konkurencji byli Niemcy przed Włochami i Belgami.

LICZBA DWÓJEK PODWÓJNYCH WAGI LEKKIEJ MĘŻCZYZN STARTUJĄCYCH W MISTRZOSTWACH EUROPY SENIORÓW W LATACH 2015-2020

Rok mistrzostw	Miejsce Mistrzostw	Liczba startujących dwójek	Miejsce polskiej osady
2015	Poznań	17	14
2016	Brandenburg	15	4
2017	Racice	21	4
2018	Glasgow	17	5
2019	Lucerna	18	7
2020	Poznań	15	4

Do Mistrzostw Europy Seniorów w Poznaniu zgłoszono piętnaście dwójek podwójnych wagi lekkiej mężczyzn.

Zgodnie z regulaminem Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA przy tej ilości zgłoszonych osad najpierw rozegrano trzy przedbiegi, z których po trzy pierwsze dwójki zdobywały bezpośredni awans do fazy półfinałowej. Pozostałe załogi wystartowały w jednym

reparażu, z którego także trzy pierwsze czwórki uzupełniły dwunasto-osadową stawkę półfinalistów. Ostatnie dwie dwójki rywalizowały ostatecznie w finale C o podział miejsc 13-14. Po trzy pierwsze dwójki z dwóch półfinałów utworzyły finał A walczących o medale, natomiast pozostałe osady w finale B walczyły o podział miejsc 7-12.

W ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata pierwszych siedem dwójek, które zarazem zdobyły kwalifikacje olimpijskie reprezentowało federacje europejskie, a Polacy zajęli szóste miejsce. Do Poznania nie zgłoszono złotych medalistów Irlandczyków oraz czwartych Norwegów. Wszystkie dwójki wystartowały w Mistrzostwach Europy w tych samych co w ubiegłym roku zestawieniach. Pozostałe osady to zajmujący trzynaste miejsce w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata Austriacy, szesnaste – Francuzi, siedemnaste – Duńczycy. Dwójki Szwajcarów, Ukrainy i Słowacji w ubiegłym roku zajęły miejsca w finale D. Natomiast całkiem nowe osady w rywalizacji to Estonia, Finlandia, Holandia i Rosja. Nasi reprezentanci w ostatnim okresie przed Mistrzostwami Europy mieli kłopoty spowodowane kontuzją Jerzego Kowalskiego.

Polska dwójka wystartowała w tegorocznych Mistrzostwach Europy trzykrotnie; w przedbiegu, w półfinale i finale, zajmując odpowiednio dwa razy drugie i czwarte miejsce.

W przedbiegu dobre losowanie zbyt uspokoiło naszą osadę. Zabrakło pełnej mobilizacji i determinacji, żeby wygrać ten wyścig. Zbyt zachowawczy początek wyścigu pozwolił co prawda zachować dużo sił na drugą część dystansu i odrobienie strat z pierwszej części dystansu, ale nie pozwolił na wygraną. Do zwycięskich w tym przedbiegu Szwajcarów zabrakło jedynie 0,52 sek, ale awans do półfinału był pewny, ponieważ przewaga trzeciej na mecie, awansującej bezpośrednio Francji nad czwartymi Hiszpanami wyniosła 14,93 sek. Polacy uzyskali ostatecznie szósty czas wszystkich trzech przedbiegów. Niespodzianką kolejnej fazy eliminacji – repasaży było odpadnięcie z dalszej rywalizacji piątej osady ubiegłorocznych Mistrzostw Świata – Hiszpanów.

W półfinale nasi zawodnicy wyciągnęli wnioski po nie najlepszym przedbiegu. Rozegrali taktycznie wyścig zgodnie z założeniami. Od startu do mety prowadzili brązowi medalści Mistrzostw Świata – Niemcy. Polska dwójka cały dystans zajmowała drugie miejsce, jednak do

półmetka stawka czterech osad, walczących o awans do finału była wyrównana. Na ostatniej pięćsetce, kiedy prowadzący Niemcy byli już pewni zwycięstwa finisz zainicjowali Polacy cały czas naciskani przez dwójkę Ukrainy. Ostatecznie zmniejszyli na mecie stratę do Niemców do 1.45 sek. Pomimo tego uzyskali dopiero czwarty rezultat obu półfinałów co zwiastowało ciężką walkę o jeden z medali.

W finale niestety zgodnie z przewidywaniami walka o podział medali toczyła się pomiędzy Włochami, Niemcami i Belgami. Pomimo walki od startu do mety na pierwszym miejscu płynęli Włosi, podobnie na drugim miejscu Niemcy oraz na trzecim Belgowie. Te trzy osady na poszczególnych punktach kontrolnych pomiaru czasu co 500 metrów płynęły kolejno w granicach 1,75 – 1,75 – 0,98 – 0,97. Polacy także od startu do mety byli na czwartym miejscu. Z tym, że przez 1500 metrów z niewielkimi stratami do trzecich Belgów. 0,76 sek. po 500 metrach, 0,89 sek. na półmetku, 1,73 sek. na 500 metrów przed metą. Jednak ostatecznie ulegli Belgom 3,48 sek. Na ostatniej pięćsetce niebezpiecznie stratę do naszej osady odrobili Szwajcarzy, ostatecznie przegrywając z nią 1,05 sek. Tym samym polscy reprezentanci w tej konkurencji podtrzymali tradycję, gdyż jeszcze nigdy nie zdobyli medalu w Mistrzostwach Europy, choć trzykrotnie zajmowali czwarte miejsce.

Finalnie czwarte miejsce pozwoliło zachować pozycję w hierarchii światowej w tej konkurencji. Polacy na ubiegłorocznych Mistrzostwach Świat zajęli szóste miejsce. W rywalizacji w Poznaniu zabrakło z przed nich Irlandczyków i Norwegów. Wprawdzie weszli Belgowie, którzy w Linz zajęli siódme miejsce, ale wypadli słabo startujący w tegorocznych Mistrzostwach Europy Hiszpanie. Pocięszające jest jedynie to, że pomimo kłopotów zdrowotnych w ostatnim etapie przygotowań i związanej z tym obniżki formy nasza osada potrafiła na równi walczyć z czołówką światową. Trzeba mieć nadzieję, że poprawa techniki, lepsze zgranie, które polska dwójka uzyskała w okresie pandemii przełożą się pozytywnie na wyniki w przyszłym sezonie.

- **Mistrzami Europy w Poznaniu w tej konkurencji zostali Włosi przed Niemcami i Belgami.**

V. DWÓJKA PODWÓJNA MĘŻCZYZN M2x

Nazwisko i imię	Rok ur.	Klub
Biskup Mateusz	1994	Lotto Bydgoscia
Ziętarski Mirosław	1993	AZS UMK Toruń

Trenerzy klubowi:

Robert Sycz	– Lotto Bydgoscia
Mariusz Szumański	– AZS UMK Toruń

Trenerzy prowadzący w reprezentacji:

Aleksander Wojciechowski – trener główny
Robert Sycz – trener asystent

Zadanie wynikowe: 1 – 4 miejsce

Ostateczny wynik: 4 miejsce

- Mistrzami Olimpijskimi z Rio de Janeiro w tej konkurencji są Chorwaci przed Litwinami i Norwegami.
- Mistrzami Świata w ubiegłym roku w tej konkurencji zostali Chińczycy przed Irlandczykami i Polakami.
- Mistrzami Europy w ubiegłym roku w Lucernie w tej konkurencji byli Polacy (w połowie zmienionym składzie osobowym) przed Szwajcarami i Rumunami.

LICZBA DWÓJEK PODWÓJNYCH MĘŻCZYZN STARTUJĄCYCH W MISTRZOSTWACH EUROPY SENIORÓW W LATACH 2015-2020

Rok mistrzostw	Miejsce Mistrzostw	Liczba startujących dwójek	Miejsce polskiej osady
2015	Poznań	20	17
2016	Brandenburg	14	8
2017	Racice	13	2
2018	Glasgow	13	4
2019	Lucerna	19	1
2020	Poznań	19	4

Do Mistrzostw Europy Seniorów w Poznaniu zgłoszono 17 męskich dwójek podwójnych. Przy tej ilości zgłoszeń system eliminacji Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA przewiduje najpierw rozegranie trzech przedbiegów, z których po dwie pierwsze dwójki

zdoływały bezpośredni awans do dwóch półfinałów. Następnie z dwóch repasaży po trzy pierwsze osady uzupełniły dwunastoosadową stawkę półfinałową. Pozostałe w finale C walczyły o miejsca 13-17. Z dwóch półfinałów po trzy pierwsze dwójki stanęły do walki o medale w finale A. Pozostałe w finale B walczyły o miejsca 7-12.

- Z 26 męskich dwójek podwójnych, które startowały w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata w Linz dziesięć reprezentowało federacje pozaeuropejskie.
- Pięć (GBR, FRA, UKR, NOR, BUL) z różnych przyczyn do Poznania nie przyjechały.
- Trzy federacje (Polska, Szwajcaria i Rumunia) zgłosiły te same składy osobowe.
- Trzy federacje (Irlandia, Niemcy i Litwa) zmieniły połowę składu osobowego swoich osad.
- Pięć federacji zgłosiło całkiem nowe składy osobowe (NED, BLR, ITA, RUS, EST).
- W Poznaniu pojawiło się sześć całkiem nowych federacji w tej konkurencji w stosunku do ubiegłorocznych Mistrzostw Świata (BEL, ESP, FIN, HUN, SLO, SRB).
- Z dwójek, które mają zapewnione kwalifikacje olimpijskie w Poznaniu zabrakło: Chińczyków (1 miejsce w Linz), Brytyjczyków (4 miejsce), Nowo Zelandczyków (8 miejsce) i Francuzów (9 miejsce).

Polska osada w tej konkurencji to brązowi medaliści ostatnich Mistrzostw Świata Seniorów, posiadająca kwalifikacje olimpijskie do Igrzysk Olimpijskich. Byli także V-ce Mistrzami Świata i Europy w 2017 roku.. Stawka jest niezwykle silna, a do medali jest wielu kandydatów. Wszyscy mieli nadzieję, że polska dwójka jest już na tyle doświadczona i utytułowana i to ona na swoim torze będzie nadawała ton rywalizacji w tej konkurencji.

Polacy w tegorocznych Mistrzostwach Europy w Poznaniu wystartowali trzykrotnie; w przedbiegu, półfinale i finale A, zajmując odpowiednio dwa razy drugie i czwarte miejsce.

W przedbiegu zostali rozstawieni razem z Niemcami, którzy w swoim składzie dokonali jednej zmiany osobowej. Mistrza Świata Juniorów z 2014 roku i Młodzieżowego Mistrza Świata z 2016 roku na jedyńce zastąpili młodszym, ale też Młodzieżowym V-ce Mistrzem Świata z 2018 i Młodzieżowym Mistrzem Świata także na jedyńce. Do tych dwóch debli dołosoowano między innymi Holendrów w nowym zestawieniu, który w ostatnim ubiegłorocznym Pucharze

Świata w Rotterdamie zajął czwarte miejsce (polska dwójka była tam ósma), a szlakowy tej osady startując później w Mistrzostwach Świata w Linzu na jedynce zajął piąte miejsce zdobywając tym samym kwalifikacje olimpijskie. Ze startu najlepiej ruszyli Polacy meldując się pierwsi na pierwszym kontrolnym punkcie pomiaru czasu po pierwszej pięćsetce, ale przewaga nad Holendrami wynosiła zaledwie 0,26 sek. i nad Niemcami 0,44 sek. Na półmetku prowadzenie objęli Holendrzy 0,36 sek. nad polską dwójką. Natomiast Niemcy tracili do walczącej pary 2,25 sek. W drugiej połowie dystansu Holendrzy minimalnie zwiększyli przewagę nad naszą osadą do 1,42 i 1,80 sek. na mecie, a niemiecka dwójka nie czując szans bezpośredniego awansu do półfinału całkowicie odpuściła dalszą walkę. Polska osada uzyskała na mecie czwarty rezultat wszystkich trzech przedbiegów.

W półfinale do jednego wyścigu z Polakami trafili ponownie Niemcy, V-ce Mistrzowie Olimpijscy z Rio de Janeiro Litwini i zawsze bardzo groźni szwajcarzy, którzy zdobyli w tej konkurencji szereg medali. Od startu do mety prowadzili Szwajcarzy, ale cały czas toczyli niezwykle ostrą walkę z polską dwójką. Ich przewaga na poszczególnych punktach kontrolnych pomiaru czasu wynosiła kolejno: 0,49 – 0,68 – 0,83 – 0,63 sek. Przez $\frac{3}{4}$ dystansu w walce uczestniczyli jeszcze Niemcy, ale kosztowało ich to taka duża utrata sił, że na finiszu nie potrafili obronić się przed sprintem finiszującej litewskiej dwójki i tym samym nie awansowali do ostatecznej rozgrywki o medale Mistrzostw Europy. Trzeba podkreślić, że poziom obu półfinałów był bardzo wyrównany. Z wyjątkiem Irlandczyków pięć pozostałych dwójek awansujących do finału uzyskało rezultaty w granicach 1,70 sek, a polska dwójka uzyskała czwarty czas obu wyścigów.

W finale nasza dwójka chyba „przespała” start i walkę w pierwszej połowie dystansu. Do półmetka minimalnie prowadzili Szwajcarzy przed Holendrami i Rumunami. Za półmetkiem ostro zaatakowali Holendrzy i to oni wyszli na czoło wyścigu. Polska osada płynęła wprawdzie stosunkowo szybciej niż w pierwszej połowie dystansu, ale nie pozwoliło to im przesunąć do strefy medalowej tym bardziej, że na finiszu tzw. „piąty bieg” wrzucili znani z tego Irlandczycy. Niestety nie był to najlepszy bieg nasze dwójki. Ich wszystkie dotychczasowe medalowe wyścigi charakteryzowały się płynięciem raczej na czele stawki, a tym razem tego zabrakło i chyba dlatego zabrakło też medalu. Konkurencja jest niezwykle wyrównana i każdy błąd skutkuje niestety utratą medalu. Natomiast polska dwójka nadal pozostaje wśród głównych kandydatów do medalu olimpijskiego.

- **Mistrzami Europy w Poznaniu w tej konkurencji zostali Holendrzy przed Szwajcarami i Irlandczykami.**

Nazwisko i imię	Rok ur.	Klub
Wełna Katarzyna	1992	AZS AWF Kraków

Trenerzy klubowi:

Artur Leśniak – AZS AWF Kraków

Trener prowadzący w reprezentacji:

Przemysław Abrahamczyk

Zadanie wynikowe: 3 – 6 miejsce

Ostateczny wynik: 5 miejsce

- Mistrzynią Świata w ubiegłym roku w tej konkurencji została Niemka Marie-Louise Draeger przed Japonką Chiaki Tomitą i Brytyjką Madeleine Arlett.
- Mistrzynią Europy w ubiegłym roku w Lucernie w tej konkurencji była Włoszka Federica Cesarini przed Niemką Leonie Pieper i Holenderką Marieke Keiser.

**LICZBA JEDYNEK WAGI LEKKIEJ KOBIET STARTUJĄCYCH
W MISTRZOSTWACH EUROPY SENIORÓW W LATACH 2015-2020**

Rok mistrzostw	Miejsce Mistrzostw	Liczba startujących skifistek	Miejsce polskiej osady
2015	Poznań	13	10
2016	Brandenburg	10	5
2017	Racice	14	10
2018	Glasgow	10	4
2019	Lucerna	11	Nie starowała
2020	Poznań	11	5

Do Mistrzostw Europy Seniorów w Poznaniu zgłoszono 11 skifistek wagi lekkiej.

Zgodnie z systemem kwalifikacyjnym Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA przy tej ilości osad rozegrano dwa przedbiegi, z których tylko zwyciężczynie zdobywały bezpośredni awans do finału A. Następnie z dwóch repasaży po dwie pierwsze skifistki uzupełniały sześć-osadową stawkę finału – walczących o medale. Pozostałe w finale B rywalizowały o podział miejsc 7-11.

W Poznaniu wystartowało cztery zawodniczki z ubiegłorocznych Mistrzostw Świata w tej konkurencji. Były to Holenderka (6 miejsce w Linz), Norweżka (10 miejsce), Irlandka (11 miejsce) i Włoszka (12 miejsce w Linz). Do rywalizacji zgłoszono także Szwajcarce - czwartą skifistkę ubiegłorocznych Mistrzostw Europy, a zarazem ubiegłoroczną złotą medalistkę w

dwójce podwójnej wagi lekkiej Młodzieżowych Mistrzostw Świata, Niemkę srebrną medalistkę w jedynce wagi lekkiej ubiegłorocznych Młodzieżowych Mistrzostw Świata, Rosjanek – piątą skifistkę ubiegłorocznych Mistrzostw Europy oraz Czeszkę - siódmą skifistkę ubiegłorocznych Mistrzostw Europy.

Startująca w Poznaniu w polskiej reprezentacji - Katarzyna Wełna startowała w tej konkurencji już dwukrotnie w Mistrzostwach Europy Seniorów. W 2015 roku zajęła dziesiąte miejsce i w 2018 roku w Glasgow 2018 roku. W 2019 roku startowała wspólnie z Weroniką Deresz w dwójce podwójnej wagi lekkiej w Mistrzostwach Świata Seniorek gdzie polska osada zajęła piętnaste miejsce. Niestety nie dawało ono kwalifikacji olimpijskich do Igrzysk w Tokio. Po tych mistrzostwach drogi obu zawodniczek się rozeszły i przez pół roku zawodniczki pływały w konkurencyjnych deblach z innymi partnerkami, przygotowując się do wewnętrznej kwalifikacji. Po przełożeniu o jeden rok Igrzysk w Tokio partnerka K. Wełny – Joanna Dorociak ze względów zdrowotnych zrezygnowała z dalszego kontynuowania kariery. W związku z tym zaproponowano jej pozostawanie w grupie stanowiąc rezerwę do pierwszoplanowej dwójki podwójnej wagi lekkiej.

Katarzyna Wełna wystartowała w Poznaniu trzykrotnie; w przedbiegu, repasażu i finale A, zajmując odpowiednio dwa razy drugie i piąte miejsce.

Założeniem taktycznym dla polskiej skifistki na przedbieg miała być próba zajęcia pierwszego miejsca i bezpośredni awans do finału. Niestety najmocniejszą w tym wyścigu okazała się dziesiąta skifistka wagi lekkiej ubiegłorocznych Mistrzostw Świata Seniorek – Norweżka Maia Lund. Jedynie do półmetka równorzędną z nią walkę nawiązywała Szwajcarka, Niemka i Polka. Kiedy praktycznie sytuacja była wyjaśniona, a bezpośredni awans do finału zapewniła sobie prowadząca Norweżka, nasza zawodniczka ambitnie zaatakowała na finiszu, kończąc ostatecznie wyścig na drugim miejscu. Polka dzięki swojej ambicji uzyskała drugi rezultat obu wyścigów eliminacyjnych, a jej start pomimo braku bezpośredniego awansu do finału należy uznać za udany.

W repasażu K. Wełna trafia ponownie na Rosjanek Lebedevą, którą pokonała w przedbiegu o 6,08 sek, z obu przedbiegów Irlandkę i Słowenkę oraz startującą w ostatnich latach na wioślach długich wagi otwartej Węgierkę. Niespodziewanie po 500 metrach prowadzenie objęła właśnie Węgierka, ale to było wszystko na co było ją stać. Natomiast na celowniku półmetka prowadziła już bardzo dynamicznie płynąca Rosjanka Lebedeva 1,69 sek. przed Polką. Taka kolejność nie zmienia się już do końca wyścigu i obie uzyskują awans do finału A. Przewaga Rosjanki na mecie wynosi 2,11 sek. Nasza zawodniczka wygrywa z Węgierką 4,68 sek. i uzyskuje przy tym czwarty rezultat obu repasaży, czyli najślabszy wśród zawodniczek awansujących do finału A.

W biegu finałowym od startu do mety prowadziła najwyższej notowana w ubiegłym roku wśród seniorek Holenderka Martine Veldhuis. Katarzyna Wełna po dobrym starcie i jeździe w pierwszej fazie wyścigu do 1000 metrów płynęła w czołówce wyścigu z nadziejami na miejsce medalowe. Na półmetku nasza zawodniczka traciła do prowadzącej Holenderki 1,57 sek. i 0,38 sek. do trzeciej w tym momencie Szwajcarki. Niestety czasy 3 i 4 pięćsetki pozbawiły wszystkich nadziei. Były one najślabsze wyłączając niedysponowaną tego dnia Rosjanek. Zawodniczka nie potrafiła wygenerować odpowiedniej prędkości łodzi w stosunku do przeciwniczek, a próby podnoszenia tempa wiosłowania nie dawały też spodziewanych efektów w postaci przyrostu prędkości. Rozkład międzyczasów na poszczególnych odcinkach 500 metrowych był podobny do ostatniego biegu finałowego zawodniczki w Mistrzostwach Europy 2018 roku. Świadczyć to może o braku wytrzymałości specjalnej w decydującej fazie wyścigu, czego zawodniczka nie wykazywała na treningach i przejazdach kontrolnych w ostatniej fazie przygotowań do Mistrzostw Europy.

- **Mistrzynią Europy w Poznaniu w tej konkurencji została Holenderka Martine Veldhuis przed Szwajcarką Sofią Meakin i Włoszką Paolą Piazzolla.**

Nazwisko i imię	Rok ur.	Klub
Wicenciak Adam	1989	KW04 Poznań
Chabel Wiktor	1985	Posnania Poznań
Czaja Dominik	1995	AZS AWF Warszawa
Pośnik Szymon	1993	AZS AWF Warszawa

Trenerzy klubowi:

Mirosław Rewers	– KW 04 Poznań
Maciej Hoffmann	– Posnania Poznań
Jarosław Szymczyk	– AZS AWF Warszawa
Adam Skwarski	– AZS AWF Warszawa

Trenerzy prowadzący w reprezentacji:

Aleksander Wojciechowski – trener główny
Robert Sycz – trener asystent

Zadanie wynikowe: 1 – 4 miejsce

Ostateczny wynik: 5 miejsce

- Mistrzami Olimpijskimi z Rio de Janeiro w tej konkurencji są Niemcy przed Australijczykami, Estończykami i Polakami.
- Mistrzami Świata w ubiegłym roku w tej konkurencji zostali Holendrzy przed Polakami i Włochami.
- Mistrzami Europy w ubiegłym roku w Lucernie w tej konkurencji byli także Holendrzy przed Włochami i Brytyjczykami.

**LICZBA CZWÓREK PODWÓJNYCH MĘŻCZYŹN STARTUJĄCYCH
W MISTRZOSTWACH EUROPY SENIORÓW W LATACH 2015-2020**

Rok mistrzostw	Miejsce Mistrzostw	Liczba startujących czwórek	Miejsce polskiej osady
2015	Poznań	11	3
2016	Brandenburg	8	7
2017	Racice	12	2
2018	Glasgow	9	3
2019	Lucerna	14	7
2020	Poznań	11	5

Do Mistrzostw Europy Seniorów w Poznaniu zgłoszono 11 męskich czwórek podwójnych.

Przy tej ilości osad system eliminacji Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA przewiduje rozegranie dwóch przedbiegów, dwóch repasaży oraz finałów A i B. Z przedbiegów zwycięzcy bezpośrednio zdobywają awans do finału A, w którym sześć osad staje do walki o podział medali. Z repasaży po dwie pierwsze dwójki uzupełniają stawkę finału A. Pozostałe walczą w finale B o podział miejsc 7-11.

- Z siedemnastu czwórek startujących w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata w Linz cztery były pozaeuropejskie.
- Z federacji europejskich na starcie zabrakło z różnych przyczyn Brytyjczyków, Francuzów i Norwegów, a doszli Rumuni.
- Z ośmiu federacji, które mają już zapewniony start olimpijski w Poznaniu zabrakło: Australijczyków (5 miejsce w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata), Chińczyków (6 miejsce), Norwegów (7 miejsce) i Brytyjczyków (8 miejsce).
- Trzy czwórki: Holendrzy (1 miejsce w Linz), Austriacy (14 miejsce) i Mołdawia (ostatnie miejsce) jedynie wystartowały w tych samych składach osobowych.
- Cztery czwórki: Polska (2 miejsce w Linz), Niemcy (5 miejsce), Rosjanie (11 miejsce) i Estonia (12 miejsce) z różnych przyczyn zmieniły po jednym zawodniku w swoich składach.
- Dwie federacje: Włosi (3 miejsce w Linz) i Litwini (15 miejsce) zmieniły połowę składu.
- Ukraina (10 miejsce w Linz) zmieniła aż trzech zawodników, a niestartujący w Mistrzostwach Świata w Linz Rumuni to zawodnicy ostatnio pływający w reprezentacyjnych ósemkach swojego kraju.

Polska osada w tej konkurencji to aktualni V-ce Mistrzowie Świata, posiadający kwalifikacje olimpijskie. Załoga w ostatnim czasie przed Mistrzostwami Europy borykała się z kłopotami zdrowotnymi szlakowego Fabiana Barańskiego. Szlakowy osady po klubowych Mistrzostwach Polski, które odbyły się dwa tygodnie przed Mistrzostwami Polski skarżył się na bóle około żebrowe. Bóle wprawdzie ustępowały w miarę leczenia, jednak bliżej nieokreślona medycznie „niemoc wydolnościowa” w ostatnim tygodniu zmusiła trenera do wymiany szlakowego na zawodnika rezerwowego Adama Wicenciaka, który pływał na tej pozycji w reprezentacyjnej czwórce podwójnej na Mistrzostwach Świata 2017 roku. Pomimo sporadycznych ostatnio wspólnych treningów zawodnika rezerwowego ta zmiana przyniosła brak stabilnego utrzymania możliwości technicznych tej załogi.

Polska osada w tej konkurencji wystartowała w Mistrzostwach Europy w Poznaniu trzykrotnie; w przedbiegu, repasażu i finale A, zajmując odpowiednio trzecie, pierwsze i piąte miejsce.

W pierwszym swoim starcie w poznaniu Polacy trafili na czwórkę brązowych medalistów ubiegłorocznych Mistrzostw Świata - Włochów oraz Estonię, Litwę, Rosję i Ukrainę. Trudno było przed tym wyścigiem przewidzieć kto może wykorzystać szansę bezpośredniego awansu do finału A, bo z jednej strony zawsze groźni Włosi, ale wymienili połowę swojego składu oraz cztery czwórki ze wschodniej Europy jednakże mające w niedalekiej przeszłości wiele sukcesów w tej konkurencji, natomiast z drugiej najwyżej notowana w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata nasza czwórka, ale ze zmianą w ostatniej chwili na strategicznej pozycji szlakowego. Rzeczywistość okazała się taka, że od startu do mety dość pewnie prowadzili Włosi, mając przy

tym trzy pierwsze pięćsetki najlepsze z całej stawki. Nasza czwórka niepewna i przy braku perfekcyjnego zgrania technicznego słabo wyszła ze startu, zajmując piąte miejsce na pierwszym kontrolnym punkcie pomiaru czasu po 500 metrach ze stratą 1,95 sek. Wprawdzie kolejne dwie pięćsetki przesunęły ich na drugą pozycję, ale nie zbliżyły do czwórki Włochów, którzy na finiszu pewni kwalifikacji nawet nie próbowali finiszować. Za to na finisz zerwali się Estończycy i na setne sekundy wyprzedzili na mecie naszych zawodników. Polacy zajęli w tym przedbiegu trzecie miejsce, tracąc do Włochów 3,61 sek. i uzyskali łącznie czwarty rezultat obu wyścigów eliminacyjnych.

W konsekwencji przy takiej ilości zgłoszeń musieli szukać szans awansu do finału A w jednym z dwóch repasaży, w którym znowu niezbyt pewnie wyszli ze startu, ale tym razem straty były niewielkie. Po 500 metrach zajmowali wprawdzie trzecie miejsce, ale z minimalną stratą 0,23 sek. do prowadzących w tym momencie Rosjan. Dwie kolejne pięćsetki mieli najlepsze z całej rywalizującej stawki co pozwoliło Polakom objąć nieznaczne prowadzenie przed kontratakującymi Niemcami. Na 500 metrów przed metą przewaga nad Niemcami wynosiła 1,89 sek. i 3,27 sek. nad Rosjanami. Ta przewaga pozwoliła na spokojniejsze wiosłowanie już do mety, choć Niemcy finiszując zbliżyli się do polskiej czwórki na odległość 0,83 sek. Trzecim na mecie Rosjanom do awansu zabrakło 1,53 sek. W wyniku takiego rozegrania tego wyścigu rezultat uzyskany na mecie przez polską czwórkę był dopiero trzecim obu repasaży. Zwycięstwo w międzybiegu przed Niemcami można było przyjąć za dobrą prognozę przed finałem.

W finale swoją obecną dominację w tej konkurencji jeszcze raz udowodnili Holendrzy, prowadząc od startu do mety, mając przy tym najlepsze czasy wszystkich pięćsetek. Podobnie na drugim miejscu Włosi. Od startu do mety płynęli na drugim miejscu i mieli drugie czasy wszystkich pięćsetek. Polacy po raz kolejny bardzo słabo wyszli ze startu, na szóstym miejscu ze stratą 2,43 sek. po 500 metach, a następnie mieli trzy pięćsetki piąte w stawce. Niestety na metę polska czwórka wpłynęła na piątym miejscu ze stratą 13,17 sek. do zwycięskich Holendrów. Po dwóch w miarę przyzwoitych biegach eliminacyjnych start finałowy okazał się niewypałem. Pierwsze dwa występy nie zapowiadały tak słabego biegu finałowego. Finał jednak był rozczarowaniem i nie piąte miejsce, ale duża strata do strefy medalowej powoduje niską ocenę tego występu. Zaskoczeniem tego finału było również szóste miejsce innej czołowej od lat osady tej konkurencji - Niemców z jeszcze większą niż Polacy stratą bo aż 16,41 sek.

- **Mistrzami Europy w Poznaniu w tej konkurencji zostali Holendrzy przed Włochami i Litwinami.**

Nazwisko i imię	Rok ur.	Klub
Deresz Weronika	1985	Posnania Poznań
Stelmaszyk Jaclyn	1986	Posnania Poznań

Trener klubowy i prowadzący w reprezentacji:

Przemysław Abrahamczyk

Zadanie wynikowe: 5 – 8 miejsce**Ostateczny wynik: 6 miejsce**

- Mistrzyniami Olimpijskimi z Rio de Janeiro w tej konkurencji są Holenderki przed Kanadyjkami i Chinkami.
- Mistrzyniami Świata z ubiegłego roku w tej konkurencji są Nowo Zelandki przed Holenderkami i Brytyjkami.
- Mistrzami Europy w ubiegłym roku w Lucernie w tej konkurencji były Białorusinki przed Francuzkami i Szwajcarkami.

**LICZBA DWÓJEK PODWÓJNYCH WAGI LEKKIEJ KOBIET STARTUJĄCYCH
W MISTRZOSTWACH EUROPY SENIORÓW W LATACH 2015-2020**

Rok mistrzostw	Miejsce Mistrzostw	Liczba startujących dwójek	Miejsce polskiej osady
2015	Poznań	13	3
2016	Brandenburg	13	3
2017	Racice	11	1
2018	Glasgow	11	2
2019	Lucerna	15	Nie starowała
2020	Poznań	16	6

Do tegorocznych Mistrzostw Europy Seniorów w Poznaniu zgłoszono 16 dwójek podwójnych wagi lekkiej.

Przy tej ilości zgłoszeń system eliminacji Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA przewiduje najpierw rozegranie trzech przedbiegów, z których po dwie pierwsze dwójki zdobywały bezpośredni awans do dwóch półfinałów. Następnie z dwóch repasaży po trzy pierwsze dwójki uzupełniły dwunastoosadową stawkę półfinałową. Pozostałe w finale C walczyły o miejsca 13-16. Z dwóch półfinałów po trzy pierwsze dwójki stanęły do walki o medale w finale A. Pozostałe w finale B walczyły o miejsca 7-12.

- Wśród 27 dwójek podwójnych wagi lekkiej kobiet, które startowały w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata w Linz tylko 13 osad reprezentowało federacje europejskie.
- Z siedmiu dwójek, które mają już kwalifikacje olimpijskie na starcie w Poznaniu zabrakło Nowo Zelandek (1 miejsce w Linz) i Brytyjek (3 miejsce), natomiast pozostałe: Holenderki (2 miejsce), Rumunki (4 miejsce), Francuzki (5 miejsce), Białorusinki (6 miejsce) i Włoszki (7 miejsce) były w identycznych składach osobowych.
- W tym składzie osobowym wystartowały także Szwajcarki (11 miejsce w Linz), które były jeszcze jako kolejne Europejki przed Polkami na Mistrzostwach Świata w Linz (11 miejsce, a Polki piętnaste) oraz Hiszpanki (18 miejsce) i Łotyszki (20 miejsce).

Z innych osad europejskich, które startowały w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata w Linz

- W Poznaniu nie wystartowały Austriaczki (19 miejsce w Linz).
- Niemki (16 miejsce w Linz), które były w Linz bezpośrednio za Polkami zmieniły całkowicie skład osobowy, wsadzając do dwójki ubiegłoroczną Mistrzynię Świata w jedynce wagi lekkiej i następną za Niemkami w Linz – Irlandki także zmieniły połowę swojego składu.
- Pięć nowych dwójek w rywalizacji w tej konkurencji to Czeszki, Dunki, Greczynki, Węgierki i Rosjanki.

Polska dwójka podwójna wagi lekkiej kobiet startująca w Mistrzostwach Europy w Poznaniu jest przygotowywana do Finałowych Regat Kwalifikacyjnych do Igrzysk w Tokio. W ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata Seniorek Polki zajęły piętnaste miejsce, ale wśród dwójek europejskich były ósmą osadą. Polska dwójka w połowie ma nowy skład w stosunku do ubiegłorocznych Mistrzostw Świata. Obie zawodniczki startowały już wspólnie w nieudanych dla siebie kwalifikacjach olimpijskich do Igrzysk 2012 roku w Londynie, zdobywając kilka tygodni później złoty medal w nieolimpijskiej konkurencji - czwórce podwójnej wagi lekkiej w Mistrzostwach Świata Seniorek w Płowdiv. W ostatnich pięciu latach Polki w tej konkurencji zdobyły w Mistrzostwach Europy Seniorek aż cztery medale, w tym jeden złoty.

Nasza dwójka wystartowała w Poznaniu trzykrotnie; w przedbiegu, repasażu i finale A, zajmując odpowiednio drugie, trzecie i szóste miejsce.

W pierwszym swoim wyścigu tegorocznych Mistrzostwach Europy w Poznaniu w wyniku losowania polska dwójka trafiła na trzy bardzo mocne osady: Francuzki i Białorusinki, które mają zapewniony start olimpijski, Niemki oraz dwie nowe załogi Rosjanek i Węgierek. Zadaniem było podjęcie walki o bezpośredni awans do półfinału, przy czym premiowane w tym przedbiegu były pierwsze dwa miejsca, a przez to i korzystniejsze rozstawienia w półfinale. Nasza osada po udanym starcie i dość poprawnej jeździe objęła prowadzenie na pierwszych 500 metrach. Środkowe 1000 m dystansu to wyrównana walka i zmieniające się prowadzenie kolejno między Polkami, Białorusinkami i Francuzkami w granicach maksymalnie 1,15 sek. na 500 metrów przed metą. Zaskoczeniem tego wyścigu była bardzo słaba postawa Niemek. W drugiej części dystansu bardzo mocno popłynęły Francuzki. A mając najlepsze czasy obu pięćsetek, wyszły na prowadzenie i utrzymały je do mety. Natomiast polska dwójka w końcówce biegu z trzeciej pozycji skutecznym finiszem wyprzedziły o 0,13 sek. na mecie ubiegłoroczne Mistrzyni Europy w tej konkurencji Białorusinki, zajmując drugie premiowane bezpośrednim awansem do półfinału miejsce. O tym jak wyrównany był to wyścig świadczyć mogą różnice czasowe między pierwszą, a trzecią osadą na poszczególnych punktach kontrolnych co 500 metrów: 0,49 - 0,74 - 1,15 i 1,81 sek. na mecie. Dwójka francuska uzyskała na mecie najlepszy rezultat z wszystkich trzech przedbiegów, natomiast Polki czwarte.

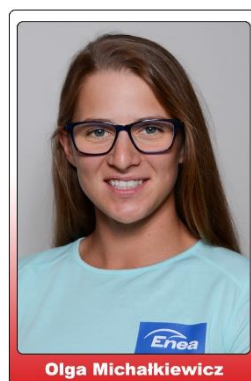
W wyścigu półfinałowym od startu do mety prowadziły Włoszki, choć przez cały dystans o trzy premiowane awansem do finału A miejsca walczyły cztery osady – wspomnianych Włosek, Białorusinek, Polek i Szwajcerek. Dla naszej dwójki ten wyścig nie do końca przebiegał zgodnie z ustalonym planem taktycznym. Po niezbyt udanym starcie Polki przez cały dystans walczyły ze Szwajcarkami o trzecią pozycję, choć drugie też było w ich zasięgu. Ponownie skuteczny finisz pozwolił na zajęcie trzeciego miejsca. Był to kolejny bardzo wyrównany bieg z udziałem polskiej osady. Różnica na mecie pomiędzy zwyciężkami Włoszkami, a czwartymi nieawansującymi Szwajcarkami wynosiła zaledwie 1,21 sek. Pomimo tak zaciętej walki okazało się, że zwycięska osada Holandii uzyskała w pierwszym półfinale najlepszy rezultat, natomiast pięć pozostałych dwójek awansujących do finału miało rezultaty w granicach 1,37 sek, a czas Polek był czwartym z kolei w całej stawce. Był to dobry wyścig w wykonaniu naszej dwójki, pokazujący waleczność i umiejętność finiszowania, o czym świadczy czas ostatniej pięćsetki, który był ich najlepszym.

Wyścig finałowy, to bieg o którym chcielibyśmy wszyscy jak najszybciej zapomnieć. Od pierwszego chwytu powtórzyła się sytuacja jaka również nieraz występowała na treningach. Osada jeden odcinek potrafiła przewiosłować „koncertowo”, a na następnym osiągnęte prędkości bywały o 3-5 sek. na 500 metrów wolniejsze. W finale niestety zawodniczki nie potrafiły znaleźć swojego rytmu wiosłowania i szybkiego zabrania wody na chwycie. Jedynie niespełna 700 metrów nawiązywały walkę z przeciwniczkami i od tego momentu zaczęły coraz bardziej tracić kontakt z czołówką. W efekcie doprowadziło to do kompromitacji w tym biegu, gdyż tak należy określić stratę 14,57 sek. do Holenderek - złotych medalistek i 10,85 sek. do poprzedzających je Francuzek. Tak słaby ostateczny wynik ciężko jest wytłumaczyć w kontekście dwóch dobrych startów naszej dwójki w przedbiegu i półfinale.

- **Mistrzyniami Europy w Poznaniu w tej konkurencji zostały Holenderki przed Włoszkami i Rumunkami.**

IX. CZWÓRKA BEZ STERNICZKI KOBIET**W4-**

Nazwisko i imię	Rok ur.	Klub
Chabel Monika	1992	Lotto Bydgoscia
Grzella Paulina	1999	BTW Bydgoszcz
Michałkiewicz Olga	1994	AZS AWF Gorzów Wlkp.
Wierzbowska Maria	1995	Lotto Bydgoscia

Trenerzy klubowi:

Michał Kozłowski	- Lotto Bydgoscia
Marcin Badziągowski	- BTW Bydgoszcz
Piotr Basta	- AZS AWF Gorzów Wlkp.

Trenerzy prowadzący w reprezentacji:

Jakub Urban – trener główny
 Michał Kozłowski – trener asystent

Zadanie wynikowe: 3 – 6 miejsce
Ostateczny wynik: 7 miejsce

- Mistrzyniami Świata z ubiegłego roku w tej konkurencji są Australijki przed Holenderkami i Dunkami.
- Mistrzyniami Europy w ubiegłym roku w Lucernie w tej konkurencji były Holenderki przed Rumunkami i Polkami.

**LICZBA CZWÓREK BEZ STERNICZKI KOBIET STARTUJĄCYCH
 W MISTRZOSTWACH EUROPY SENIORÓW W LATACH 2015-2020**

Rok mistrzostw	Miejsce Mistrzostw	Liczba startujących czwórek	Miejsce polskiej osady
2015	Poznań	Nie rozgrywano	-
2016	Brandenburg	Nie rozgrywano	-
2017	Racice	4	2
2018	Glasgow	9	3
2019	Lucerna	9	3
2020	Poznań	12	7

Do Mistrzostw Europy Seniorów w Poznaniu zgłoszono 12 czwórek bez sterniczki.

Zgodnie z systemem kwalifikacyjnym Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA przy tej ilości osad rozegrano dwa przedbiegi, z których tylko zwycięzynie zdobywały bezpośredni awans do finału A. Następnie z dwóch repasaży po dwie pierwsze czwórki uzupełniały sześć-osadową stawkę finału – walczących o medale. Pozostałe w finale B rywalizowały o podział miejsc 7-12.

- W tej konkurencji wystartowały cztery z ośmiu osad posiadających już kwalifikacje olimpijskie, z których srebrne i brązowe (Holenderki i Dunki) medalistki ostatnich Mistrzostw Świata Seniorów wystartowały w tych samych składach osobowych.
- Z tej ósemki zabrakło jedynie trzech czwórek z poza Europy: Australijek (1 miejsce w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata w Linz), Amerykanek (6 miejsce) i Kanadyjek (8 miejsce) oraz Brytyjek (7 miejsce).
- Piąte na Mistrzostwach Świata Seniorek – Rumunki wystartowały w całkiem nowym zestawieniu składającym się z zawodniczek z reprezentacyjnej ósemki i młodzieżowych Mistrzyń Europy.
- Dziesiąte w Linz Irlandki wymieniły 2 zawodniczki, dwunaste w Linz Włoszki 3 zawodniczki, podobnie jak szesnaste (ostatnie) w Linz Niemki.
- Czwórki: Rosji (13 miejsce w Linz) i Ukrainy (15 miejsce) to całkiem nowe osady, a osady Czech, Hiszpanii i Francji nie startowały na ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata i są to osady stworzone doraźnie do startu w Poznaniu.

W polskiej czwórce nastąpiła jedna zmiana wymuszona kontuzją (wypadek na rowerze) podstawowej zawodniczki tej osady - Joanny Dittmann. Zastąpiła ją Paulina Grzella zawodniczka kadry młodzieżowej zdobywająca wprawdzie w niej medale, ale w czwórce podwójnej. Była także cztery lata temu medalistką w czwórce bez sterniczki w Mistrzostwach Europy Juniorek.

W Poznaniu Polki w tej konkurencji wystartowały trzykrotnie; w przedbiegu, repasażu i finale B, zajmując odpowiednio: piąte, trzecie i pierwsze miejsce.

Polska czwórka rozpoczęła mistrzostwa w Poznaniu kompletnie nieudanym biegiem eliminacyjnym. Osadę szlakowała całkowicie nowa zawodniczka z niewielkim doświadczeniem startowym na tej pozycji. W przedbiegu w wyniku bardzo słabego startu osada zajmowała ostatnie miejsce w stawce na pierwszym kontrolnym punkcie pomiaru czasu po 500 metrach, tracąc do prowadzących w tym momencie Dunek 2,12 sek. Wprawdzie w dalszej części dystansu nasze zawodniczki miały coraz lepsze w stosunku do pozostałych osad czasy poszczególnych pięćsetek to jednak niewiele poprawiło ich pozycję i skończyły rywalizację na piątym miejscu. Natomiast na czele stawki po 500 metrach brązowe medalistki ubiegłorocznych Mistrzostwa Świata Dunki bardzo ostro zaatakowała zmieniona w $\frac{3}{4}$, będąca w bardzo dobrej dyspozycji czwórka Włoszek. Mając najlepsze czasy trzech kolejnych pięćsetek za półmetkiem objęły prowadzenie, odnosząc przekonujące zwycięstwo z przewagą 3,27 sek. nad drugimi Rosjankami. Obie te osady nie mając jeszcze zapewnionego startu olimpijskiego przygotowywały się głównie do tegorocznych finałowych kwalifikacji olimpijskich. Pomimo, że w naszej osadzie „szlakowała” zawodniczka z mniejszym doświadczeniem, nikt nie zakładał, że ten bieg mogą zakończyć się na tak dalekiej pozycji. Teoretycznie przed rozpoczęciem wyścigów faworytkami tego przedbiegu były Dunki. Na mecie Polki uzyskały ósmy rezultat obu wyścigów eliminacyjnych i musiały szukać szans awansu do finału A w repasażach. W przedbiegach pojawiło się kilka osad w bardzo dobrej dyspozycji, które w

poprzednich latach nie odgrywały kluczowej roli w tej konkurencji. Takim przykładem były Włoszki czy Irlandki, z którymi Polki spotkały się w repasażu.

W nim pomimo założenia taktycznego o mocnym starcie i początku dystansu nasza osada już na pierwszych 500 metrach traciła do prowadzącej osady Irlandii 5,07 sek. i 2,63 sek. do Dunek. Z upływającym dystansem przewaga prowadzących systematycznie się powiększała. Polki w żadnym momencie dystansu nie nawiązały walki o dwa miejsca premiowane awansem do finału A. Zakończyły repasaż na trzeciej pozycji, pomimo uzyskania najlepszego w stawce czasu ostatniej pięćsetki. Rezultat uzyskany przez Polki na mecie był piątym czasem obu repasaży. Ten drugi wyścig w wykonaniu naszej osady był lepszy niż przedbieg, jednak cały czas brakowało dynamicznego i bardziej agresywnego wiosłowania.

W finale B spotkały się załogi zbliżone do siebie pod względem szybkości pływania na tegorocznych Mistrzostwach Europy. Wystartowały w nim – Czeszki, Francuzki i Hiszpanki, które nie startowały na ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata i są to osady stworzone doraźnie do startu w Poznaniu oraz Ukrainki i Niemki, czyli przedostatnia i ostatnia czwórka ubiegłorocznych Mistrzostw Świata w Linz. W założeniu taktycznym nasza załoga miała od początku płynąć z przodu. W rzeczywistości ponownie zawodniczki, wprawdzie tylko 0,78 sek. przegrały start i pierwszą pięćsetkę z Ukrainkami, które ostatecznie były trzecie na mecie. Na kolejnych pięćsetkach najlepsze czasy miały już Polki. Ostatecznie nasze zawodniczki wygrały finał B w dobrym stylu w przewagą 2,48 sek. nad Francuzkami. Należy jednak podkreślić, że oczekiwania były większe w stosunku do tej załogi. Zakładaliśmy pewny awans do finału A. Pozostaje więc pytanie, czy i o ile szybciej mogłaby popłynąć ta osada gdyby nie kontuzja jednej z najmocniejszych zawodniczek w tej osadzie. Z pewnością błędem było posadzenie młodej, niedoświadczonej zawodniczki na pozycji szlakowej w tak rutynowanej osadzie. Tym bardziej, że dotychczasowa szlakowa, z którą polska czwórka zdobyła swoje najlepsze dotąd wyniki wiosłowała w tej osadzie na czwartej pozycji. Dodatkowo zauważalne było, że na tej pozycji całkowicie nie potrafi się odnaleźć. Dotychczasowa szlakowa M. Wierzbowska wielokrotnie pokazała, że posiada umiejętność poderwania osady do finiszu na ostatnich metrach dystansu. Inną oczywiście jest sprawa utrzymania płynięcia w stawce na dystansie, aby nie było zbyt dużej straty do aktualnie prowadzących osad.

- **Mistrzyniami Europy w Poznaniu w tej konkurencji zostały Holenderki przed Włoszkami i Irlandkami.**

Nazwisko i imię	Rok ur.	Klub
Modrzyński Bartosz	1996	BTW Bydgoszcz
Posyłajka Łukasz	1996	AZS Szczecin

Trenerzy klubowi:

Marcin Badziągowski	– BTW Bydgoszcz
Piotr Kula	– AZS Szczecin

Trener prowadzący w reprezentacji:

Mariusz Szumański

Zadanie wynikowe:	7 – 8 miejsce
Ostateczny wynik:	10 miejsce

- Mistrzami Olimpijskimi z Rio de Janeiro w tej konkurencji są Nowozelandczycy przed Południową Afryką i Włochami.
- Mistrzami Świata w ubiegłym roku w tej konkurencji zostali Chorwaci przed Nową Zelandią i Australią.
- Mistrzami Europy w ubiegłym roku w Lucernie w tej konkurencji zostali Chorwaci przed Rumunami i Hiszpanami.

**LICZBA DWÓJEK BEZ STERNIKA MĘŻCZYŹN STARTUJĄCYCH
W MISTRZOSTWACH EUROPY SENIORÓW W LATACH 2015-2020**

Rok mistrzostw	Miejsce Mistrzostw	Liczba startujących dwójek	Miejsce polskiej osady
2015	Poznań	12	Nie startował
2016	Brandenburg	15	11
2017	Racice	10	Nie starowała
2018	Glasgow	16	13
2019	Lucerna	15	Nie starowała
2020	Poznań	14	10

Do Mistrzostw Europy Seniorów w Poznaniu zgłoszono 14 męskich dwójek bez sternika.

Zgodnie z regulaminem Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA przy tej ilości zgłoszonych osad najpierw rozegrano trzy przedbiegi, z których po trzy pierwsze dwójki zdobywały bezpośredni awans do fazy półfinałowej. Pozostałe załogi wystartowały w jednym repasażu, z którego także trzy pierwsze dwójki uzupełniły dwunasto-osadową stawkę półfinalistek. Ostatnie dwie dwójki rywalizowały w finale C o podział miejsc 13-14. Po trzy

pierwsze dwójki z dwóch półfinałów utworzyły finał A walczących o medale, natomiast pozostałe osady w finale B walczyły o podział miejsc 7-12.

- Z 28 dwójek startujących w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata Seniorów w Linz było 10 osad reprezentujących federacje pozaeuropejskie.
- Z 11 dwójek, które zdobyły kwalifikacje olimpijskie w Poznaniu nie wystartowały: Nowa Zelandia (2 miejsce w Linz), Australia (3 miejsce), Kanada (7 miejsce), Południowa Afryka (8 miejsce).
- Na starcie tegorocznych Mistrzostw Europy stanęły wszystkie europejskie federacje, które zdobyły już kwalifikacje olimpijskie. Złoci medalisci Mistrzostw Świata – Chorwaci, czwarcy – Włosi, piąci – Hiszpanie, szóści – Francuzi i z dziesiątego miejsca - Rumuni w tych samych zestawieniach osobowych. Serbowie, którzy ukończyli Mistrzostwa Świata na siódmym miejscu przegrali wewnątrz krajową rywalizację z inną serbską osadą i to ona wystartowała w Poznaniu. Również posiadający już kwalifikacje (wprawdzie z ostatniego – jedenastego miejsca) Białorusini zgłosili nowy skład osobowy wywodzący się z ich reprezentacyjnej czwórki bez sternika, która w ostatnich Mistrzostwach Świata Seniorów w Linz ukończyła rywalizację na piętnastym miejscu.
- Z pozostałych osad europejskich w stosunku do ubiegłorocznych Mistrzostw Świata na starcie Mistrzostw Europy w Poznaniu nie stanęli na starcie Brytyjczycy (12 miejsce w Linz), Czesi (21 miejsce), Turcy (23 miejsce) oraz Irlandczycy i Litwini (25 i 26 miejsca w Linz).
- Z osad, które nie mają kwalifikacji olimpijskich całkowicie nowe składy osobowe swoich dwójek zgłosili do tegorocznych Mistrzostw Europy: Niemcy (17 miejsce w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata) i Holendrzy (18 miejsce). Te same składy mieli Polacy (14 miejsce w Linz), Grecy (22 miejsce) i Węgrzy (28 miejsce - ostatnie). Natomiast jednego zawodnika wymienili Duńczycy (15 miejsce w Linz).

Polska dwójka w tej konkurencji jest cały czas przygotowywana do startu w Finałowych Regatach Kwalifikacyjnych do Igrzysk Olimpijskich w Tokio. Są to jeszcze stosunkowo młodzi zawodnicy i czyniący stałe postępy. W tym trudnym sezonie bez startów kontrolnych w kraju i za granicą zrobili postęp w teście na 2000 metrów na ergometrze wioślarskim. Poprawili również wyniki w zakresie mocy progowej.

Nasza dwójka bez sternika w Poznaniu wystartowała trzy razy. W przedbiegu, półfinale i finale B, zajmując odpowiednio trzecie, piąte i czwarte miejsce.

W przedbiegu polska dwójka trafiła na Hiszpanów i Francuzów oraz młodych Greków, którzy w ubiegłym roku zdobyli brązowy medal Młodzieżowych Mistrzostw Świata. Od startu do mety w tym wyścigu prowadzili Hiszpanie, a nasi zawodnicy po spokojnym starcie zajmowali czwarte miejsce ze stratą 1,70 sek. po pierwszych 500 metrach. Drugi byli Grecy, a trzeci Francuzi. Do półmetka Polacy wyprzedzili Greków i dołączyli do drugich Francuzów na odległość 0,36 sek. Jednak z większą falą, która pojawiła się po półmetku lepiej poradzili sobie Francuzi i nasi zawodnicy ostatecznie zajęli trzecie miejsce ze stratą 4,77 sek. do zwycięskich Hiszpanów i 2,53 sek. do Francuzów, a 11,75 sek. przed Grekami. Polacy na mecie uzyskali siódmy rezultat wszystkich trzech przedbiegów.

W półfinale nasza dwójka chyba nie wytrzymała napięcia i popłynęła bardzo słabo. Od startu płynęli przez $\frac{3}{4}$ dystansu na ostatnim szóstym miejscu, wiosłując w bardzo wysokim tempie, jednak bez rytmu, tracąc z każdym metrem dystans do czołówki wyścigu. Na metę wpłynęli na piątym miejscu wyprzedzając w końcówce dwójkę Białorusi, tracąc do zwycięskich Rumunów aż 17,55 sek, a do awansu do finału zabrakło im 15,39 sek. Natomiast w czołówce stoczono bardzo ostrą walkę o trzy miejsca, premiowane awansem do finału A. Cztery pierwsze dwójki wpłynęły na metę w odległości 2,36 sek, a Serbowie przegrali trzecie miejsce z Holendrami zaledwie o 0,20 sek. Nasza osada uzyskała na mecie dziewiąty rezultat wśród dwunastu półfinałowych dwójek.

Po tym nieudanym występie w półfinale i analizie popełnionych błędów polscy zawodnicy przystąpili mocno zmotywowani do małego finału, w którym chcieli zdecydowanie walczyć o jedno z dwóch punktowanych miejsc. Trener znając ich możliwości i rozkład sił na dystansie we wcześniejszych wyścigach, z których wynikało, że często drugą część dystansu pokonują szybciej niż pierwszą ustalono pod to odpowiednią taktykę. Zgodnie z założeniami spokojnie wystartowali tracąc jednak zbyt dużo po 500 metrach, bo aż 4,03 sek. do prowadzących Serbów i 1,71 sek. do drugich Białorusinów. Pomimo, że na drugich pięciuset metrach mieli nie tracić już dystansu to jednak strata powiększyła się do 6,27 sek. w stosunku do Serbów i 2,45 sek. do Białorusinów. W drugiej połowie dystansu z założenia mieli odrabiać straty, co w miarę skutecznie realizowali wyprzedzając na początku finiszu Francuzów i zdecydowanie zbliżając się do pozostałych osad. Mimo wyraźnie najszybszych z całej stawki ostatnich 500 metrów, niestety zabrakło dystansu by zająć punktowane miejsce. Strata do drugich w finale B Niemców wyniosła zaledwie 0,66 sek, a trzecich Białorusinów 0,48 sek.

Widać, że zadanie wynikowe zakładające zajęcie 7-8 miejsca postawione przed tą dwójką było w ich zasięgu. Zbyt asekuracyjna jazda w finale szczególnie na drugich 500 metrach spowodowała, że nie osiągnęli zadowalającego wyniku, chociaż zabrakło naprawdę niewiele. W kontekście kwalifikacji olimpijskich martwi pojawienie się nowych mocnych osad z Holandii, Danii czy Niemiec co przy braku wiadomości o załogach bez kwalifikacji z Wielkiej Brytanii i USA może oddalać i tak iluzoryczną szansę na kwalifikacje olimpijskie. Czas pracuje na korzyść naszej dwójki jednak zawodnicy muszą podjąć jeszcze bardziej zdeterminowaną pracę nad podniesieniem swojego poziomu sportowego i zrobić jeszcze większe postępy w wynikach zarówno na lądzie jak i na wodzie.

Natomiast w walce o medale doszło do niespodzianki. Dwukrotni w ostatnich dwóch latach Mistrzowie Świata i Europy chorwaccy bracia Sinkovic ulegli dziesiątym w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata Seniorów Rumunom. Jednak należy wziąć pod uwagę specyfikę tego sezonu, w którym po przeniesieniu Igrzysk Olimpijskich na następny rok najlepsze osady bardzo różnie podeszły do przygotowań w warunkach światowej pandemii.

- **Mistrzami Europy w Poznaniu w tej konkurencji zostali Rumuni przed Chorwatami i Włochami.**

XI. JEDYNKA WAGI LEKKIEJ MĘŻCZYZN LM1x

Nazwisko i imię	Rok ur.	Klub
Łukasz Sawicki	1986	AZS AWF Warszawa

Trener klubowy:

Adam Skwarski – AZS AWF Warszawa

Trener prowadzący w reprezentacji:

Robert Borys

Zadanie wynikowe: do ósmego miejsca.**Ostateczny wynik: 16 miejsce**

- Mistrzem Świata w ubiegłym roku w tej konkurencji został Włoch Martino Goretti przed Węgrem i Australijczykiem.
- Mistrzem Europy w ubiegłym roku w Lucernie w tej konkurencji był Węgier Peter Galambos przed Polakiem Arturem Mikołajczewskim i Włochem Martino Gorettim.

**LICZBA JEDYNEK WAGI LEKKIEJ MĘŻCZYZN STARTUJĄCYCH
W MISTRZOSTWACH EUROPY SENIORÓW W LATACH 2015-2020**

Rok mistrzostw	Miejsce Mistrzostw	Liczba startujących skifistów	Miejsce polskiej osady
2015	Poznań	16	8
2016	Brandenburg	14	Nie starowała
2017	Racice	17	5
2018	Glasgow	14	Nie starowała
2019	Lucerna	17	2
2020	Poznań	17	16

Do Mistrzostw Europy Seniorów w Poznaniu zgłoszono 16 skifistów wagi lekkiej.

Przy tej ilości zgłoszeń system eliminacji Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA przewiduje najpierw rozegranie trzech przedbiegów, z których po dwóch pierwszych skifistów zdobywało bezpośredni awans do dwóch półfinałów. Następnie z dwóch repasaży po trzech pierwszych skifistów uzupełniło dwunastoosadową stawkę półfinałową. Pozostali w finale C walczyli o miejsca 13-16. Z dwóch półfinałów po trzech pierwszych skifistów stanęło do walki o medale w finale A. Pozostali w finale B walczyli o miejsca 7-12.

W Mistrzostwach Europy w Poznaniu w tej konkurencji z pierwszej dwunastki ostatnich Mistrzostw Świata w 2019 roku wystartował tylko srebrny medalista, a zarazem ubiegłoroczny Mistrz Europy - Węgier Peter Galambos. Poza nim z ubiegłorocznych Mistrzostw Europy wystartował w Poznaniu jeszcze czwarty skifista – Chorwat Luca Radonic, szósty – Słoweniec Rajko Hrwat i dziewiąty – Serb Milos Stanojevic.

Jednak dodatkowo w tegorocznych Mistrzostwach Europy w Poznaniu na starcie stanęli bardzo mocni zawodnicy startujący w ubiegłym roku w reprezentacyjnych dwójkach podwójnych wagi lekkiej.

- Irlandczyk Fintan McCarthy – ubiegłoroczny Mistrz Świata Seniorów w dwójce podwójnej.
- Norweg Kristoffer Brun – brązowy medalista Igrzysk Olimpijskich w Rio de Janeiro, czwarte miejsce w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata w Linz, Mistrz Europy z 2018 roku i jeszcze wiele medali w innych imprezach mistrzowskich w poprzednich latach w dwójce podwójnej.
- Francuz Thibault Colard – brązowy medalista olimpijski z Rio de Janeiro w czwórce bez sternika.
- Włoch Niels Torre – ubiegłoroczny Młodzieżowy V-ce Mistrz Świata w dwójce podwójnej i tegoroczny Młodzieżowy Mistrz Europy w jedyńce wagi lekkiej.
- Skifisci Czech i Grecji – tegoroczny srebrny i brązowy medalista Młodzieżowych Mistrzostw Europy w jedyńce wagi lekkiej.

W tej konkurencji z sezonu na sezon pojawiają się w czołówce na świecie nowi zawodnicy. Powodem tego są głównie kłopoty z utrzymywaniem obowiązkowego limitu masy ciała, a nie zawsze udaje się tego dokonać zawodnikom balansującym na pograniczu tego limitu lub też co gorsze za każdym razem redukującym ją ze sporym wysiłkiem. Przykładem tego mogą być dalekie miejsca w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata medalistów w światowych mistrzostwach Słowenka Rajko Hrwata, Chorwata Luki Radonica czy Młodzieżowego Mistrza Świata z 2018 roku i finalisty w seniorach Brazylijczyka Uncasa Batisty. Poza tym w jedynkach wagi lekkiej startuje wielu zawodników wioślących w olimpijskiej konkurencji – dwójce podwójnej wagi lekkiej, albo są do niej rezerwowymi co powoduje z różnych przyczyn (waga, kontuzje, odpoczynek od redukcji masy ciała) stałe roszady.

W polskiej reprezentacji w ubiegłorocznym sezonie w tej konkurencji także startowali zawodnicy będący kandydatami do dwójki podwójnej wagi lekkiej. W Mistrzostwach Europy srebrny medal zdobył Artur Mikołajczewski, a w Mistrzostwach Świata ósmy był Miłosz Jankowski.

Obecny reprezentant Łukasz Sawicki to tegoroczny złoty medalista Mistrzostw Polski w tej konkurencji, które rozegrane zostały trzy tygodnie przed Mistrzostwami Europy w Poznaniu. Trudno było przewidzieć jego szanse, gdyż jest całkiem nowym zawodnikiem w krajowej czołówce wagi lekkiej, trenujący na własny koszt poza kadrą, a tytuł Mistrza Polski był jego pierwszym indywidualnym osiągnięciem.

Polski skifista wagi lekkiej wystartował w Poznaniu trzykrotnie; w przedbiegu, w repasażu i w finale C.

W przedbiegu wystartował między innymi z Węgrem, Czechem, Serbem i Chorwatem. Od startu do mety na czele w tym wyścigu płynął utytułowany Węgier przed młodym Czechem. Pozostali skifisci do półmetka płynęli razem nie zagrażając prowadzącym bezpośredniego

awansu do półfinału. Nasz reprezentant jeszcze w połowie dystansu był trzeci, jednak w miarę upływu czasu tracił zarówno siły jak i pozycję. Ostatecznie minął metę na piątym miejscu ze stratą 17,25 sek. do zwycięskiego Węgra. Pokonał jedynie rutynowanego Chorwata, który nie widząc szans bezpośredniego awansu całkowicie „odpuścił” sobie końcówkę przypluwając jeszcze za Polakiem 24,59 sek. Ł. Sawicki uzyskał na mecie czternasty rezultat wszystkich trzech przedbiegów.

Niestety scenariusz wyścigu repasażowego w wykonaniu naszego zawodnika był bardzo podobny. Póki starczyło mu sił to ambitnie próbował ambitnie nawiązywać walkę z przeciwnikami, a do półmetka nawet o premiowane awansem do półfinałów trzecie miejsce. Jednak finalnie na metę przypluł ostatni ze stratą 6,82 sek. do poprzedzającego go Serba i 9,28 sek. do trzeciego, ostatniego miejsca dającego awans do półfinałów. Uzyskał ósmy rezultat wśród wszystkich dziesięciu skifistów rywalizujących w dwóch repasażach.

Finał C był trzecim ciężkim wyścigiem polskiego skifisty w ciągu półtorej doby. Z pewnością ambicje zawodnika były duże, ale siły całkowicie wyczerpane. Wśród najstarszych zawodników tegorocznych Mistrzostw Europy w tej konkurencji ponad połowę dystansu próbował walczyć i poprawić swoją pozycję. Niestety jeszcze raz się okazało, że nawet na tych zawodników zabrakło i sił i technicznych umiejętności. Ostatecznie zajął ostatnie miejsce i w tym wyścigu jak i w całych mistrzostwach, ulegając zwycięzcy 6,63 sek, a wyprzedzającemu go bezpośrednio Serbowi 5,27 sek.

Jeszcze raz się okazało, że poziom krajowej rywalizacji nie ma żadnego przełożenia na poziom międzynarodowy, choć z pewnością naszemu reprezentantowi w tej konkurencji ambicji nie brakowało.

- **Mistrzem Europy w Poznaniu w tej konkurencji został Norweg Kristoffer Brun przed Włochem Nielsem Torre i Irlandczykiem Fintanem McCarthy.**

